

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๓ วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

๙๖ บท

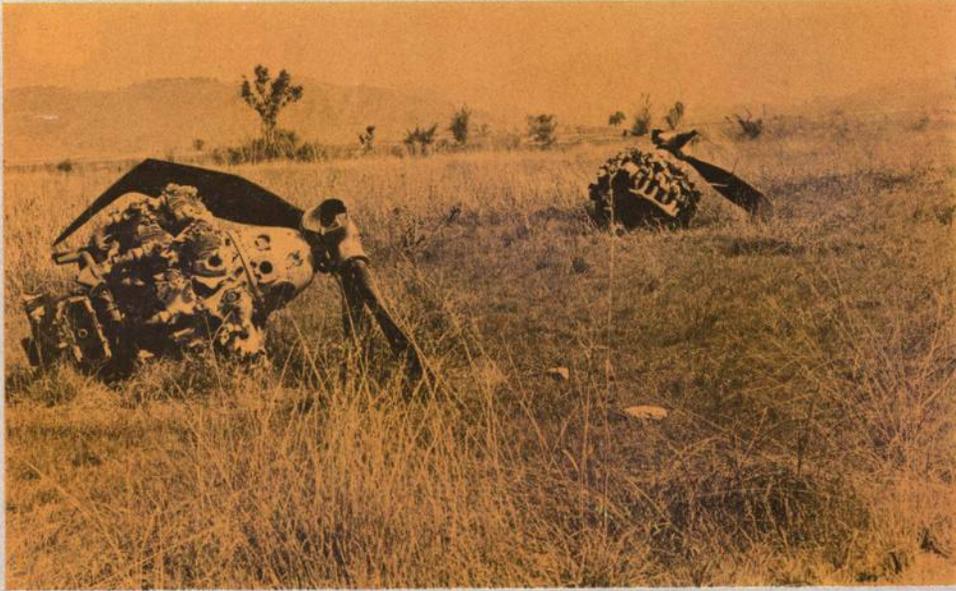
สัมภาษณ์ :
มรว.ศีกฤทัย ปราโมช
ภาวะฉุกเฉินในอินเดีย
“พมบายเลือดทึบ”
กองร้อยเฮโรอีน
ถึงเวลาที่จึกจับต้องอดตาย
พมิงา : คำบัญชาจากหมาป่า

ภาพบน ซากเครื่องบินแอร์ออเมริกาที่ทุ่งโทหิน

ภาพล่าง ผู้ลี้ภัยลาว ซึ่งเคยถูกย้ายจากเชียงขวางมาอยู่ค่ายใกล้เวียงจันทน์

ในภาพกำลังขนย้ายกลับเชียงขวาง

ภาพทั้งสองนี้ถ่ายมาได้ล่าสุดโดยนายสเทพาน โกรวัน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส ชั้น ๓ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ๘๒ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

.....ไทยซื้อไพร่ค้าถูกจากเพื่อนำเงินของลาวมานาน สมัยลาวหาเรื่องอำนาจ....บัดนี้
ประเทศลาวขอให้ไทยจ่ายในราคายุติธรรม....จะเริ่มเจรจาอัตราค่าใหม่เดือนหน้านี้....

.....โครงการคอคคอกกระตายแล้ว...ราคาน้ำมันสูงขึ้น จนราคาค่าขนส่งที่เคยคิดกันว่าแพง
บัดนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่มีความหมายไปแล้ว.... ข่าวนี้มาจากผู้ใกล้ชิดโครงการโดยตรง....

.....หมอลูกหมพาทักสี่แพย์ไทยไปฮานอยครั้งนี้ เป็นผลจากการติดก่อนานมาแล้วก่อนคณะผู้แทน
กระทรวงต่างประเทศเวียดนามเหนือมาไทย...เวียดนามเหนือยังสนใจจะแลกเปลี่ยนข้อมูลทาง
โบราณคดียุคทองแดงในไทย...เวียดนามเหนือกำลังสนใจเรื่องนี้อย่างยิ่ง เพราะมีการขุดพบ
หลาย ๆ อย่างคล้าย ๆ ไทย....ข่าวแจ้งอีกว่า ประธานคณะกรรมการโบราณคดีในเวียดนาม
เหนือ คือ ภรรยา นายพลเทียบแห่งเทียนเบียนฟู.....

.....คดีฤทธิ์ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวพิเศษจตุรัส...มีผู้มาติดข้อให้พลเอกกฤษณ์ว่าตำแหน่งกลาโหม
ส่วน "ผู้มาติดข้อ" คือใคร...คดีฤทธิ์ไม่บอก....อ่านในบทสัมภาษณ์ฉบับนี้.....

.....พ่อค้าข้าวลึงคไปรบนอกนายธนาคาร ไทยว่า เวียดนามได้เสนอขายข้าว ๓๐,๐๐๐ พันให้
สิงคโปร์หลังฤดูเก็บเกี่ยวนี้...ก่อนสงครามอินโดจีนประเทศที่ขายข้าวรายใหญ่ในเอเชียคือ..
พม่า..เวียดนามใต้..ไทย..และเขมร.....

.....แม้ไทยจะตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับไต้หวันแล้วก็ตาม...ยังมีความสัมพันธ์ที่พรหมกันอยู่
...เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศไทย ได้ตำแหน่งรองผู้จัดการสำนักงานการบินไทยประจำ
กรุงไทเป...สำนักงานไชน่าแอร์ไลน์ในกรุงไทเปก็มีเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศไต้หวัน
นั่งอยู่...เข้าใจว่า...ทำหน้าที่ออกวีซ่าอย่างไม่เป็นทางการให้แก่พ่อค้าของประเทศทั้งสอง...

.....ต้นเดือนหน้า สมาชิกสมาคมพ่อค้าจีนร่วมร้อยบินไปปักกิ่ง...นอกจากเจรจาเรื่องการค้าแล้ว...คงได้เจรจาเรื่องอื่น ๆ ด้วย.....

ทวน / โหลาว / คอคคอกกระ / ไทย-ฮานอย / คัดฤทธิ์ / ข่าวเวียดนามใต้ / ไทย-ไต้หวัน
/ พ่อค้าจีน

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๓
 วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร
 พันศักดิ์ วิญญูรัตน์
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 ธัญญา ผลอนันต์
 บรรณาธิการข่าวในประเทศ
 พิภพ ชงไชย
 บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
 คดี คิถรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
 รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์
 นวัตกรรม กองเพชร
 ผู้ช่วย

ปรีดา สุวิฑิตเสถียร
 การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ
 ปันดดา เลิศลาอาไพ
 มนตร์ จิงศิริอารักษ์

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
 Moncel Barang, Singapore
 Mike Morrow, S.E. Asia
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Ken Ohara, Tokyo
 Jean Thoraval, Hanoi
 Jean Louis Arnaud, Saigon
 Paul Wilson, Kualalumpur
 Wilfred Burchett, Paris

ผู้จัดการ
 มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา
 อมรศรี ถิระบัญญัติศักดิ์
 ฝ่ายพิสูจน์อักษร

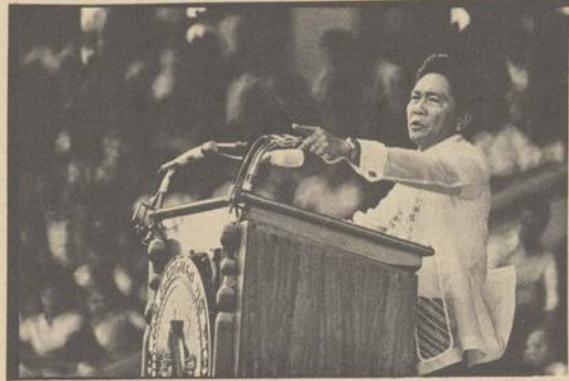
สมศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา
 สำนักงานกองบรรณาธิการ
 ๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
 กรุงเทพฯ ๑

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๖๗๐๑-๕ ต่อ ๔๒
 และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๖๖
 ต่อ ๒๗

ขัณฑ์ บริการ : จัดจำหน่าย
 โทร. ๘๑๐๐๘๘

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์การพิมพ์
 ๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๒
 พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๗๖-๘
 จดไว้ที่ ๒

สัมภาษณ์ 28

หน้า 27

หน้า 56

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๓ วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	เปิดโปง เอ็ม. ๑๖/อาหารสมอง/กระบอกเสียง/ตีขี้
๖	จตุรัส	โจโฉนายกตลอคกาล
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	ไม่เอาพืชมล/ทูตจีน โทรศัพท์ขั้บ/รัฐประห.ร/เลขาฯ ปปป./แม่โขง/กระทิงแดง
๘	เพื่อนว่า	สงสัยลูกชายถูกฆ่าตายในคุก/ฝรั่งวันสาวเหนือ หัวเราะตาย
๑๐	บ้านเรา	พังกา : กำปัญชาจากหมาป่า/นครพนม : ถึงเวลาที่ จักจั่นต้องอดตาย/จะจากกันก็ต้องตักกันหน่อย/การต่อสู้ ของทหารป่าที่จบไม่ลง
๑๕	มองเวียคนาม	เมื่อไรที่เวียคนามทั้งสองจะรวมกัน
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	รวมเกาหลี/ลาวฉลอง/ฟอร์ดไปจีน เขมร-ญ.ปุ่น/จีน-สายลับ/น้ำมันฮานอย
๒๑	เพื่อนว่า	ทหารไทยกำลังหุดหงิดฯ
๒๒	บ้านเขา	การแย่งกันเป็นใหญ่ในติมอร์/ที่เต็ดมาร์กอส สนทนากับนายกฯ เวียดนามใต้
๒๘	สัมภาษณ์	มรว. กิติกฤษกับผู้สื่อข่าวพิเศษจตุรัส
๓๒	บทความพิเศษ	ภาวะฉุกเฉินในอินเดีย
๓๖	ผู้หญิง	ผู้หญิงอินโดจีนกำลังปลดแอก
๓๘	จารกรรม	คาบกับโล่ สัญญลักษณ์ของอำนาจซ้อนอำนาจ
๔๐	วิทยาศาสตร์การแพทย์	กองร้อยเฮโรอีน/โรคตาแดง
๔๒	ของกินของใช้	ผงซั๊กฟอกทุกวัน
๔๓	ของใหม่	สารพอกกันไฟ
๔๔	เศรษฐกิจ	วิธีใช้เงินภายใต้ความเสี่ยงของรัฐบาลกติกฤทธ
๔๕	ธุรกิจ	"ผมขายเลือดกิน" ช.ช.ละหาสิบสตางค์
๔๗	หนังสือ	ปฏิวัติการปฏิวัติ/ตลาดหนังสือ
๔๘	จดหมายจากฮ่องกง	รสชาติของการทำงานซ้ำๆ ซากๆ
๕๐	ลมชายหุง	กัณดารกร
๕๒	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	นักอินทรีขกบอแรงค์/ตักนกร
๕๖	เส่นขนานจตุรัส	โอ... มายเดีย ช่วยไอดีด้วย

จดหมาย

เปิดโปง เอ็ม. ๑๖

ข่าวกรองของคุณที่ว่า กรมตำรวจชอบเอ็ม. ๑๖ จากสิงคโปร์นั้น
คุณกรองข่าวได้แล้วหรือ ความจริงคน
ทั่วๆ ไปที่อำเภอท่าบ่อ ศรีเชียงใหม่
เขารู้ว่าพวกทรราชชุดใหม่สั่งให้ตำ
รวจแถวๆ นนทบุรีชอบเอ็ม. ๑๖ จาก
ทหารลาวฝ่ายขวาที่ซุกซ่อนไว้ แล้ว
ทยอยขนมาขายกระบอกละ ๑,๐๐๐
กว่าบาทไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาทหลายร้อย
กระบอก โดยให้นายตำรวจใหญ่
ช่วยกันซื้อช่วยกันขนเข้ามากรุงเทพฯ
แล้วขายให้กรมตำรวจกระบอกละ
๕,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาท ขอให้คุณสืบและ
หาข่าวเปิดโปงให้ ปปป.ทราบด้วย

คนไทย

อาหารสมองที่ขาดไม่ได้

ดูเหมือนสัปดาห์หนึ่ง 'จตุรัส'
เพียงฉบับเดียว จะน้อยเกินไปเสีย
แล้ว สัปดาห์ไหนไม่ได้อ่าน 'จตุรัส'
ยังกับชีวิตขาดอาหารสมองที่สำคัญ
ไปทีเดียว

นั่นเป็นความรู้สึก ซึ่งความจริง
ก็รู้ว่าจะขาดเหตุผลไปเสียเลยไม่
เพราะ 'จตุรัส' เสนอข้อเท็จจริงของ
ข่าวจากหลายๆ แห่ง คนอ่านใช้
วิจารณญาณของตนเอง

ขอชมเชยสำหรับคอลัมน์ 'เส่น
ขนานจตุรัส' ที่ให้ความมั่นใจในอารมณ์
ในที่ไม่ค่อยจะหาพบ บทนำ คอลัมน์
เพื่อนว่า และจดหมายจากผู้อ่านที่
ต้องพลิกอ่านก่อนเสมอ

คงจะช่วยอะไร บก. ไม่ได้มาก
นอกจากกำลังใจ กำลังเงินในกระเป๋า
ซื้อทุกฉบับ กับแนะนำให้เพื่อนๆ
คนต่อไปรู้จักกับ 'จตุรัส' ต่อไปอีก

สมบุรณ์ สุขศิลป์
กรุงเทพฯ

ระวังจะเป็นกระบอกเสียง

เรื่องของฝ่ายตรงข้ามประชาชน เช่น นวพล กระจ่างแดง ฯลฯ โปรดระวังในการเขียน อย่าเถรตรงเสียทีเดียว มิฉะนั้นจะกลายเป็นกระบอกเสียงของมัน หรือเป็นกระบอกเสียงของมันไปโดยไม่รู้ตัว แม้ตัวบุคคลที่ต่อต้านพลังมวลชนก็เช่นกัน

กลุ่มพิทักษ์ไทย ๑

สทรรู ๗

ติละเอียดยิบยิบ

ติดตาม 'จตุรัส' ตั้งแต่นับที่ ๑ ที่กรุงเทพฯ ได้อ่านในวันแรกที่ออกวางบนแผงหนังสือวันจันทร์ แต่ต่างจังหวัดได้ถามที่ร้านคนขายบอกว่า 'จตุรัส' ยังมีกำหนดส่งไม่แน่นอน เพิ่งได้อ่านฉบับที่ ๑๐ เมื่อกินชอเลมสุดท้ายของร้าน

มีความรู้สึกที่ 'จตุรัส' คือเพื่อนคนหนึ่ง ทางความคิด และการวิเคราะห์ ข้อเอาว่าตัวเองเคยติดตามผลงานของกอง บก. ในสังคมศาสตร์ปริทัศน์และอื่น ๆ ทั้งอายุของตัวเองก็เกิดในปีไล่ ๆ กับเพื่อน 'จตุรัส' (ฉบับที่ ๑๐) เมื่ออ่านหน้า ๖ หน้า ๗ แล้ว ให้เห็นใจเพื่อนคนนั้นและฝากกำลังใจให้ เห็น จมมันคงขยันทัดเพื่อความเป็นตัวของตัวเอง 'ทำหน้าที่สื่อเพื่อประชาชน' ดังที่ปวารณาไว้ แน่ละ 'จตุรัส' คือคลื่นลูกใหม่ ที่พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ท่ามกลางความสับสนของกระแสข่าว กริ่งกริ่งไหวพริบที่ต่อหน้า ทั้งใต้ดินของกลุ่มอำนาจ จตุรัสทำหน้าที่เสนอข่าวเพื่อข่าว จะพิสูจน์ได้หรือไม่ว่านโยบาย 'จะไม่ขำนำ' เป็นไปได้หรือไม่ เวลาอีกไม่นานคงพิสูจน์ได้เอง การดูหน้า ๗ ทางของผมนั้น เหมือน บก. มาก

บทสัมภาษณ์หน้า ๒๘ ตอนเกริ่นเรื่อง เป็นความรู้สึกของผู้สัมภาษณ์ ใช่หรือไม่ ล้ำการเขียนวิจารณ์คำพูดที่ที่ออกจะ 'กล้า' ไปหน่อย เพราะจตุรัส ๔

ที่จริงผู้อ่านอ่านจากคำพูดของผู้ให้สัมภาษณ์ ก็พอจะมองรูปลักษณ์บางอย่างออก (บังเอิญราว ๆ วันที่ ๒๑ ถ้าจำไม่ผิดหลังเหตุการณ์เผาธรรมศาสตร์ ติดตามข่าวลือมาเร็วของทีวีช่อง ๕ คิดว่าเป็นข่าวคืบหน้าทางมธ. จู่ ๆ ก็มีภาพไหลออกมา เป็นผู้สัมภาษณ์บุคคลหน้า ๒๘ คน และตัวบุคคลผู้ สทนา ลีลา น่าเสียง การพูด กล่าวถึงอุดมการณ์ขององค์การฯ ตรงกับบทเกริ่นหน้า ๒๘ ครั้งนั้นสงสัยเป็นกำลังว่า ช่อง ๕ มีนโยบายเสนอข่าวลือมาเร็วอย่างนั้นหรือ อันที่จริงถ้ากลุ่มนั้นจะทำงานเปิดเผย และออกมาทางรูปธรรมเสียบ้างก็ดี เพราะทนงก็ได้ยื่นข่าวกรมประชาสัมพันธ์ แต่วิธีการภาคปฏิบัติยังไม่เคยมีข่าว)

บอกก็ได้ว่าชอบบทสัมภาษณ์โดยรวมประชาชาติ วันอาทิตย์หรือบทสัมภาษณ์สั้น ๆ ซึ่งบางครั้งจากคำพูดของบุคคลบางกลุ่ม ก็ทำให้เราเห็นจุดยืน พื้นฐานความคิด สติปัญญาของเขาเอง จากคำพูดของเขา โดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่รู้ตัว . . . และน่าจะเป็นมารยาทของผู้สัมภาษณ์ว่า จะไม่ถือโอกาสวิพากษ์วิจารณ์บุคคล แต่โอกาสที่เขาควรจะถกถอยอย่างองค์การบ่อนคำถามรุกด้วยคำถามที่เราผู้อ่านสงสัยแคลงใจ ให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงทัศนะของเขาออกมาทันทีที่ อีกฉบับหนึ่งคือ ลลนา 'เงาสะทอน' ก็เขียนบทสัมภาษณ์ได้ข่าวสภาน้ำ ๔๒ บางตอนที่สงสัยคือ สส. จังหวัดเชียงรายและพรรคที่สังกัด อยากให้ตรวจสอบอีกครั้ง เพราะเท่าที่ทราบจากเอกสารอื่น ๆ ไม่ตรงกับที่ 'จตุรัส' รายงานและข้อความที่ว่า ได้ลูกขนอกปรีชาสนับสนุนคำอภิปรายของ สส. ฝ่ายค้านพรรคสังคมนิยมฯ และพรรคแนวร่วมสังคมนิยมใช่หรือไม่ (ออกจะเป็นข้อตั้งทางภาษา การเขียนไปหน่อย)

สนับสนุนในการพยายามเสนอ

ข่าวประเทศเพื่อนบ้าน ผู้บริหาร ผู้มีอำนาจในบ้านเราได้ละเลยเพื่อนบ้านมานาน แม่สอมวลชนต้นตอบางฉบับก็พลอยเป็นไปด้วย แทนที่จะคิดตั้งอกเขากเรา มาตั้งหน้าปลุกชาตินิยมต่อต้านบ้านน้องเช่นลาว แทนที่จะคิดว่าเรามาจากสายเลือดเดียวกัน แต่กับประเทศมหาอำนาจ กลับมองไม่เห็นความเห็นแก่ตัว การเอารัดเอาเปรียบ การข่มขู่ วางอำนาจ ฯลฯ ขอให้ 'จตุรัส' เน้นข่าวเพื่อนบ้านและอย่าลืมข่าวท้องถิ่น ที่ได้สรรหามาจากสอมวลชนภรรยา ขอให้กระจายการรายงานข่าวทั่วทุกภาคด้วย

วันพรุ่งนี้พรรคนักศึกษาสามพรรคใน วทอ. จัดอภิปราย 'ร่างพรบ. ความมั่นคงปลอดภัย' จากไปสเตอร์รายงานว่า งามแขง รัฟพรทองใบ ทองเปาว์ เกรียงกมล เลขาทิศการ สนท. และวิรัตน์ ศักดิ์จิระพาพงศ์ จะมาร่วมอภิปราย จะมีความเคลื่อนไหวอะไรบ้าง จะเขียนมาแล้วสู่เพื่อน 'จตุรัส'

อีกเรื่องหนึ่งที่พลิกอ่าน (ก็จากฉบับที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑) เกี่ยวกับข่าว นสพ. รายวัน ๒-๓ ฉบับที่เอ่ยถึง และจากการติดตามข่าวจากแหล่งอื่น 'จตุรัส' จะรายงานข่าวเจาะลึกลงไปได้อีกหรือไม่ นสพ. ที่กำลังโดนกล่าวหาฟ้องร้องก็เป็น นสพ. ที่พอจะอ่านได้มีความรู้สึกว่าจะอาจพลาดก็ได้ คือฝ่ายบ่อนข่าวแล้วรับมาเสนอข่าว เพื่อให้เกิดผลตามมา เช่นกรณีข่าวเจ็บ. เขาไปสืบข่าวในกระทรวงบัวแก้ว ภาพประกอบภาพหนึ่งบรรยายได้ภาพว่าเป็นการทำงานของกอง บก. ภาพนั้นเป็นภาพหน้า ๕ ของสรวัดดี บุนนาค หรือเปล้า กองบก. กำลังขนย้ายบ้านต่างหาก อยากให้จตุรัสรอบคอบในเรื่องนี้ด้วย □

ประกาศศรี ไชยสูงเนิน
วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โคราช

โลกเป็นผู้สร้าง ประชาชาติเป็นผู้วิเดราะห์

**อ่าน ประชาชาติ รายสัปดาห์ ก้าวหน้า
ไปกับโลก**

ติดต่อขอรับเป็นสมาชิกได้ที่ ประชาชาติรายสัปดาห์

บริษัทเคอะ เนชั่นจำกัด ๓๑-๓๓ สุขุมวิท ๕๑ (ช่องลม) กรุงเทพฯ ฯ หรือโทร. ๘๒๐๐๕๐-๘

ใจโอนายกตลอดกาล

และแล้วสิ่งที่นายกรัฐมนตรียุบายามบังคับมาเป็นเวลานาน กระเบิดตุ้มขึ้นมาให้ประชาชนเห็นกันอย่างแจ่มแจ้ง นั่นคือการแก่งแย่งตำแหน่งในคณะรัฐมนตรี การแก่งแย่งตำแหน่งในกองทัพไทยซึ่งสัมพันธ์กับการขนิมนามอำนาจในวงการเมืองของนายทหารไทยที่กำลังจะปลดเกษียณ และการควบคุมกำลังทหารของบุคคลบางคน ในคณะรัฐมนตรีปัจจุบัน

ถึงแม้ตัวนายกรัฐมนตรียังได้ปฏิเสธกับผู้ที่ขอข่าวหนังสือพิมพ์ชาวต่างประเทศว่า ยุทธศาสตร์ของนายกฯ ที่ผ่านมาก็ก่อให้เกิดความไม่แน่นอนระหว่างขมกำลังทางทหารสองขุม ซึ่งกำลังฟาดฟันกัน โดยไม่ตกลงใจให้แน่นอนว่าใครจะเข้าหรือออกจากคณะรัฐมนตรี

โดยยุทธศาสตร์นี้ นายกรัฐมนตรียังไม่มีกองกำลังทหารของตนเอง จะสามารถคงอยู่ในตำแหน่งนี้ได้นาน

เท่านั้น อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นเพียงยุทธศาสตร์ที่ใช้ได้ชั่วคราวระยะหนึ่ง เนื่องจากความจริงที่ว่า พรรคกิจสังคมของนายกรัฐมนตรีนับเป็นเพียงเสียงเล็กๆ เสียงหนึ่งในคณะรัฐบาลผสมอนาคตของพรรคกิจสังคมย่อมขึ้นอยู่กับว่าจะสามารถทำให้พรรคการเมืองอื่นๆ ซึ่งร่วมเป็นรัฐบาลนั้นพอใจในสิ่งที่เขาต้องการได้หรือไม่

นอกจากการแก่งแย่งตำแหน่งในคณะรัฐมนตรีแล้ว นายกรัฐมนตรีไทยยังจะต้องเหลือบตามองกองทัพไทย ว่ากองทัพนั้นจะเป็นกองทัพของรัฐบาล หรือว่าจะเป็นของรัฐมนตรีหนึ่งรัฐมนตรีใดในคณะรัฐบาลผสมชุดนี้

ปัญหาของนายกรัฐมนตรีนับเห็นจะมีอยู่สามขั้นตอน คือ

หนึ่ง ความคงอยู่ของตัวนายกรัฐมนตรีและพรรคกิจสังคม

สอง การแบ่งตำแหน่งรัฐมนตรีให้กับพรรคการเมืองอื่นๆ ในคณะรัฐบาลผสม

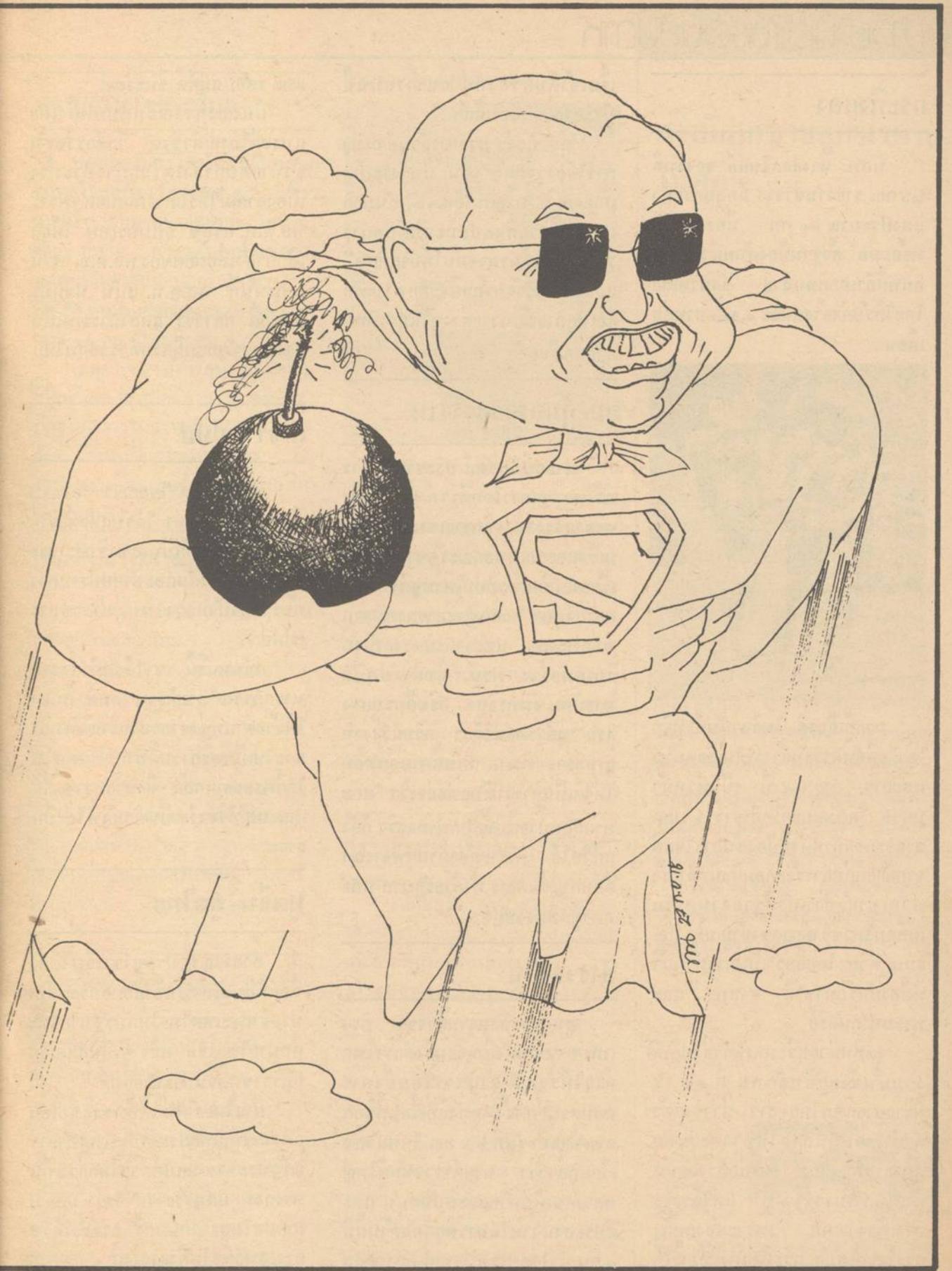
สาม การประคับประคองให้กองทัพภักพพอใจในการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลสำคัญในกองทัพ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องป้องกันไม่ให้กองทัพภักไทยกลับกลายเป็นเครื่องมือของกลุ่มอำนาจกลุ่มเดียวในคณะรัฐมนตรี

หากนายกรัฐมนตรียังสามารถทำได้ทั้งสามอย่าง การเมืองไทยก็ก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง

หากนายกรัฐมนตรียังทำได้เพียงหนึ่งหรือสองอย่าง อนาคตของนายกรัฐมนตรียุบายามของพรรคกิจสังคมและในที่สุดอนาคตของประชาธิปไตยไทยอาจจะเลือนลางยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นายกรัฐมนตรียังได้กล่าวกับผู้สื่อข่าวพิเศษของ 'จตุรัส' ว่า

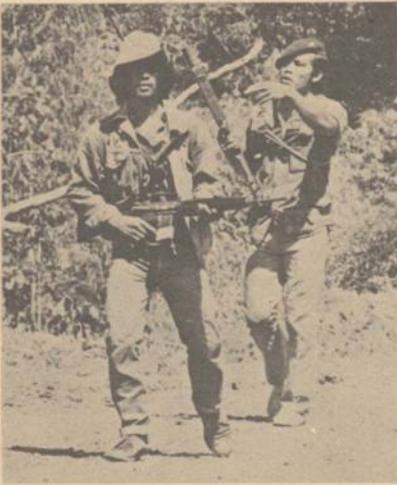
“ใครจะตั้งกันจะเดินขบวนกันอย่างไรไม่สำคัญนัก และไม่ควรให้ความสำคัญกับมันนัก สิ่งสำคัญก็คือจะต้องคอยประคับประคองระบบประชาธิปไตยให้คงอยู่ไว้เสมอ นั่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุด” □

บ้านเราในรอบสัปดาห์

กระทิงแดง

นสพ. บางกอกโพสต์ ของวันที่ ๒๖ กย. รายงานข่าวว่า มีกลุ่มกระทิงแดงประมาณ ๒๐ คน มีอาวุธหนักพร้อมมือ ตั้งฐานบ่อนักหน่วยสร้างถนนท่าอำเภอแดนสาย จังหวัดเลย โดยได้รับค่าจ้างคนละ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน

นายเกียรติ โภกิตานนท์ หรือ 'คู่' อดีตทหารรับจ้างรบในเวียดนามและลาว อายุ ๒๘ ปี เป็นหัวหน้าหน่วย ได้เปิดเผยกับนักข่าวว่า นอกจากจะคอยทำหน้าที่บ่อนักการโจมตีจากฝ่ายผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์แล้ว พวกเขายังทำหน้าที่รายงานความเคลื่อนไหวของฝ่ายตรงข้ามแก่ กอ.รมน. ด้วย โดยถือว่าเป็นการทำหน้าที่บ่อนักรักษาชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดที่หน่วยสร้างถนนกำลังปฏิบัติงานนั้นตั้งอยู่ที่หลัก กม. ที่ ๑๒ ระหว่างชายแดนไทย-ลาว ห่างจากตัวอำเภอแดนสายไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ๑ กม. การก่อสร้างถนนดำเนินการมากว่า ๑ ปี แต่ได้ระยะทางเพียง ๑ กม. เพราะต้องเผชิญการโจมตีเสมอ กระทิงแดงกลุ่มนี้ได้

เริ่มเข้าคุ้มครองหน่วยสร้างถนนนี้ประมาณ ๘ เดือนแล้ว

'คู่' คุยว่า พวกเขาถนัดชำนาญการใช้อาวุธหนัก เช่น บินยิงระเบิดเอ็ม.๑๕ หรือบินเอ็ม.๑๖ กันมาก และกระหายที่จะปะทะกับผู้ก่อการร้าย "เราจะฆ่าพวกมันให้มากที่สุด" และพวกเขายังพร้อมที่จะยกลงมาระงับเหตุการณ์วุ่นวายต่างๆ ในกรุงเทพฯ หากถูกเรียกตัว □

กม. คุ้มครองแรงงาน

นายอวสุรัตน์ ประธานหอการค้าไทย กล่าวโจมตีว่า พรบ. คุ้มครองแรงงาน • ทกกรมแรงงานกร่างเสร็จและรอเสนอคณะรัฐบาลว่า จะเป็นผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจกีดกันการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนจากต่างประเทศ และว่ากรมแรงงานจับเสนอร่าง พรบ. น้อย่างปกปิด นายนิคม จันทรวิทุร อธิบดีกรมแรงงาน กล่าวตอบโต้ว่า กรมแรงงานเสนอร่าง พรบ. ฉบับนี้ตามขั้นตอนไม่ได้เป็นการจับแต่อย่างใด และหากกฎหมายนี้ชอบกพร่องจริง ก็ยังแก้ไขได้ เพราะต้องผ่านผู้พิจารณาอีกหลายขั้นตอน ทั้งฝ่ายรัฐบาล และสภาผู้แทนราษฎร □

ตำรวจกัน

ศูนย์ประสานงานตำรวจ กรุงเทพฯ ออกหนังสือเวียนถึงตำรวจทุกฝ่ายให้ร่วมคัดค้านการโอนอำนาจสอบสวนอีกครั้ง หนังสือเวียนนี้ออกแจกจ่ายเมื่อวันที่ ๒๕ กย. ในหนังสือเวียนกล่าวว่า นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคนเห็นด้วยและสนับสนุน และผู้ประสานงานในการต่อสู้คัดค้านมี ๔ คน นำโดย พตต. ณรงค์ อมาตยกุล

และ รตอ. สมศักดิ์ จินะวัฒน์ มีแถลงการณ์ออกฉบับหนึ่งเผยแพร่อยู่ในหมู่ตำรวจ ว่าตำรวจชั้นจ่านายสิบกำลังเตรียมการประท้วง เนื่องจากไม่ได้รับการเลื่อนยศ เพราะ พล.ต.ท. ศรีสุข มหิทธิเทพ ให้ยกเลิกคำสั่งเลื่อนยศของ พล.ต.อ. พจน์ เกษะนันท์ พล.ต.ท. สนั่น นรินทร สรศักดิ์ กล่าวไว้ว่า แถลงการณ์ฉบับนี้เป็นการข่มขู่อธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ □

เลขาฯ ปปป.

นายสวัสดิ์ ไชยคุณา รองอธิบดีกรมอาชญาศึกษา ได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงในหมู่ข้าราชการ (ปปป.)

ก่อนหน้านี้ เขาได้รับคำสั่งจากนายสุวรรณ ชนกัญญา รมต. ศึกษาให้ย้ายตำแหน่งจากรองอธิบดีกรมอาชญาไปเป็นอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ซึ่งนายสวัสดิ์ได้แสดงปฏิกิริยาว่าเป็นคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม □

ทูตจีน-ทูตไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ส่งชื่อผู้ทงจะส่งมาเป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยให้กับรัฐบาลไทยก่อนนายไช้ เจ้อ หมิง ผู้เป็นอดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำอียิปต์

ฝ่ายไทยยังไม่ได้ส่งรายชื่อเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนให้ฝ่ายจีนอย่างเป็นทางการ แต่มีรายงานข่าวว่า ม.ร.ว. เกษมสโมสร เกษมศรี อาจจะได้รับ การเสนอชื่อในตำแหน่งนี้ □

ขอนแก่นไม่เอาพิมล

นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่พอใจมติคณะรัฐมนตรี โดยคำแนะนำจากสภามหาวิทยาลัย ให้นายพิมล กลกิจ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่นต่ออีกวาระหนึ่ง จึงนัดหยุดเรียนประท้วงตั้งแต่วันที่ ๑๓ กย. เป็นต้นมา

เหตุผลของนักศึกษาที่ไม่ต้องการนายพิมลเป็นอธิการบดีเพราะไม่มีความสามารถบริหารของมหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้าได้มากเท่าที่ควร ทั้งยังขัดขวางกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาเสมอมา □

หมอไทยไปसानอย

นายแพทย์อุดม โปชะกฤษณะ นายแพทย์สมาคมฯ จะนำนายแพทย์ไทยอีก ๔ คน มี นพ. กระแสชนะวงศ์ นพ. อนงค์ นันทสุด นพ. ทองจันทร์ หงส์ลดารมย์ และ นพ. ประมุข จันทรวิมล ไปเยือนซานอยเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ตามคำเชิญของสมาคมแพทย์แห่งเวียดนามเหนือ เพื่อดูงานด้านการแพทย์และแลกเปลี่ยนทัศนะทางการแพทย์ คณะแพทย์ชุดนี้ จะแวะที่เวียงจันทน์ด้วย □

โทรศัพท์ขยับ ๓ ผู้อำนวยการ

พนักงานองค์การโทรศัพท์ชุมนุมเรียกร้องให้ขยับสามผู้อำนวยการเมื่อวันที่ ๒๑ กย. จนทำให้ฝ่ายบริหารขององค์การโทรศัพท์ต้องยินยอมส่งย้ายนายภฤช กมลคุณธ ผอ. ฝ่ายดำเนินการ นายวิชัย บัญญาดิติก ผอ. เศรษฐกิจ และนายสุรินทร์ วานิชเสนีย์ ผอ. กองวางแผนและโครงการ

ตามคำเรียกร้องของพนักงาน

ฝ่ายพนักงานพอใจการเปลี่ยนแปลงครั้งนั้น แม้วานายบุญชู เพียรทานิชย์ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ที่พนักงานเรียกร้องใหม่การย้ายด้วยจะไม่ได้ลุกล้ายไปด้วยก็ตาม พนักงานที่ชุมนุมกันอยู่ได้สลายตัวไป แต่ยังมีพนักงานบางกลุ่ม แสดงความไม่พอใจการดำเนินงานของสหภาพแรงงานพนักงานองค์การโทรศัพท์ในเรื่องระเบียบการเสนอขอเรียกร้องให้เพิ่มเงินเดือน และอาจมีการรวมตัวประท้วงกันอีกต่อไป □

ประท้วงเพื่อให้รัฐประหาร

นายพิเชษฐ์ อำนาจวรประเสริฐ รองนายกฯ อมธ. ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๒๔ กย. ว่า การชุมนุมประท้วงของหน่วยราชการและกิจการสาธารณูปโภคต่างๆ เกิดขึ้นในระลอกนี้ และความวุ่นวายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในหลายกระทรวงในเรื่องการโยกย้าย แต่งตั้งตำแหน่งอย่างไม่เหมาะสม เป็นผลจากการสร้างสถานการณ์ของพรรคการเมืองบางพรรค เพื่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นมากๆ และอาจจุดชนวนให้เกิดการรัฐประหารในเดือนตุลาคมได้ □

เพื่อนว่า

สงสัยลูกชายถูกฆ่าตายในคุก

นายโค นามกระโทก พ่อเต้า อายุ ๓๑ ปี อยู่บ้านหมู่ ๑๑ ต. และ อ. ครบุรี เขาร้องทุกข์ต่อหนังสือพิมพ์ โคราชรายวัน ว่า

ลูกชายตนชื่อนายชุ่ม นามกระโทก ถูกจับด้วยข้อหาวางเพลิงเมื่อวันที่ ๑๒ กย. ชงขอเท็จจริงคือ นายชุ่มกับนบุรี ไปถูกมุ้ง และไฟได้ไหม้ฝากระดานบ้านตัวเองไป ๑-๘ แผ่น

ต่อมาเมื่อเวลา ๗ โมงเช้าของวันที่ ๑๔ กย. ตำรวจก็ได้มาบอกนายโคว่า ลูกชายของตนฆ่าตัวตายโดยใช้ขวดแตกคอ และใช้ฆ้อนทุบหัวเมื่อตนรีบเดินทางเข้าตัวเมืองเพื่อจะไปดูศพลูกชาย ปรากฏว่าตำรวจส่งศพลูกชายไปฝังที่ป่าช้าเงินเสียแล้ว

นายโคเชื่อว่า ลูกชายของตนไม่ได้ฆ่าตัวตาย ตนสงสัยว่าจะถูกฆ่าโดยเจ้าหน้าที่เรือนจำ □

ของข่าวโคราช

รายวัน
โคราช

โดยข่าวโคราช

เพื่อข่าวโคราช

นกรราชสมา ๒๑-๒๒ กย. ๒๕๑๘

หัวเราะตาย

นายพัน แสนทวี หัวหน้ากลุ่มเกษตรกร บ้านหมู่ ๑๐ ต. ชูบทะเลศร เมือง ลพบุรี ینگดูโทรที่ศึนราชการ 'ชายหัวเราะ' อยุ่ที่บานตอน ๓ ทุ้มของกัณวันที่ ๑๔ กัณยายน

ขณะทงคยอยู่ นายพันหัวเราะขำบทลคกของ 'ลือตอก' ผู้ค้ำเนึนราชการเสึงคังก้ากจุนลึงกับฟุบึงไป หัวใจวายตายทันที □

ลพบุรี ๒๑ กย. ๒๕๑๘

ฝรั่งวานสาวเหนือ

มีพาร์ตเนอร์ผู้หนึ่งของจังหวัดลำพูนเบ็ดเผยว่า ขณะนมฝรั่งชาวฮอลันดาคนหนึ่งพร้อมไกด์คนไทยได้เดินทางไปถึงจังหวัดเชียงใหม่โดยรถไฟขบวนพิเศษ เพื่อติดต่อกับพาร์ตเนอร์ในบาร์หลายแห่งในเชียงใหม่ให้ไปทำงานในคอฟฟี่ช้อฟ ประเทศฮอลแลนด์ โดยให้เงินถึงเดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาท

พาร์ตเนอร์ผู้เบ็ดเผยเรื่องกล่าวว่ ตนก็ได้รับการติดต่อ แต่กลัวถูกหลอกให้ไปตกระกำลำบากในต่างประเทศ เช่นที่เคยมีข่าวว่าสาวไทยที่ไปเป็นพาร์ตเนอร์ในเยอรมัน ติดโรคกัณงอมแวม และไม่สามารถกลับเมืองไทยได้ เพราะไม่มีเงินและมีข้อผูกมัดต่างๆสถานทูตไทยก็ไม่สามารถช่วยได้ □

ไทยนิวส์

ฉบับสี่ฉบับแรกเท่านั้น กับสี่หน้าพิเศษ

เชียงใหม่ ๑๒ กย. ๒๕๑๘

พังงา: กำบัตูชาจากหมาป่า ?

ข่าวการย้ายผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา ดร. ชวัช มกรพงษ์ โดยนายชลอ วนะภคิ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ให้ไปประจำตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนนั้น ได้สร้างความเกรียวกราวและฉงนสนเท่ห์แก่บุคคลในวงการต่างๆอย่างยิ่ง ที่เคยติดตามผลงานและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดใจเพชรผู้

ไม่ว่าจะเป็นการคัดค้านหรือถอนประทานบัตรของบริษัทเหมืองแร่ต่างๆ ที่ขอสัมปทานโดยมิชอบ หรือแม้กระทั่งบริษัทเหมืองแร่ต่างด้าวอิทธิพลอย่างบริษัทเท็มก็ก็ตาม ผู้ว่าฯ ใจเพชรผู้นี้ก็กล่าวหาญชาญชยัอย่างเด็ดเดี่ยว ไม่ยอมที่จะให้นายทุนต่างชาติผู้ใดมากอบโกยตักดวงทรัพย์ขากรอนมีค่าของชาติไทยไปได้อย่างเด็ดขาด

ชาวพังงาชุมนุมต่อต้านการย้าย ดร. ชวัช

นอกเหนือจากการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างถึงที่สุดแล้ว ดร. ชวัช มกรพงษ์ ยังเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่หนุ่มที่สุดคนหนึ่งของเมืองไทย และเป็นทรักของประชาชนทั้งหลายอย่างสนิทแนบแน่น ไม่เฉพาะแต่ชาวพังงาหรือจังหวัดใกล้เคียงเท่านั้น แต่ผู้ว่าฯคนนยงเป็นทชนชอบของประชาชนทั่วไปด้วย ดังจะสังเกตุได้จากปฏิกริยากัดค้านการย้ายครังน

'ประชาชนกว่า ๒ หมื่นชุมนุมคัดค้านย้ายชวัช'

'หลายกลุ่มในจพฯ ผนึกกำลังคัดค้านย้ายผู้ว่าฯพังงา'

ดร. ชวัช มกรพงษ์ อายุ ๔๗ ปี จบรัฐศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยมรุ่นที่ ๔ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้ทุนไปศึกษาต่อชั้นปริญญาโทที่สหรัฐ

อเมริกา กระทั่งสำเร็จปริญญาเอก
หลังจากนั้นได้เข้ารับราชการเป็น
อาจารย์ประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ทุกหน จึงได้โอนมาอยู่ที่
กระทรวงมหาดไทย เคยดำรงตำแหน่ง
ปลัดจังหวัดนครพนม รองผู้ว่า
ราชการจังหวัดเชียงราย และเดินทาง
ไปรับตำแหน่งผู้ว่าฯ พังงาเมื่อ
เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

“ผมขอยืนยันว่าไม่ได้ขอย้ายตัว
เองตามทมิฬออกไปแต่อย่างใด ถ้า
ผมขอย้ายตัวเองจริง แสดงว่าผมรัง
เกียจประชาชนชาวพังงา การย้ายผม
ครั้งนี้ จะให้ไปอยู่จังหวัดไหนก็ได้
ผมรับราชการได้ทั้งนั้น เพราะเป็น
หมายในการทำงานของผม คคือการ
รับใช้ประชาชน ซอสุดท้ายชีวิต
ธรรมดาในการทำงานหนัก ผลงานจะดี
หรือไม่ประชาชนจะเป็นผู้ตัดสิน”

ดร. ชวัช เบ็ดเตล็ดกับ ‘จตุรัส’
หลังจากทราบข่าวว่ากระทรวงมหาด
ไทยส่งย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งผู้
ว่าราชการจังหวัดลำพูน และมีการ
ปล่อยข่าวว่า การที่กระทรวงมหาด
ไทยส่งย้ายครั้งนี้ เป็นเพราะว่า ดร.
ชวัชขอย้ายตัวเอง เพื่อกลับเกลื่อน
ข่าวที่เล็ดลอดออกมาว่าการย้ายครั้ง
นี้ไม่เบื่องหลัง

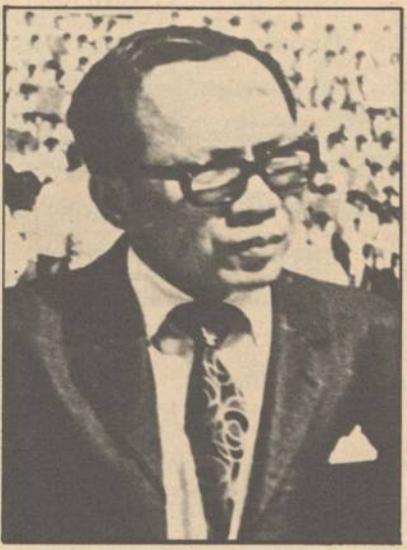
“ย้ายครั้งนี้ทำไมจะไม่เบื่องหลัง
หลัง ก็ดูอย่างผู้กำกับสัมพันธ์ยังโดน
เลย ผมพบท่านเมื่อครั้งหลังสุด ท่าน
ยังพูดกับผมว่าโดนกับเขาด้วยเหมือน
กัน แล้วคุณรู้ไหม ที่น่าแปลกกว่านั้น
หัวหน้าศาลพังงาก็ไปด้วยเหมือนกัน
คุณคิดดูเอาเอง มันย้ายแบบถอนเสา
หลักเมืองกันเลย”

นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นผู้หนึ่ง
เปิดเผยกับ ‘จตุรัส’ กรณี พตอ. สัม
พันธ์ จันทรางกูร ผู้กำกับพังงาถูก
ย้ายเขาประจำกองบัญชาการตำรวจ
ภูธร

“การย้ายผู้กำกับสัมพันธ์ เขา
ย้ายกันทางด้านกรมตำรวจ ผมไม่
ทราบวามเบื่องหลังหรือไม่ แต่ผู้
กำกับสัมพันธ์เป็นกำลังสำคัญของผม
มากมายจากการทำงานที่ผ่านมา ผม
ก็อาลัยเขามาก” ดร. ชวัช เผยเบื่อง
หลังการย้าย

‘เราไม่ต้องการเขาไว้สั เพราะ
เป็นสมุนทรราช’

บ้ายักัดค้านและเสียง โจมตีของ
ประชาชนชาวพังงา ต่อการมารับ
ตำแหน่งแทนของ นายเชาว์วัศ สุต
ลาภา รองผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเก
ษ อัดตลเลขานการจอมพลประกาศ
จารุเสถียรสมัยเรืองอำนาจ

ดร. ชวัช มกรพงศ์

“การทำชาวพังงาไม่ยอมให้ย้าย
คุณชวัชไปนั้น ก็ไม่ได้หมายความว่า
ประชาชนจะไม่รับผม ผมคิดว่าเมื่อ
ผมไปอยู่สร้างผลงานให้ ประชาชน
จะรู้ว่าผมเป็นคนขยันอยู่ข้างประชาชน
ส่วนใหญ่ที่ยากจน” นายเชาว์วัศ
เปิดใจกรณีตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด
ศรีสะเกษอยู่เบื้องหน้าอย่างสนใจ

“คุณเชาว์วัศคุณหรือครับ นำ
ตุกรับ สมัยที่คุณประกาศอยู่น้อย
บอกใครเชียว คุณจำได้ไหม ไอ้ตอน

ผมเชื่อว่าวามกลุ่มพอกกลุ่มหนึ่งจะจัด
รายการมหากุศลข่าววัชกระทั้งแบบ
มารชาดอร์ มันหลายมาแล้ว คุณ
เชาว์วัศคุณแหละ เป็นตัวแทนนาย
หน้าในการติดต่อ-

“สมัยนั้นคุณบุญสม มาร์ตินเป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐอยู่ คุณเชาว์วัศ กับ พล.
ต.ท. สุรพล จลพราหมณ์ เข้าไปพบ
คุณบุญสมเพื่อขออนุมัติจัดรายการ
แสดงในฐานะเจ้าของสถานที่ก่อสร้าง
สนามกีฬา แต่คุณบุญสมไม่อนุมัติ
ขนาดเวลาพูดด้วยคุณบุญสมต้องยก
มือให้ตลอดเวลา เพื่อขอขบิณขบาต
และตอนนั้นหนังสือพิมพ์ก็โจมตี
หนัก รายการเลยล้มไป --

“หากรายการข่าววัชกระทั้งนี้
แสดง คุณประกาศก็จะได้รับเงินค่า
รับรอง ๓ แสนบาท ส่วนคุณเชาว์วัศ
เองนี้จะได้ ๒ แสนบาท แล้วทีนี้จะ
มาเป็นผู้ว่าฯ พังงาคงสนุกไม่น้อย
เพราะแก้ม หุ่นตัว อยู่กับบริษัท
เหมืองแร่หลายแห่ง” นักธุรกิจผู้หนึ่ง
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายสมัยจอม
พลประกาศเรืองอำนาจเปิดเผยกับ
‘จตุรัส’

ถ้าสำหรับบริษัทเหมืองแร่เพิ่ม โถ
และเอ็มโกกิน เป็นบริษัทเหมืองแร่
ที่รับช่วงสัมปทานมาจากบริษัท
เหมืองแร่บูรพาสากลเศรษฐกิจจำกัด
ซึ่งแต่ก่อนนั้นเป็นของจอมพลสฤษดิ์
ชนะรัชต์ หลังจากจอมพลสฤษดิ์ตาย
ไป จอมพลถนอมกับจอมพลประภาส
ก็ได้เข้าอุบักกิจการเหมืองแร่ดังกล่าว
และกลายมาเป็นบริษัทเหมืองแร่เพิ่ม
โถ โดยมีส่วนทรัพย์รคพวกของจอม
พลผู้ไม่มีแผ่นดินอยู่ ทั้งสองถือหุ้น
ส่วนข้างน้อยอยู่ในปัจจุบัน

“เรื่องย้ายผมมันหรือครับ เขา
ปล่อยข่าวลวงหน้ากันเป็นเดือนๆ...
จตุรัส ๑๑

ก็พวกสูญเสียผลประโยชน์นั้นแหละ พวกคนไม่ชอบผมทั้งนั้น” ดร. รัช กล่าวกับ ‘จตุรัส’

สำหรับสาเหตุที่ ดร. รัช มกร พงศ์ ผัวราชการจังหวัดพังงา เป็นที่ปองร้ายของกลุ่มบริษัทเหมืองแร่ นั้นก็เป็นเพราะว่า ตลอดระยะเวลา ๑๑ เดือนในหน้าที่ ดร. รัช ได้พยายามปกป้องทรัพยากรแร่ธาตุ โมนาไซต์อันสำคัญ รวมทั้งหาคัดขุดเหมืองอันสวยงาม โดยไม่ยอมให้บริษัทเหมืองแร่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ชชาวต่างประเทศหรือคนไทยเข้าทำลาย

อย่างกรณีการให้ประทานบัตรเหมืองแร่ที่ตะกั่วป่า นายจติ บุญสูง และนายลิบ กลวานิชย์ ได้รับสัมปทานรายเดือนถึง ๓๓ แปลง ทั่วทุกไม้มี่เครื่องไม่เครื่องมือในการดำเนินงานเลย อันเป็นการผิดพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ ดร. รัชจึงได้สั่งสอบสวนและเสนอเพิกถอนสัมปทาน เพราะสัมปทานที่ได้รับมานั้นไว้เพื่อให้ผู้นับช่วงไปดำเนินการต่อ

ทั้งนายจติและนายลิบ นอกจากจะเป็นตัวแทนนายหน้าบริษัทเหมืองแร่ ยังเป็นส่วนร่วมกับนายจเร อุตยสิทธิ์ เศรษฐีใหญ่ของจังหวัดภูเก็ตเจ้าของบริษัทชนฮ้างซุย ซึ่งเป็นพี่เม็ชของนายจาด จินดาพล หนึ่งในตระกูล ‘จินดาพล’ ที่หมายปองสังหารผู้ว่าฯรัชจนกระทั่งถูกจับ

ส่วนทนายหาคัดขุดเหมือง อันเป็นชายหาคัดขุดขุดที่สุดแห่งหน่งนั้น ซึ่งทางจังหวัดได้ห้ามทำเหมืองในบริเวณนี้ ก็ถูกนายอำเภอคัด กลผลิติน นายเหมืองผู้หนึ่งไปสร้างเรือขุดแร่ไว้ที่ชายหาด โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นผลให้ชายหาดเสียหายจากการขุดแร่ครั้งนั้น ทางผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้สั่งจับ ซึ่งในกรณีเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีกลับละเลยหน้าที่ไม่ยอมจับกุม กระทั่งผู้ว่าราชการจตุรัส ๑๒

การจังหวัดต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าดำเนินการ

“ที่นั่นเรามีแร่ โมราไซต์ค่ามหาศาล ประเทศอื่นที่เขาค้นพบล้วนไม่ยอมให้คนนอกชุดและนำออกขายกันทั้งนั้น คงมีรัฐบาลไทยแห่งเดียวที่ยอมให้ขายอยู่ ทรัพยากรของเรามีมูลค่านับแล้วเป็นโกฏิล้าน แต่กลับปล่อยให้ต่างด้าวและคนไทยบางคนถือคิดว่าของพวกนี้ไม่ใช่ของมัน มาครอบงำและตัดกตวงผลประโยชน์... มันไม่เข็นกเสียดาย --

“มีบริษัทเหมืองแร่มากมายที่ผมตรวจสอบแล้วพบหลายอย่างไม่ชอบมาพากล ก็เสนอไปยังกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรมให้เพิกถอนประทานบัตรเสีย แต่ไม่มีแม้แต่รายเดียวที่ผมเสนอ ไปจะถูกเพิกถอน คงปล่อยให้เขาตัดกตวงครอบงำกันต่อไป --

“อย่างเต็ม โก้ตอนนั้นก็ยังอยู่ที่นั่นไม่ได้ไปไหน และมีกลิ่นไม่ดีเสียด้วย อาจเปลี่ยนชอบบริษัทมาใหม่ ตอนนั้นก็ถ้างนั่งคุมเชิงรอผมย้ายอยู่”

ดร. รัช เบื่อใจถึงปัญหาต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่บริหารการที่พังงาให้แก่ ‘จตุรัส’ พร้อมกับกล่าวต่อไปว่า “ผมเป็นห่วงทรัพยากรของชาติ

อย่างแรกขอเริ่มที่บริษัทเต็มโก้ชุดพบ นมมูลค่าเกือบ ๒ ล้านล้านบาทเรา จะนำมาใช้แทนไฟฟ้า ก็จะใช้ได้ถึง ๓,๖๐๐๐ ปี ตอนนั้นพวกเขาถึงเดินกันอยู่เพื่อจะได้ชุดต่อไป ก่อนที่รัฐบาลจะรู้ตัว และทนายหาคัดขุดเหมืองนักเหมืองกัน จะว่าสวยที่สุดแห่งหน่งของโลกก็ว่าได้ อสท.ควรเสนอพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดข้อไว้ถ้าทางไว้อย่างนั้น พวกบริษัทเหมืองแร่เข้ามาทำ มันอาจจะได้กำไรสัก ๒๐-๓๐ ล้านบาท แต่ชายหาคัดขุดทำลายหมด”

ทางด้านนายชลอ วนะภักดิ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเปิดเผยว่า การย้ายผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาครั้งนี้เป็นไปเพื่อความเหมาะสม เห็นว่าผู้ว่าฯ พังงาถูกหมายปองร้ายอาจจะเป็นภัยถึงชีวิตได้ และการย้ายครั้งนี้ได้ฟังเสียงของประชาชนเสมอมา แต่เมื่อย้ายไปแล้วก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งได้

ส่วนนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกล่าวว่า แม้ชาวพังงาไม่ต้องการให้ย้ายนายรัช ตนเองก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะจะเป็นการก้าวก่างานข้าราชการประจำ โดยอ้างกฎหมายข้าราชการใหม่และว่า

“เพราะเดี๋ยวนั้นประชาชนจะไม่ให้ย้าย ฟุ้งนประชาชนจะมาให้ย้ายหากไปทำตามก็ไม่ต้องทำอะไรกัน”

จากคำพูดของสองเจ้ากระทรวงใหญ่ดังกล่าว ทำให้เห็นว่า ในกรณีนี้แม้ประชาชนจะเรียกร้องอย่างใดก็ตามคำสั่งย้ายนายรัช ก็คงเป็นไปตามเดิม ซึ่งตรงกับข่าวที่ ‘จตุรัส’ สืบทราบมาอย่างแน่ชัดว่า บรรดานายเหมืองและผู้ผลผลประโยชน์เกี่ยวของกับเหมืองแร่ที่พังงาและจังหวัดใกล้เคียง ได้วิ่งเต้นกับนักการเมืองหลายคน และคณะรัฐมนตรีรัฐบาลชุดปัจจุบันขอย้ายนายรัชออกไปเพื่อสะเดก

ในการกอบกู้เกียรติยศของชาติของชาติต่อไป โดยมีนายอมรรักษ์องค์ธรรมกมนี สส.ภักดี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการวิ่งเต้น ดังกรณีตระกูล 'จินดา'

พล' ถูกสั่งจับ ผู้แทนคนนั้นก็ไปขอหนังสือจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย พตท.บุญเลิศ เลิศปรีชา ให้ตำรวจฟังกาอนุมัติการประกันตัวตระกูล 'จินดาพล' □

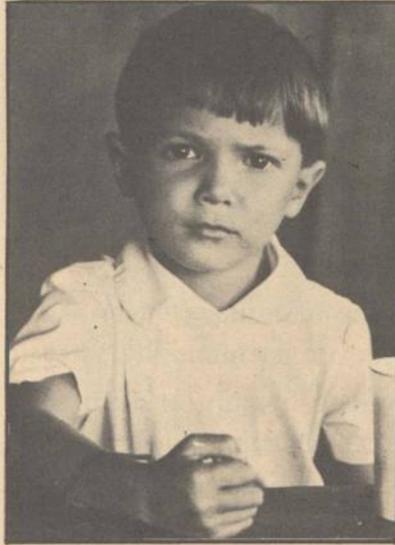
นครพนม ถึงเวลาที่จกจันต้องอดตาย

ห่างจากนาแกมาประมาณ ๖๐ กิโลเมตร ท่ามกลางแดดที่ร้อนเปรี้ยงนัก ชาวไทยและเทศประมาณสามสิบกว่าคน ได้รับเชิญไปชมการจากไปของเครื่องบิน 'บรอกโก' สล้าและเฮลิคอปเตอร์ 'จอลลี กรีน' อีกหนึ่งลำ จากฐานบินนครพนม เมื่อตอนสายของวันที่ ๑๗ กันยายน

ฐานบินนครพนม ก่อขึ้นก่อนสร้างนาเวสหรัฐฯ มาเตรียมการสร้างไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ และหน่วยแรกของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ก็เข้ามาเมื่อปี ๒๕๐๗ และใช้ฐานทัพแห่งนี้ปฏิบัติการสนับสนุนสงครามเวียดนามเรื่อยมาจนสงครามสงบ

เครื่องบินของสหรัฐฯ ที่บินออกไปจากฐานบินแห่งนี้งวดสุดท้ายไม่มีพิษสงอะไรมากเมื่อเทียบกับ ปี. ๕๒ ที่ตอนไปจากอู่ตะเภาเมื่อกลับบิน ทางเจ้าบรอกโกและจอลลีกรีนเป็นเพียงเครื่องบินสำรวจและสนับสนุนการรบเท่านั้น บรรดานักข่าวจึงออกจะผิดหวังบ้าง

สิ่งที่อยู่เบื้องหลังการขอมล้ามากใช้เครื่องบินลำเดียวของกองทัพอากาศไทยพานักข่าวบินไปสองชั่วโมงเพื่อชมฐานทัพนครพนมครั้งนี้ คงจะเป็น 'โครงการหน่วยช่วยเหลือประชาชน' ของกองทัพอากาศสหรัฐฯ นั่นเอง โครงการนี้เป็นของหน่วยสนับสนุนการรบ ๖๕๖ ของสหรัฐฯ ซึ่ง รอ.เจโคไวต์ซบอกกว่า "เพื่อให้ชาวบ้านรอบๆ ฐานรู้สึกว่าเป็นสหรัฐฯ ไม่ได้จากไปเฉยๆ แต่ทำอะไรบางอย่างที่มิประโยชน์ไว้เบื้องหลัง และ

'ชาวอนกนา' ที่อเมริกาไม่อยากพูดถึง

สิ่งเหล่านี้มันจะยังอยู่ต่อไปอีกนาน"

ดังนั้นหลังจากที่นักข่าวชมเครื่องบินเล็กสล้าบินจากไปแล้ว ผู้จัดจึงพาไปชมโรงเรียน ศาลาพักที่สหรัฐฯ 'ช่วย' สร้างต่อไปอีกด้วย

ทางสหรัฐฯ ประเมินว่าได้ช่วยโครงการต่างๆ ๑๖๔ โครงการเป็นเงินประมาณ ๒ ล้านบาท โดยนับเอามูลค่าของไม้กระดานที่รื้อออกมาจากอาคารและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ไม่ต้องการเข้าไปด้วย

โรงเรียนหนองญาติที่ทหารสหรัฐฯ พาไปดูนั้น เป็นโรงเรียนประถมขนาดกลางมีนักเรียน ๔๐๘ คน นักเรียนส่วนใหญ่ยังยากจน หลายคนมาโรงเรียนด้วยเท้าเปล่า สหรัฐฯ ให้ไม้ที่รื้อออกมาจากอาคารทางทหารในค่าย และลวดหนามที่ไม่ต้องการขนกลับไป เป็นมูลค่าประมาณ

ห้าหมื่นบาท ในขณะที่ถ้าต้องทำให้เต็มโครงการ จะต้องใช้เงินทั้งหมดถึงประมาณหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

สิ่งที่อเมริกาพยายามจะให้ลุ่มกัมยังปรากฏให้เห็นในโรงเรียนแห่งนี้ เด็กที่เรียกกันว่า 'ชาวอนกนา' สามคนเป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนนี้ด้วย ครูใหญ่รุ่ง สุวรรณศรีบอกกับ 'จตุรัส' ว่า "นอกจากถูกเพื่อน 'หยอกกล้อ' นิดหน่อยแล้วเด็กพวกนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไร"

การถอนกลับไปครั้งนี้ สหรัฐฯ ได้ขนเอาวัสดุและอาคารที่รื้อถอนได้ชนิดดี ๆ เพื่อจะนำไปใช้ที่อื่นไปด้วย แม้ตัวเลขอัตราส่วนที่ขนกลับจะน้อยมาก เช่นมีอาคารที่ถูกรื้อขนย้ายกลับไปเพียง ๒๕ หลัง จากอาคารทั้งหมด ๘๐๐ หลัง แต่ของดี ๆ มีค่าสูงอย่างแผ่นอะลูมิเนียมที่ใช้รองลานจอดเครื่องบิน สหรัฐฯ จะให้คนงานไทยรื้อทำความสะอาดและขนกลับ ส่วนแผ่นเหล็กเจาะรูกลมราคาถูกที่ใช้ทำหน้าต่างอย่างเดียวกันนั้นสหรัฐฯ มอบให้รัฐบาลไทย

สิ่งที่หวังไว้ให้มันก็ยังจะดูเหมือนสร้างปัญหาให้ฝ่ายไทยเช่นกันว่าไทยเราจะบำรุงรักษาได้อย่างไร เพราะส่วนใหญ่ทางไทยมีความจำเป็นต้องใช้ไม่น้อยเหลือเกิน

ปัญหาที่สหรัฐฯ ไม่ค่อยอยากจะพูดถึงก็คือคนงานในฐานทัพ ซึ่งปัจจุบันมีพันกว่าคน "มันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลไทย" เจ้าหน้าที่ชนนายพันสหรัฐฯ กล่าว

ส่วนนายเรืออีกคนให้อุปมาว่า "มันก็เหมือนเรื่องมดงามและจกจันแหละคุณ ถ้าคุณรู้จักเก็บหอมอมริบตอนฤดูร้อน พอฤดูหนาวคุณก็ไม่อดตาย ผมรู้จักหลายคนที่ได้เงินจากอเมริกันไป ก็ไปให้ทางบ้านชอควายชอที่ดิน เป็นการลงทุน"

เมื่อ 'จตุรัส' ถ้ามารันตัดเสื่อและ ร้านขายเพชรพลอยในฐานทัพ

เขาละ ทหารในคราบนักบุญ

ก็ได้คำตอบที่แสดงความกังวลออกมาเหมือนกัน “ธุรกิจซบเซาลงไปแยะ” พอพวกมันกลับเดือนตุลา พวกมันก็จะต้องย้ายกลับไปกรุงเทพฯ ค่าขายกับคนไทยอย่างเดียวไม่พอเลี้ยงตัวหรอกครับนั่น”

ปลายเดือนหน้านครพนมก็จะเงียบเหงาเหมือนเมื่อสัปดาห์ก่อน พระ

ชาติพนมอันเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาของภาคอีสานล้มลงไปแล้ว ฐานที่พออเมริกันซึ่งเป็นแหล่งทำมาหากินของคนจำนวนมากก็ปิดไปอีก ‘จิกจัน’ ที่เคยเอาแต่โก้งคอร้องเพลงตลอดฤดูร้อน กงจะต้องอดตายกันบ้างละกระมัง ‘ข้าวนอกนา’ ในชีวิตจริงก็คงจะเศร้าไม่แพ้หนึ่ง □

ผลประโยชน์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ จะจากกันก็ต้องตักกันหน่อย

“ผมไม่เคยหุ้ในบริษัทอะไรทั้งนั้น ถ้าคุณหามาได้ว่าผมมี ผมจะให้รางวัลคุณ” พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์บอกกับ ‘จตุรัส’

ทำไมพลเอกเกรียงศักดิ์จึงต้องปฏิเสธอย่างขึงขังเช่นนั้น ในเมื่อเป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกินที่นายพลทหารไทยจะล่อหุ้บริษัทการค้า

เรื่องของเขาเรื่องนี้ถือว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้เองเขามองว่า บริษัทอเมริกันถึงสามบริษัทมันต้องม้วนเสื่อถอนตัวออกไทย เพราะว่าทางรัฐบาลไทยไม่ยอมให้บริษัททั้งสามได้รับสิทธิพิเศษในเรื่องที่ไม่ต้องเสียภาษีการค้า จตุรัส ๑๔

และภาษีเงินได้ ซึ่งบริษัทเหล่านั้นเคยได้รับการยกเว้นมาก่อน

บริษัทสามบริษัทก็คือ บริษัทเฟดเดอร์เลย์อเลคทริก ซึ่งเป็นบริษัทที่ให้บริการและควบคุมเครื่องสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพสหรัฐฯ ในไทยทั้งหมด ส่วนอีกสองบริษัทคือ บริษัททรานเอเชีย และ บริษัทแอมแพค ซึ่งเป็นบริษัทอเมริกันอีกเช่นกัน แต่มีหน้าที่เพียงแต่ดูแลห้องนา ตัดหญ้า และดูแลห้องเครื่องฐานทัพสหรัฐฯ ในไทยทุกแห่ง

บริษัททั้งสามนี้เข้ามาทำกิจการในไทยนับตั้งแต่กำลังรบของสหรัฐฯ

เข้ามาอยู่ในไทย เมื่อปี ๒๕๐๕ สำหรับบริษัทเฟดเดอร์เลย์อเลคทริกนั้น รายได้ที่ได้จากทางการสหรัฐฯ ปีหนึ่งประมาณ ๑๘๐ ล้านบาท

ในระยะที่ไทยมีรัฐบาลทหารอยู่นั้น บริษัททั้งสามบริษัทนี้ได้รับการยกเว้นภาษี ทั้งภาษีรายได้และภาษีการค้า มาเมื่อระยะที่ความมั่นคงของบริษัททั้งสามเริ่มถดถอยจากทางการไทย โดยทางกองบัญชาการทหารสูงสุดได้เริ่มต่อรองกับทางการสหรัฐฯ ว่า บริษัททั้งสามนั้นควรจะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลไทย และในที่สุดก็ควรมีการล่อหุ้โดยคนไทย หรือมีบริษัทไทยเป็นผู้เข้าทำงานแทนบริษัทของสหรัฐฯ ทั้งหมด

การต่อรองกินเวลาเกือบตลอดปีแล้ว โดยที่ทางจัสแมคอ้างว่า ในเมื่อบริษัทสหรัฐฯ ทำการบริการในฐานะที่หัวหน้าได้ทำงานเพื่อ “การป้องกันประเทศร่วมกันระหว่างทางฝ่ายไทยกับฝ่ายสหรัฐฯ บริษัททั้งสามก็ไม่ควรที่จะต้องเสียภาษีแต่อย่างไร”

ทางฝ่ายไทยโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดของกองบัญชาการทหารสูงสุดที่มณฑลที่เกี่ยวกับฝ่ายทหารของสหรัฐฯ บอกกับ ‘จตุรัส’ ว่า

“ไม่จริง มันจะเป็นการปฏิบัติงานป้องกันได้อย่างไร ในเมื่อบริษัททำงานภายใต้ธงสหรัฐฯ แต่ทางฝ่ายไทยและอเมริกันนั้นไม่มีการทำสนธิสัญญา ‘สถานภาพทางกำลัง’ ขึ้นมาที่เท่า ๆ กันมานาน ผิดกฎหมายกันทั้งนั้น”

แต่ในความเห็นของทางฝ่ายไทยนั้น การที่บริษัทอเมริกันทั้งสามอยู่ในไทยได้อย่างที่กล่าวมานั้น ก็เพราะความใกล้ชิดของการสหรัฐฯ ต่อทางการไทย ทั้ง ๆ ที่กำลังรบสหรัฐฯ เข้าอยู่ในไทย โดยฐานะอะไรก็ไม่มีใครรู้ มีสิทธิพิเศษอย่างไร มณฑลที่อย่างไรภายใต้รัฐธรรมนูญ

ไทยและกฎหมายไทย

ทางการสหรัฐฯ นั้นเชื่อว่า การที่ทางการไทยพยายามบีบบังคับการสหรัฐฯ นั้นเพราะว่า ทางการไทยไม่พอใจในท่าทีของสหรัฐฯ ต่อการที่สหรัฐฯ ไม่เพียงแต่จะถอนตัวออกจากอินโดจีน แต่ยังทำท่าว่าจะให้ความช่วยเหลือแก่ไทยน้อยลงด้วย ซึ่งในที่สุดก็เชื่อกันในหมู่ นายทหารชั้นสูงของไทยว่าจะหมดลงภายในระยะสามปีข้างหน้าเป็นอย่างช้าที่สุด

แหล่งข่าวฝ่ายสหรัฐฯ นั้นแจ้งว่า ทางฝ่ายสหรัฐฯ ไม่ยอมให้ทางการไทยบีบบังคับในเรื่องนี้ด้วยเหตุผลสองประการ คือหนึ่งหากทางสหรัฐฯ ยอมให้รัฐบาลไทยบีบบังคับเป็นผลสำเร็จ เพื่อให้บริษัทเหล่านี้เสียภาษี สหรัฐฯ ก็ต้องยอมให้รัฐบาลอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ คล้าย ๆ กับที่สหรัฐฯ มีกับไทยบีบบังคับ และสองคืองานของบริษัทเฟดเดอเรตเอ็ดเลคตริกนั้นเป็นงานระดับลับสุดยอด ซึ่งทางการสหรัฐฯ ไม่มีทางยอมให้บริษัทไทยเข้าทำงานแทนได้

ในขณะที่ทางการไทยกับสหรัฐฯ กำลังต่อรองกันอยู่นั้น ทางการไทยก็เริ่มไม่ต่อวซ่าให้กับเจ้าหน้าที่ของบริษัท ฝ่ายสถานทูตสหรัฐฯ ได้ต่อรองกับทางการไทยโดยจะยอมให้บริษัทที่คนไทยถือหุ้น ๕๐% เขาดำเนินการ และบริษัทนั้นไม่ต้องเสียภาษีทั้งภาษีรายได้และภาษีการค้า หรือภาษีรายได้ส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่บริษัท ได้หรือไม่

ข้อเสนอของทางการสหรัฐฯ ครั้นทางไทยไม่ยินยอม โดยทางไทยถือว่าเมื่อเป็นบริษัทไทยแล้ว ก็ควรอยู่ภายใต้กฎหมายไทย นั่นคือต้องเสียภาษีเช่นกัน

ในขณะที่มีการต่อรองอย่างขึงขังกันอยู่นั้น ก็เริ่มมีข่าวออกมาจากฝ่ายสหรัฐฯ ว่า การต่อรองระหว่างทางการไทยกับสหรัฐฯ ในเรื่องสาม

เสธ. เกรียงศักดิ์ ขอดตัดแปะหนึ่งก่อนจาก

บริษัทนั้นเบื้องหลังอยู่ว่า การที่ทางการไทยบีบบังคับให้บริษัทอเมริกันทั้งสามต้องเสียภาษีและให้คนไทยถือหุ้นแทนนั้น เพราะว่าพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมนันท์ คิดที่จะดึงบริษัทชิ้นทำงานแทนบริษัททั้งสาม ทั้งนี้บริษัทใหม่ที่จะตั้งขึ้นมาจะต้องมีหุ้นส่วนของอดีตที่ปรึกษาฯ ช่อมเป็นหุ้นส่วนหนึ่งอยู่ด้วย

‘จตุรตี’ ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดฝ่ายไทยในเรื่องของการกล่าวหาเช่นนั้น เขากล่าวว่า

“ไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด บริษัทเหล่านี้หากินบนแผ่นดินไทย

ภายใต้ธงสหรัฐฯ มาเป็นเวลานานแล้ว ที่จริงควรเสียภาษีย้อนหลังเสียอีก หากผมบีบบังคับให้เขาเสียภาษีเพื่อผลประโยชน์ของชาติผิดด้วยหรือ”

เจ้าหน้าที่ยศสูงของกองบัญชาการทหารสูงสุดกล่าวกับ ‘จตุรตี’ ว่า “เรื่องปล่อยข่าวว่าอย่างนั้นอย่างนั้นหรือเป็นของธรรมดา คุณก็จะรู้ว่าที่ไหนมีกองทัพทหารสหรัฐฯ ที่นั่นก็มีบริษัทอเมริกันตามไปหากิน การที่เรารับเขานั้นนะ เราทำไปตามนโยบายรัฐบาลครับ ไม่ใช่ว่ากองบัญชาการทหารสูงสุดทำไปเอง เขาปล่อยข่าวก็เพราะว่าเขาเสียประ

จัสแมค ประตูนมผลประโยชน์

โยชน์ เพราะบริษัทเสียประโยชน์ เพราะเพื่อนของบริษัทในจัสแมคเสียประโยชน์”

ทาง ‘จตุรต’ ได้ติดต่อกับนาย แจก เบลเด อดีตเจ้าหน้าที่ปรึกษาองค์การยูซอม ซึ่งหลังจากออกจากยูซอมอันเป็นองค์การบริหารการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและวิชาการของสหรัฐฯ แล้ว เขาก็ได้ทำงานให้กับบริษัทนอร์ทโรป แอร์พอร์ต ดีเวลอปเมนท์ แห่งประเทศไทย ซึ่งเขาปฏิเสธโดยสิ้นเชิงต่อข่าวที่ว่า ตัวเขาหรือบริษัทนอร์ท รอปได้ติดต่อที่จะเข้าไปทำงานในฐานะที่แทนบริษัททั้งสาม

เจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดของไทยคนหนึ่งบอกกับ ‘จตุรต’ ว่า “จริงพลเอกเกรียงศักดิ์คุงิกนายแจก เบลเด แต่ก็เป็นการพบปะกันธรรมดาครั้งหรือสองครั้งเท่านั้น มิได้สนิท

สนมอะไรกันมากนัก”

การต่อรองระหว่างฝ่ายไทยกับสหรัฐฯ ในเรื่องนี้ ได้จบลงโดยที่ทางสหรัฐฯ ไม่ยอมให้บริษัทไทยเข้าทำงานแทนบริษัททั้งสาม และทางฝ่ายไทยก็ไม่ยอมให้บริษัททั้งสามอยู่ต่อไป ซึ่งสัญญาของบริษัทกลุ่มนี้หมดลงเมื่อสิ้นเดือนสิงหาคมเอง แต่เดิมทางจัสแมคใช้วิธีจ้างพนักงานโดยตรงเป็นชาวอเมริกัน ๑๐๐ คน ไทย ๖๓๖ คนรวมเป็นเงินค่าจ้างประมาณ ๑๒ ล้านบาท

ปัญหาที่ยังไม่คำตอบก็คือ บริษัทไทยที่จะเข้าไปปฏิบัติการณ์แทนบริษัทอเมริกันทั้งสามนั้น (ถ้าทางจัสแมคยอม) เป็นบริษัทชออะไร ใครบ้างจะเป็นผู้ถือหุ้น แต่คำถามนั้นดูเหมือนว่าจะไม่มีความหมาย เพราะว่าทางการสหรัฐฯ เองได้ทำให้คำถามนั้นเป็นหมันไปแล้ว □

การต่อสู้ของทหารป่าที่จบไม่ลง

ใครที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ คงจะพอสังเกตเห็นได้ว่า ข่าวนบนหน้าหนังสือพิมพ์ในระยะจตุรต ๑๖

ประมาณกว่า ๑ เดือนที่ผ่านมา มีข่าวการปะทะกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐบาลกับกองกำลังติดอาวุธของพรรคคอม

มิวนิสต์แห่งประเทศไทย หรือที่ฝ่ายรัฐบาลเรียกว่า ‘ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์’ หรือ ผกค. มากเป็นพิเศษ ชาวที่ออกมาแต่ละครั้ง ฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐบาลจะเป็นฝ่ายถูกโจมตี และมีรายงานการสูญเสียกำลังไม่น้อยทุกครั้งทางชีวิตและอาวุธที่ถูกยึดไป

ข่าวการสู้รบ
อย่างล่าสุดที่ฐานหน่วยรบเฉพาะกิจ ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านบุญทัน ตำบลนาสึง อำเภอสวรรคมา อุดรธานี เป็นข่าวว่า ถูกฝ่ายทหารป่าจำนวนประมาณ ๒๐๐ คน บุกเข้าโจมตีอย่างดุเดือดเมื่อสองทุ่มของคืนวันที่ ๒๒ กันยายน ทหารในฐานเสียชีวิตในการต่อสู้ถึง ๗ คน นอกนั้นต้องหลบหนีออกจากฐานไปในกลางคืนของคืนนั้น และเมื่อผู้หลบหนีออกมาไปขอความช่วยเหลือจากกองบัญชาการที่บ้านก็ถูก หน่วยปฏิบัติการเร็วที่ติดตามกลับไปฐานในบ้านบุญทัน ก็ไม่พบร่องรอยของฝ่ายทหารป่าหลงเหลือให้ปราบปรามเลย

เพียงประมาณ ๑ เดือนก่อนหน้านั้น ฐานบ้านทุ่งน้อย ตำบลบ้านกักในกิ่งอำเภอเด็วกันนั้น ก็ถูกโจมตีทหารประจำฐานเสียชีวิตไปอีก ๗ คนเช่นกัน นับว่าภายในระยะเวลาไม่ถึง ๒ เดือน หน่วยจรรยาในแถบนี้ได้ประสบชัยชนะอย่างงดงามในการต่อสู้ไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง

นอกจากนี้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขบวนการของนายอนันต์ สงวนนาม ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ถูกดักโจมตีระหว่างทางขณะที่กลับจากการเปิดอบรมลูกเสือชาวบ้านที่บ้านกระชุม ตำบลพวงชมพู อำเภอกะเนนา เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ตามข่าวว่า ผู้ร่วมขบวนของผู้ว่าฯ ได้เสียชีวิตไปถึงสามคน และบาดเจ็บอีกกว่า ๑๐ คน

พลทหารผู้บาดเจ็บในการถูกโจมตีครั้งนี้กล่าวว่า เขาจำได้แน่ชัดว่า

ทหารป่าที่เขาโจมตีนั้นมีหลายคน เฉพาะที่เขาเห็นหน้าค่าตานักก็เคยเข้าร่วมอยู่ในกลุ่มผู้รับการอบรม ลูกเสือชาวบ้านเสียด้วย

ส่วนตัวผู้ว่าฯ ซึ่งปลอดภัยจากการโจมตีครั้งนี้ แสดงความเห็นว่าการโจมตีครั้งนี้ เป็นความต้องการทำลายโครงการลูกเสือชาวบ้านที่กำลังดำเนินการอย่างกว้างขวาง และได้ผลอยู่ทั่วประเทศ

ข่าวนี้ชนพาดหัวของหนังสือพิมพ์หลายฉบับในระยะนั้น เป็นที่คนตื่นอยู่ไม่น้อย

ส่วนทางภาคเหนือ ก็มีรายงานข่าวเมื่อเร็วๆ นี้ว่า หน่วยจรรยาที่จู่โจมค่ายตำรวจชายแดนแห่งหนึ่งในเชียงราย ได้ยิงต่อสู้กับกำลังทางอากาศที่บินมาช่วยอพยพตำรวจชายแดนที่กำลังถูกโจมตี นับเป็นการยกกระดับประสิทธิภาพการสู้รบของฝ่ายทหารป่าชนชั้นหนึ่ง ระหว่างการต่อสู้จากพินราบสู่อากาศ

นี่เป็นข้อมูลที 'จตุรัส' ได้จากการค้นคว้าจากข้อเขียนของผู้สื่อข่าว นักวิเคราะห์ปัญหาผู้ก่อการร้ายของสำนักข่าวเดปนิวส์แห่งสหรัฐอเมริกา

ในข้อเขียนชิ้นนั้น ยังกล่าวถึงการบุกโจมตีค่ายตำรวจชายแดนทางใต้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ที่ผ่านมานี้ นับเป็นการเปิดฉากการโจมตีด้วยกำลังอาวุธครั้งหนึ่งจากฝ่ายคอมมิวนิสต์ในระยะสามปีภายหลังที่ไม่มีการสู้รบด้วยกำลังอาวุธตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเลยในภาคใต้

พอ. ประกอบ ประชวร โภคราช รัฐมนตรีช่วยมหาดไทย ก็ยอมรับกับสื่อมวลชน เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน "เราถูกโจมตีเกือบทุกวันในระยะนี้ และเราเป็นฝ่ายเสียเปรียบแทบทุกครั้ง"

๓๓๓. ปะทะทหารป่าที่พลก๊ก นครศรีธรรมราช

ทั้งหมดนี้ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังวันที่ ๕ สิงหาคม อันเป็นวันครบรอบ ๑๐ ปี แห่งการเดินแนวทางต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.)

บทสรุปของ กอ. รমন.

เป็นที่ทราบกันมานานแล้วว่า พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เชื่อมมั่นในแนวทางการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธในชนบทอย่างแน่วแน่ เมื่อเร็วๆ นี้ ฝ่ายวิเคราะห์ของ

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ได้เสนอรายงานสรุปวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของ พคท. ในรอบครึ่งปีแรกต่อนายกรัฐมนตรี โดยชี้ว่า ได้เกิดความแตกแยกในแนวนโยบายชนระหว่างผู้นำระดับสูงของ พคท. ออกเป็นสองฝ่ายแล้ว

โดยฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากโซเวียตรัสเซียเห็นควรให้เริ่มแผนการสู้รบจรรยาในเมือง แต่อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นฝ่ายเดิน

๓๓๔. 'กระทิงแดง' รับจ้างเชลยทหารป่าให้กรมทาง ที่แดนสนาย

แนวทางแบบจีนยังคงยืนยันให้ทำการสู้รบเฉพาะในชนบทต่อไป เพราะเห็นว่าสถานการณ์ยังไม่เหมาะสมต่อการเปิดเกมสู้รบยุทธในเมือง

แต่การสู้รบในชนบทก็ยังคงมีอยู่เรื่อยๆ อีกต่อไป และจะเข้มข้นขึ้นตามครรลองตรรกวิทยาของฝ่ายคอมมิวนิสต์มากกว่า จะเป็นไปตามความต้องการของฝ่ายปราบปรามของรัฐบาล

การประเมินกำลัง

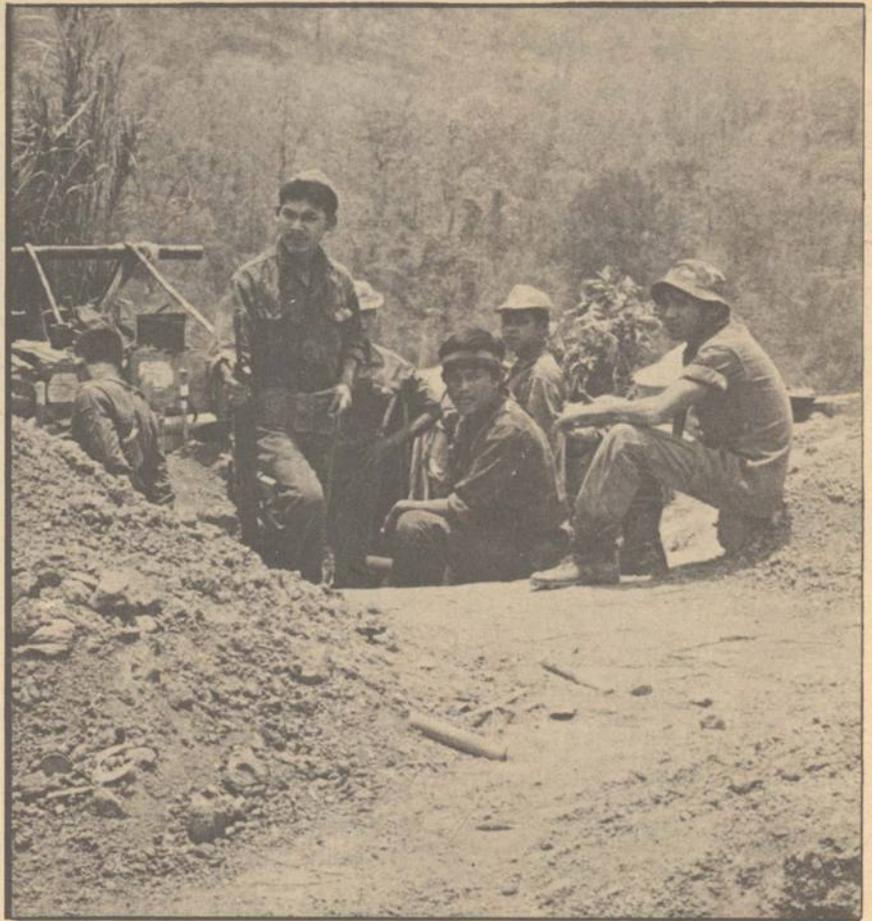
พลเอกสายหยุดบอกไว้ในคำให้สัมภาษณ์กองบรรณาธิการ สังคมศาสตร์ปริทัศน์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๕ ว่า

“จำนวนผู้ก่อการร้ายที่ลืออาวหมีประมาณ ๓,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ คน อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ ภาคเหนือ ๑,๐๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ จำนวนที่เหลืออยู่ในภาคใต้ คิดกันแล้วเมื่อเริ่มผู้ก่อการร้าย เขามีกำลังอยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ คน เมื่อปี ๒๕๑๘ รบกันมา ๗-๘ ปี กำลังไม่ได้เพิ่มขึ้นขนาดเลย ชงนี้บว่าดีมาก”

แต่ในรายงานของผู้เชี่ยวชาญการต่อต้านจลาจลของสถานทูตอเมริกันที่ประเมินถึงกำลังของทหารป่าในประเทศไทยเมื่อเดือนกันยายน ปี ๒๕๑๕ นั้น ได้คำนวณไว้ว่า ทั้งหมดมีประมาณ ๗,๓๕๐-๗๗๗๐ คน

ไม่ว่าตัวเลขของ พลเอกสายหยุดจะผิดพลาดเพื่อสร้างความเบาใจปลอบใจตนเองหรือไม่ก็ตาม หรือตัวเลขของผู้เชี่ยวชาญต่างดาวจะเกินจริงไปรีเปล่า แต่ข้อเท็จจริงของเวลานักคือ แหล่งข่าวจาก กอ.รมน.เอง ยอมรับว่า กองกำลังที่มิอาวหมีของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันมีจำนวนประมาณ ๔,๕๐๐ คน ทว่าประเทศ

ตัวเลขนี้สูงกว่าทั้งของ พลเอก จตุรัส ๑๔

หน่วย ศชต. ที่ทุ่งช้าง

สายหยุด และผู้เชี่ยวชาญสหรัฐฯ ๗ ฉะนั้นข้อสรุปที่เป็นจริงก็คือกำลังของฝ่ายทหารป่าเพิ่มขึ้น ในระยะสามปีที่ผ่านมา

และในระหว่างที่ฝ่าย กอ.รมน.วิเคราะห์หัวมีความ ‘แตกแยก’ ใน พทท. การโจมตีอย่างได้ชัยชนะหลายครั้งของกองกำลังอาวหมีของ พทท. ก็จะต้องออกมาค้านำหนักความถูกต้องของข้อวิเคราะห์นั้น

หนทางการปฏิวัติไทย

ในบทความเรื่อง หนทางการปฏิวัติไทยฯ ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุ เสียงประชาชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ก็ได้ชี้แนวทาง “ยึดอำนาจรัฐด้วยกำลังอาวหมี โดยใช้ชนบทล้อมเมือง” อย่างหนักแน่นทั้งยังทำการวิพากษ์วิจารณ์โจมตีแนวทาง ปฏิรูป แนวทางต่อ

สู่ทางรัฐสภา และแนวทางตั้งคณนิยมจอมพลอมอย่างรุนแรงอีกด้วย

ความคึกคักของการเคลื่อนไหวทางการต่อสู้ด้วยกำลังอาวหมี และการต่อสู้ทางความคิดของ พทท. ในระยะนี้เป็นปรากฏการณ์ที่มีความหมายสำคัญที่จะชี้ถึงอนาคตของชาติบ้านเมือง

การคาดคะเนจากนักวิเคราะห์อเมริกันผู้หนึ่งที่แพร่เป็นข่าวออกมาจากวอชิงตันเมื่อต้นเดือนสิงหาคม ทว่า อีก ๑๘ เดือนจะเป็นระยะการรุกใหญ่ของคอมมิวนิสต์ในภูมิภาคอินโดจีนในส่วนที่เหลือ คือไทยกัมมาเลเซีย ก็อาจช่วยเพิ่มแรงผลักดันให้เศรษฐกิจเมืองไทยส่งสมบัติไปเข้าธนาคารฮ่องกง สวิสส์ และอเมริกา ให้เร็วขึ้นไปอีก ขณะที่ประชาชนทั่วไปต่างก็รอประสพภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงนั้น เดกเช่นกรณีเหตุการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน □

เมื่อไรที่เวียดนาม ทั้งสองจะรวมกัน

นายแกร์ พอตเตอร์ ชาวอเมริกัน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเวียดนาม ได้เขียนบทความแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการรวมเวียดนามทั้งสองที่พิมพ์ลงในหนังสือ ลอสแอนเจลิสไทม์ ฉบับประจำวันที่ ๒๗ กค. ๒๕๑๘ ดังต่อไปนี้

การที่เวียดนามยังคงแบ่งเป็นสองส่วนอยู่นั้น ในความเห็นของเจ้าหน้าที่เวียดนามเหนือเอง เขาใจว่าเป็นไปเพื่อความสะดวกในการบริหารประเทศ ซึ่งได้ผ่านสงครามมานาน อีกทั้งระดับการบริหารและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองก็คนละระดับกัน

คณะกรรมการบริหารทางทหารของไซ่ง่อนและเกียดนินห์ นักหนังสือพิมพ์ในโลกตะวันตกต่างเชื่อว่า เป็นเพียงมอหนึ่งของกองทัพกเวียดนามเหนือ แต่สำหรับเวียดนามเหนือหรือเวียดนามใต้เองนั้น คำว่ากองทัพกเวียดนามเหนือ ไม่มีปรากฏในศัพท์ทเจ้าหน้าทของประเทศทั้งสองใช้แต่อย่างใด

เพื่อความเข้าใจจะขอเล่าเรื่องทางประวัติศาสตร์บางเล็กน้อย

อันกองทัพกประชาชน ซึ่งเป็นส่วนการทหารของขบวนการเวียดมินห์ของชาวเวียดนามนั้น ในระยะสงครามต่อต้านฝรั่งเศสได้มีกำลังรบของตนอยู่ทั่วทุกหัวระแหง แต่เพราะสนธิสัญญาเจเนวามือปี ๒๔๘๓ ทำให้กองทัพกบางกอง ซึ่งเคยอยู่ทางใต้ต้องย้ายเข้ามาอยู่ทาง

เหนือตามเส้นขนานที่สนธิสัญญาได้ระบุไว้ และทหารเวียดมินห์ที่เป็นชาวเวียดนามใต้ ก็ยังอยู่ ทางใต้

เมื่อเกิดการรบพุ่งกันใหม่ เจ้าหน้าที่พรรคกประชาชนชาวเวียดนามใต้ ซึ่งขึ้นไปทางเหนือ ก็กลับลงใต้อีกครั้ง กลับมานำการรบของอดีตทหารเวียดมินห์และชาวใต้ โดยที่ตรงซอกกำลังรบเสียใหม่ว่า กองทัพปลดแอกประชาชน ซึ่งทำให้ดูประหนึ่งว่ากองทัพกแยกออกจากกองทัพประชาชนเวียดนาม

ทำไมพรรคกรรมกรเวียดนามถึงได้พยายามแยกความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพกำลังรบทั้งสองเช่นนี้ นายฮวงตุงหนง ในคณะกรรมการกลางพรรคกรรมกรแห่งเวียดนามใต้ให้ความเห็นว่า ทางเวียดนามเหนือนั่นคิดว่าว่า สหรัฐฯ เมื่อปี ๒๕๐๔ จะเข้ามาแทรกแซงการรบโดยตรง หากไม่พยายามแยกความสัมพันธ์โดยตรงออกจากกัน

ในความเห็นของนายฮวงตุงคิดว่า หากเวียดนามเหนือแสดงให้เห็นว่าเขาพิพันในการรบอย่างตรงไปตรงมาแล้ว สหรัฐฯ ก็อาจจะโจมตีเวียดนามเหนือได้ ซึ่งเวียดนามเหนือในขณะนั้นกำลังอยู่ในระยะการพัฒนาทางเศรษฐกิจตามแผนห้าปี

อย่างไรก็ตาม ในระยะปีดังกล่าว ผู้นำกองทัพกของเวียดนามใต้ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเวียดนามเหนือกันเป็นส่วนมาก

ผู้บัญชาการทหารบางเขตในเวียดนามใต้หลายคนเป็นคนทางใต้ว่าไปแล้วไม่มีความแตกต่างทางโครงสร้างของกองทัพกทหารเวียดมินห์ในระยะสงครามกับฝรั่งเศสกับสมัยหลังมากนัก แต่โดยหลักการแล้วทางกองทัพกประชาชนเวียดนามต้อง

การที่จะให้คนทางใต้เป็นผู้บังคับบัญชา แต่หากว่าจำเป็นที่จะต้องใช้คนทางเหนือปฏิบัติการ เพราะว่าคนๆ นั้นมีประสบการณ์มากกว่า ก็ไม่ขัดก่อนหน้านั้น เมื่อครั้งที่เวียดมินห์ต่อสู้กับทหารฝรั่งเศส ทางเวียดนามเหนือก็เคยส่งทหารของตนประมาณหนึ่งหมื่นคนลงมาทางใต้ เพื่อช่วยคนทางใต้สู้รบมาก่อนแล้ว และชาวเวียดนามต่างก็เรียกเหตุการณ์ครั้งนั้นว่า 'การเดินลงใต้'

คณะกรรมการทหารบริหารไซ่ง่อน ซึ่งมีนายพลทรันวันทราเป็นประธานนั้น เชื่อกันว่าเป็นเพียงคณะกรรมการชั่วคราวเท่านั้น

เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน วิทยุไซ่ง่อนได้รายงานว่ รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวแห่งเวียดนามใต้ได้ประกาศว่ คณะกรรมการบริหารไซ่ง่อนนั้นขึ้นกับรัฐบาล ไม่ใช่อยู่ตรงกันข้ามกันตามที่เขากล่าว

นายฮวงตุงผู้เป็นคณะกรรมการกลางพรรคกรรมกรแห่งเวียดนามเหนือกล่าวว่า "เราไม่เร่งรีบที่จะก่อตั้งสังคมนิยมทางใต้ เพราะความจริงที่ว่ ประชาชนส่วนหนึ่งทางใต้ยังไม่ต้องการสังคมนิยม"

เป็นที่เชื่อกันว่ เวียดนามใต้จะมีเศรษฐกิจแบบผสมอยู่ระยะหนึ่งก่อน อย่างเช่น อุตสาหกรรมใหญ่ที่อยู่ใหม่หรือรัฐบาลเก่าอยู่แล้ว หรืออุตสาหกรรมที่ไม่มีการลงทุนโดยเอกชน ทางรัฐบาลก็จะทำเป็นรัฐวิสาหกิจ ส่วนธุรกิจเล็ก ๆ หรือไร่นาเล็ก ๆ นั้น ยังให้คงอยู่ในมือของเอกชน

นายฮวงตุงกล่าวเสริมว่ แม้แต่หลังจากการรวมเวียดนามเป็นประเทศเดียวแล้วก็ตาม เศรษฐกิจชนิดนี้ของทางใต้ก็จะยังคงรูปแบบเดิมอยู่ระยะหนึ่งก่อน จนกว่าประชาชนทางใต้จะพร้อม

จีนสนับสนุนรวมเกาหลี

นายจางซุนเฉียว รองนายกฯ จีน กล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ กย. ว่า จีนตระหนักว่าเกาหลีเหนือใต้จะรวมกันภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์เกาหลีเหนือ และจีนยินดีสนับสนุนความต้องการที่จะแก้ไขปัญหากลางในประเศของประชาชนเกาหลีอย่างเต็มที่

นายจางซุนเฉียวกล่าวในโอกาสที่เขาไปเยือนป๋องหยางต่อ ไปอีกว่า ประชาชนชาวจีนไม่เห็นด้วยกับนโยบายของสหรัฐฯ และรัฐบาลปักกิ่งซึ่งต้องการให้เกาหลีแบ่งแยกอยู่อีกต่อไป และชาวจีนหวังว่าชาวเกาหลีทั้งสองจะร่วมมือกันต่อต้านการแทรกแซงจากภายนอก

นายยางหยองซูป เลขาธิการคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์เกาหลีเหนือกล่าวตอบว่า ภารกิจสูงสุดที่เผชิญหน้าประชาชนเกาหลีอยู่ปัจจุบันคือการขับไล่อองทหารสหรัฐฯ ที่อยู่ในเกาหลีใต้ให้ออกไปจากแผ่นดินคืนให้จงได้

ฟอร์ดจะไปจีน

แผนการไปเยือนจีนของฟอร์ดที่เคยเลิกกันไปนั้น กลับรอฟันขึ้นมาใหม่ ฟอร์ดจะไปจีนตอนปลายปีนี้ และมีข่าวจากโตเกียวรายงานมาว่า จีนจะคั่นทหารอเมริกัน ๒๐๐ คนที่ถูก

จับระหว่างสงครามเวียดนาให้ฟอร์ดนำกลับสหรัฐฯ พร้อมกับเพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ และก็เป็นความช่วยเหลือให้ด้วย

ลาวเตรียมฉลอง

ลาวเตรียมฉลองครบรอบ ๓๐ ปีของการได้เอกราช ในวันที่ ๑๒ ตค. นี้ ด้วยการทำความสะอาดขนานใหญ่

ทั้งในเมืองหลวงเก่าของฝ่ายคอมมิวนิสต์ท่าเหนือ และในเมืองเวียงจันทน์ที่เพิ่งจะได้รับการปลดปล่อย

ชาวลาวตั้งแต่วัยรุ่นถึงทหาร ตำรวจ นักเรียน ไปจนถึงผู้หญิงและเด็ก กำลังทำความสะอาดถนน และทางน้ำ รวมทั้งแต่งกิ่งต้นไม้ด้วย ผู้ที่อยู่ในอำเภอใดก็มีหน้าที่รับผิดชอบที่จะทำให้เขตของตัวเองสะอาด

ในวันฉลองใหญ่คาดว่าจะมีประชาชนประมาณสองแสนคนมาชุมนุมกันทางการเมือง กีฬาและวัฒนธรรม เพื่อพ่นความทรงจำถึงวันที่ญี่ปุ่นแพ้ และประกาศเอกราชของลาว

เขมรขอบคลุมญี่ปุ่น

เจ้าหน้าที่สถานทูตเขมรประจำกรุงปักกิ่งขอบคลุมทูตญี่ปุ่นในเมืองนั้น แทนรัฐบาลเขมรที่ญี่ปุ่นรับรองรัฐบาลใหม่

กระทรวงต่างประเทศญี่ปุ่นรายงานเรื่อง เมื่อวันที่ ๒๐ กย. และยังคงแสดงต่อไปว่า นี่เป็นการแสดงว่า เขมรยอมรับการรับรองของญี่ปุ่น และหมายถึงการเปิดสัมพันธ์ภาพทางการทูตอย่างเดิม ญี่ปุ่นประกาศรับรองรัฐบาลใหม่ของเขมรตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษ. และเป็นประเทศอุตสาหกรรมประเทศที่สองรองจากออสเตรเลียที่เขมรตอบรับ

จีนปล่อยสายลับ

จีนตัดสินใจปล่อยสายลับได้หวั่น ๕๕ คนที่ถูกจับได้ระหว่างปี ๒๕๐๕ - ๒๕๐๘ และให้สัญญาชาติคืนเมื่อวันที่ ๒๒ กย. สำนักข่าวจีนอธิบายว่า หลังจากทสายลับเหล่านั้นอยู่ในคุกจีนมานานนับสิบปีหรือเกินกว่านั้น ก็ได้

รับการศึกษาและปฏิรูปจนสามารถ
ประณามอาชญากรรมของพรรคพวก
ของเจียงไคเช็คได้

กองโจรในมาเลเซีย

มีการจับกุมและเหตุการณ์รุนแรง
แรงแสดงขึ้นสองครั้งในกลางเดือนกย.
นี้ นับว่าเป็นการเริ่มปฏิบัติการของ
กองโจรในมาเลเซียอีกครั้งหนึ่ง หลัง
จากที่ไคเจียงเหงมาสืบหา

นับตั้งแต่ต้นปี ฝ่ายทหารปฏิบัติ
ปฏิบัติการในหลายภาคของมาเลเซีย
และมีผู้เสียชีวิตกว่า ๔๐ คน บาดเจ็บ
กว่า ๕๐ คน ในมาเลเซียมีพรรคคอม
มิวนิสต์สองพรรค คือพรรคเก่าที่ชื่อ
พรรคคอมมิวนิสต์แห่งมาเลเซีย และ
พรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซีย-เลนิน
ซึ่งแยกออกมาตั้งใหม่ พรรคใหม่นี้
มีสมาชิกประมาณ ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ คน
มีอาวุธทันสมัยซึ่งส่วนใหญ่ผลิตใน
อเมริกา โดยลักลอบส่งเข้าไปในมา
เลเซียผ่านทางไทย

เลิก สปอ. ภายในสองปี

ประเทศสมาชิกองค์การสปอ.
ตกลงที่จะขบองค์การภายในสองปี
โดยตกลงกัน เมื่อวันที่ ๒๔ กย. ว่า
องค์การหมดประโยชน์ไปแล้วตั้ง
แต่เริ่มเปิดความสัมพันธ์จีน และการ
สิ้นสุดของสงครามเวียดนาม ตอน
ท้ายของแถลงการณ์ซึ่งมีการแถมท้าย
ขอบคุณประเทศไทย ที่ได้ช่วยเหลือ
งานขององค์การมาเป็นเวลาหลายปี

นายสนทร หงส์ถาวรรมย์ เลขา
ธิการได้รับมอบให้เป็นผู้เตรียมการ
งานบางอย่างของ สปอ. โดยจะส่ง
มอบให้กับองค์การระหว่างชาติอื่นๆ
ต่อไป แผนการนี้จะเสนอแก่ตัวแทน
สปอ. ในกรุงเทพฯ ในสองสามสัปดาห์
ข้างหน้า

เพื่อนา

ทหารไทยกำลัง หุงดหังค

ปฏิริยาที่เสมือนการยอมแพ้
ของนายกฯ ไทย ที่มีต่อเหตุการณ์รุนแรง
ในกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๐ สก.
ที่ผ่านมา จะเพิ่มความไม่สบายใจ
ให้กับเหล่าผู้นำทางทหารมากขึ้นไป
อีก มรว. กฤษฑ์ช่างไม่มีความเข้ม
แข็งในการจัดการกับพวกชอบสร้าง
ปัญหาเสียเลย

ฝ่ายตำรวจไทยตอนนี้อาจจะจับ
อารมณ์ไว้ได้ชั่วคราว เพราะ มรว.
กฤษฑ์ใช้มาตรการ "ให้อภัยและ
ลืมเสียเถิด" กับกลุ่มตำรวจที่เข้าปล้น
พิงบ้านของตน แต่นักไม่ได้ประกัน
ว่า กลุ่มตำรวจจะยุติความกลางแกลง
ต่อสมรรถภาพของตัวนายกรัฐมนตร
ในการรักษากฎหมายและระเบียบ
ต่างๆ ในประเทศ

มรว. กฤษฑ์ตกอยู่ในระหว่าง
กลางของกลุ่มอนุรักษ์อย่างกลุ่มทหาร
และตำรวจฝ่ายหนึ่ง กับพวกนักศึก
ษาที่มักกิจกรรมทางการเมืองอีกฝ่าย
หนึ่ง ทหารและตำรวจไทยยังฟันตัว
ไม่เต็มที่ จากความตระหนกและรู้สึก
ตกใจอันเนื่องมาจากความสำเร็จของ
การลุกฮือของนักศึกษาเมื่อเดือนธลา
คมสองปีมาแล้ว ที่ได้โค่นความมั่นคง
ของอำนาจฝ่ายขวาที่ปกครองประเทศ
ด้วยรัฐบาลเผด็จการทหารอยู่ก่อน
หน้านั้น ผลจากการลุกฮือของนักศึก
ษากรงนี้ ได้นำการเมืองระบบ
พรรค และการเลือกตั้งมาให้ ซึ่งทำ
ให้รัฐบาลพลเรือนสหพรรคของมรว.
กฤษฑ์ ได้อำนาจปกครอง

ขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็
กำลังรู้สึกหวาดเหวมากขึ้นทุกที ในภูมิ
ภาคเอเชียอาคเนย์ เริ่มตั้งแต่ความ
พ่ายแพ้ของสหรัฐฯ ในอินโดจีน แล้ว

จีนปล่อยเชลยศึก เมื่อ กค. ๑๕

นักจารกรรมคนไหนอยากจะ
กลับไปอยู่กับครอบครัวในไต้หวันก็
อาจจะทำได้ โดยทางจีนจะออกค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางให้ด้วย

ลูกเรืออีก ๔๕ คนที่ทำงานในเรือ
ที่พยายามลักลอบนำสายลับเหล่านี้
ขึ้นฝั่งจีน ก็ได้รับการปล่อยตัวพร้อม
กันด้วย

ฮานอยเจรจาเรื่องน้ำมัน

นายกรัฐมนตรเวียดนามเหนือ
เจรจากับผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรม
นำตาลของอเมริกาในฮานอย เมื่อวันที่
๒๐ กย. นี้

ผู้เชี่ยวชาญของเวียดนามเหนือ
คาดว่าจะมีน้ำมันในเขตทะเลรอบ
แหลมอินโดจีนในบริเวณ ๔๐๐,๐๐๐
ตารางกิโลเมตร

ช่วยเวียดนามเหนือ

เจ้าชายอาภาข่าน ข้าหลวงใหญ่
ด้านสิทธิของกิจการสหประชาชาติ
แวะไปเยี่ยมเวียดนามเหนือเมื่อวันที่
๒๓ กย. และเจรจากับรมต. เกษตร
และ รมต. ต่างประเทศเรื่องโครงการ
ช่วยเหลือหลายโครงการเกี่ยวกับที่อยู่
อาศัย และการพัฒนาท้องถิ่น

มาถึงการปลดปล่อยในเชิงอื่นและเพื่อนบ้านคือกัมพูชา

การปล้นขานาขกๆ มรว. กิกฤทษของกลุ่มตำรวจเกร ไมใช่ปัญหาเดียวที่นายกๆ ไทยต้องเผชิญในสปีดาห้แล้ว เพราะวันเดียวกันนั้น นกเรียนจากวิทยาลัยอาชวะเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เข้าจ้ใจมทำลาขมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งนั้นเป็นศูนย์กลางการการเมืองของกลุ่มนักศึกษาในระดับที่สูงกว่านักเรียนเทคนิคและอาชวะทั้งหลาย

นักศึกษาธรรมศาสตร์และนักศึกษจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ เข้าสนับสนุนการต่อสู้ของขาวนาในภาคเหนืออย่างกระตือรือร้น โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ขาวนาร้องเรียนว้ารัฐบาลไม่รักษาสัญญาที่ใหไว้กับพวกเขา และพวกเขาต้องตกเป็นเหยื่อของพวกข้าราชการท้องถิ่นทกดโกงและคอร์รัปชั่น

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้นำขาวนากว่า ๒๐ คนในสองจังหวัดนั้นถูกลอบฆ่าวันที่ ๔ สิงหาคม ขาวนาและนักศึกษา ๕ คนถูกจับในข้อหาเผาป่าสัก ทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงจากพวกนักศึกษาของธรรมศาสตร์และจากมหาวิทยาลัยอื่น จนในที่สุด มรว. กิกฤทษต้องยอมปล่อยผู้ต้องหาทั้งหมดนั้น

เป็นที่สงสัยกันอย่างกว้างขวางว้ การจ้ใจมทำลาขมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของกลุ่มนักเรียนอาชวะนั้น ได้รับการขยง หรือจัดขนโดยตรงจากใครบางคนในกลุ่มทหารหรือตำรวจที่คิดว่ากิจกรรมของนักศึกษาและความอ่อนแอของรัฐบาล มรว. กิกฤทษ ชักจะมากเกินไปเสียแล้ว

นสพ. Christian Science Monitor ฉบับ ๒๒ ต.ค. ๒๕๑๘

การแย่งกันเป็นใหญ่ในติมอร์

เกาะติมอร์ เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะซันดา และอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของหมู่เกาะของอินโดนีเซีย เกาะนี้มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๓,๐๐๐ ตารางไมล์ ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ประเทศอินโดนีเซียเป็นเจ้าของส่วนทางด้านตะวันตก

เมื่อเดือนที่แล้วติมอร์ตกอยู่ในภาวะสงครามกลางเมือง ซึ่งก่อความตระหนักตกใจให้แก่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ในติมอร์นั้น มีพรรคใหญ่ๆ อยู่ ๒ พรรค พรรคแนวร่วมปฏิวัติของติมอร์ตะวันออก (เฟรติลิน) นำโดยฟรานซิสโก ซาเวียร์ ฟูนิยมัลทีมาร์กซ์ และสนับสนุนให้ติมอร์เป็นเอกราชจากปอร์ตูเกสโดยสมบูรณ์อีกพรรคหนึ่งคือพรรคสหภาพประชาธิปไตยติมอร์ พรรคนั้นเป็นพรรคสายกลาง สนับสนุนนโยบายที่ใหปอร์ตูเกสค่อยถอนตัวออกไปทีละน้อยเป็นขั้นตอน

ผู้ลี้ภัยกำลังอพยพจากท่าเรือเมืองดิลี

เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พรรคสหภาพประชาธิปไตยได้ทำรัฐประหารเรียกรองให้ติมอร์เป็นเอกราชและพยายามจับกุมสมาชิกพรรคเฟรติลินทุกคน ซึ่งทำให้เกิดสงครามกลางเมืองขึ้น

แม้กระนั้นกดี ไม่นักหนังสือพิมพ์แม่แต่คนเคยว้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปสังเกตการณ์และบันทึกสภาพการในระยนั้น ยกเว้นนักข่าวชาวออสเตรเลียคนเดียว ซึ่งเขียนรายงานข่าวให้แก่หนังสือพิมพ์ นิวสวีคฉบับวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๘

อย่างไรก็ดี ผู้อพยพส่วนใหญ่จากจำนวน ๘๐๐ คน ซึ่งเดินทางไปถึงเมืองดาร์วิน ออสเตรเลีย เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคมนี้ (โดยเรือชื่อ 'แมคคิลี' ซึ่งมี ะวางขับน้ำ ๕๐๐ ตัน) กล่าวว้ ปัจจุบันพวกเขาปรกษิสต์เฟรติลินยึดครองเมืองดิลี อันเป็นเมืองหลวงและยึดเนอทส่วนใหญ่ของเกาะไว้ได้

ในบรรดาผู้อพยพบนเรือ 'แมกคิล' นามผู้ว่าการ ลิมอส ไพรส และหัวหน้าตำรวจผู้กระทำการรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคมมรมอยู่ด้วย

จะเป็นการแปลกที่อินโดนีเซียซึ่งเป็นประเทศต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างแข็งขันประเทศหนึ่ง มิได้เข้าไปจัดการสิ่งต่างๆ ในติมอร์ ใดๆ ก็กิด เหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้ชักช้าก็อาจเป็นไปได้ว่า รัฐมนตรี อินโดนีเซีย ออสเตเรีย ซานโดส แห่งปอร์ตุเกสกล่าวว่าปอร์ตุเกสจะเสียหน้า ถ้าหากปอร์ตุเกสไม่เข้าไปจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นเสียเอง จึงได้เสนอแนะให้อินโดนีเซีย ออสเตเรีย มาเลเซีย และปอร์ตุเกสให้ส่งกองทหาร ไปยังเกาะติมอร์ ออสเตเรียปฏิเสธการทำสัญญาบังคับข้างเดียว ส่วนอินโดนีเซียต้องการควบคุมทั้งหมด

เรื่องราวการฆ่าฟันกันในติมอร์ส่วนใหญ่มาจากปากคำของพวกอพยพกลุ่มสหภาพประชาธิปไตยติมอร์ ถึงแม้ว่าออสเตรเลียจะให้ความช่วยเหลือด้านทหารรับจ้าง และบินไรเฟิลเอ็ม. ๑๖ ก็ตาม

เห็นจะไม่ต้องกล่าวอะไรมาก เพราะว่าติมอร์อยู่ทางเหนือออสเตรเลียเพียง ๔๐๐ ไมล์เท่านั้น ออสเตรเลียจึงต้องการให้วิกฤตการณ์ในติมอร์สิ้นสุดลงในลักษณะที่อินโดนีเซียได้เปรียบ

'การไม่แทรกแซง' กำลังกลายเป็นสิ่งทมิฬไซเบอร์นโยบายของออสเตรเลีย ซึ่งละม้ายคล้ายคลึงกับนโยบาย 'ชาวเอเชียต่อสู้กับชาวเอเชีย' ของสหรัฐอเมริกาอย่างจริงจัง

เพราะการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาลปอร์ตุเกสในช่วงสัปดาห์เดียวจึงเหลือเพียงอินโดนีเซียประเทศเดียว

เท่านั้นที่พร้อมเวลาขมอมเขาไปเที่ยวของ ถ้าหากว่าการขมอมเขาไปเที่ยวของเป็นสิ่งที่จำเป็น

ความรุนแรงในติมอร์ได้ทำลายแผนการที่จะให้ติมอร์เป็นเอกราชโดยแบบค่อยเป็นค่อยไปภายหลัง ปี ๒๕๒๑ ลงอย่างสิ้นเชิง ความรุนแรงครั้งนี้ ทวกสหภาพประชาธิปไตยติมอร์และแม้แต่พวกสมาคมประชาธิปไตยแห่งติมอร์ และพรรคอินโดนีเซีย (ซึ่งมีอิทธิพลน้อย และต้องการรวมกับอินโดนีเซีย) คงพอมองเห็นได้

ถ้า นายพลซูฮาร์โต ตัดสินใจส่งกองทหารเข้าไป อินโดนีเซียก็จะควบคุมการแผ่ขยายลัทธิมาร์กซิสต์โดยพวกเฟรติลินได้

เป็นไปได้ว่าอาจจะมีการประชุมพบปะกันในเดือนกันยายนในบาหลีระหว่างนายกรัฐมนตรี ลี กวน ยู แห่งสิงคโปร์ กับประธานาธิบดี ซูฮาร์โต แห่งอินโดนีเซีย

สาวติมอร์

ฝ่ายปอร์ตุเกสเห็นว่า การทำให้หลายชาติเข้าร่วมในการแก้ปัญหาติมอร์นั้นจะช่วยบ่งกั้นมิให้อินโดนีเซียขยายถ่ายเทกระบวนกรายกเล็ก การเป็นอาณานิคมได้

ในขณะที่อินโดนีเซียต้องการมีอำนาจทางทหาร ฝ่ายปอร์ตุเกสต้องการสันติภาพและการควบคุมทางการเมือง ความร้าวฉานระหว่างอินโดนีเซียและปอร์ตุเกสมิได้หายไปไหน จึงเป็นที่เกือบจะแน่นอนว่าการตกลงใดๆ จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอนระหว่างสองประเทศนี้ เว้นแต่อินโดนีเซียจะได้รับความสนับสนุนจากมิตรประเทศในกลุ่มอาเซียน เพื่อบีบปอร์ตุเกสเท่านั้น

ในขณะที่ นักสังเกตการณ์ทั้งหลายคงนั่งลงได้ และถอยห่างฝ่ายที่มอดุมการตรงกับตน โดยที่ชาวติมอร์เองยังคงฆ่าฟันกันอยู่ต่อไป

ฝ่ายปอร์ตุเกสเห็นว่า การที่หลายชาติเข้าร่วมกันแก้ปัญหา นั้นจะช่วยบ่งกั้นมิให้อินโดนีเซียขยายติมอร์อย่างโจ่งแจ้งแน่นอน อินโดนีเซียกับปอร์ตุเกสไม่ได้มีความสัมพันธ์สนิทสนมกันมาก่อน คาดกันว่าทั้งสองประเทศจะไม่สามารถร่วมกันแก้ปัญหาได้

ทางฝ่ายอินโดนีเซียนั้น ในระยะแรกๆ ที่มีการรบกันก็ไม่ได้แสดงท่าทีว่าจะเข้าปฏิบัติการโดยตรง แต่ในขณะเดียวกัน เป็นที่รู้กันในหมู่ นักการทูตว่า อินโดนีเซียได้พยายามตามความเห็นของประเทศสมวลสมาชิกสมาคมอาเซียน ปฏิกริยาของสมาชิกจะเป็นอย่างไรเมื่ออินโดนีเซียจะต้องเข้ายึดติมอร์ 'เพราะสถานการณ์บังคับ'

ในขณะที่ 'จตุรัส' ลงแท่นพิมพ์ ก็เริ่มมีข่าวว่าทหารกองหนึ่งของ

อินโดนีเซียได้ยกพลขึ้นเกาะติมอร์
ด้านของปอร์ตุเกสแล้ว แต่ข่าว
เป็นข่าวที่ไม่สามารถยืนยันอย่างแน่
นอนได้ เพราะว่ามีข่าวต่างประ
เทศน้อยคนจะได้เข้าไปทำข่าวใน
ติมอร์ ถึงจะเข้าไปได้ก็ยากที่จะเข้า
ไปในแถบที่มีการรบกัน

ถ้าหากอินโดนีเซียบุกเข้ายึดเกาะ

จึงสมาชิกสมาคมอาเซียนจะอย่างไรเล่า นี่เป็นคำถามที่น่าสนใจอย่าง
ยิ่ง เพราะสมาคมเคยประกาศไปว่า
ว่าจะเป็นกลาง ต่อต้านการคุกคาม
อธิปไตยของประเทศสมาชิก ขณะ
นี้ทางกระทรวงต่างประเทศไทยยังไม่มี
คำตอบต่อปัญหา

สนทนากับนายกรัฐมนตรีเวียดนามใต้

รายงานจากเวียดนาม

“เราได้สนใจนโยบายการไม่
พึ่งพาอาศัยประเทศอื่นทางด้าน
เศรษฐกิจ และเราไม่มีความตั้งใจ
จะดำเนินนโยบาย ‘ปิดประตู’ ใน
ด้านการลงทุนของต่างประเทศ

นายเหงียน ตัน พัต นายกรัฐมนตรี
ของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียด
นามใต้กล่าวตอบเมื่อถามถึงนโยบาย
หลักทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสน
ทนาครั้งนี้นายเหงียน ตัน พัต ได้พูด
ถึงทิศทางของการพัฒนาแหล่งน้ำ
อันอุดมนอกชายฝั่งของประเทศ

นายเหงียน ตัน พัต มีอายุ ๖๒ ปี
แล้ว แต่ยังคงกระฉับกระเฉงอยู่ และ
ดูเหมือนว่ายังมีอายุมากขงมลัก
ทำเรือแห่งหนึ่งในไซง่อน หลังการปลดปล่อย

ขณะคล้อยนายโจว เอินไหล นาย
กรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐประชาชน
จีน นายเหงียน ตัน พัต มีชนกวีอัน
ดกดำ และมีใบหน้าเรียบๆ ชุ่มๆ
นัยน์ตาคมและสุขุม เป็นคนที่สามารถ
จับประเด็นเรื่องต่างๆ ได้เร็วก่อนที่
คุณจะถูกจับเสียอีก

ข้าพเจ้าพบกับนายเหงียน ตัน พัต
ครั้งแรกเมื่อ ๑๑ ปีก่อนในกระท่อม
มุงแฝก ณ สถานที่แห่งหนึ่งห่างจาก
กรุงไซง่อนประมาณ ๒๐ กิโลเมตร
เห็นจะได้ ในตอนนั้นเขาเป็นประ
ธานคณะกรรมการไซง่อน-เกีย ดินห์
(Saigon-Gia Dinh) ของแนวร่วม
ปลดแอกแห่งชาติ

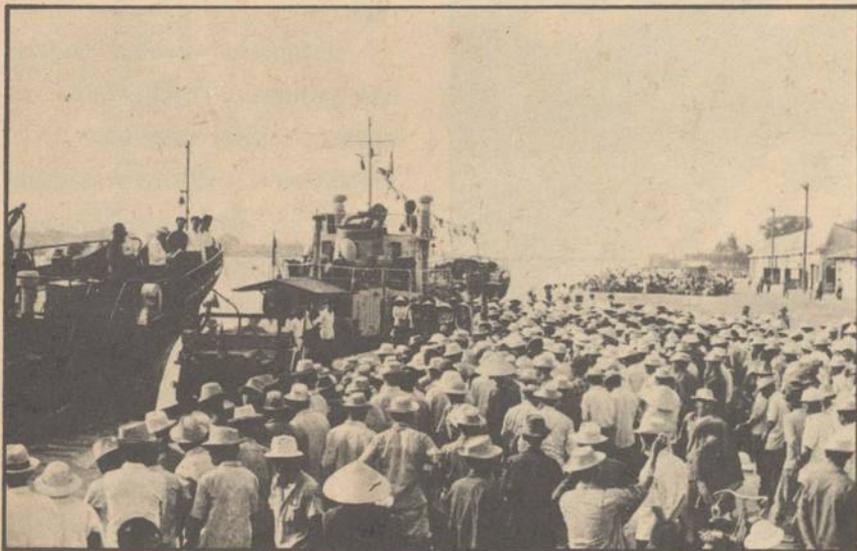
“เรากำลังมองหาประเทศที่จะ
มาลงทุนในประเทศเพื่อขุดนามันขึ้น

มาใช้ เรามีสถังน้ำมันเขอะแยะที่จะ
ขุดได้ และเราจะรับความช่วยเหลือ
ด้านเทคนิคและการลงทุนภายใต้
เงื่อนไขทั้งสองฝ่ายมีผลประโยชน์
ร่วมกัน ตลอดจนประเทศที่ริเริ่ม
โครงการนี้ด้วยเช่นกัน” (ไม่เป็นที่
สงสัยแต่อย่างใดว่าประเทศที่เขา
กล่าวถึงนั้นก็คือสหรัฐอเมริกา)

“เราต้องการเปิดประเทศของ
เราในทางที่จะเป็นผลดีแก่เรา และ
เราก็คงสนับสนุนส่งเสริมให้มีการลงทุน
ของต่างประเทศด้วย เราต้องการใช้
วิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาทรัพยากร
ธรรมชาติของเรา แต่ถึงนั้นจะต้อง
กระทำภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับประ
โยชน์ร่วมกัน ด้วยแหล่งถ่านหินใน
ทางเหนือและ ‘ถ่านหินสีขาว’ และ
น้ำมันในภาคใต้ ทำให้ประเทศของ
เราอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่
เดียว ปัญหาที่มีอยู่ว่า เราจะต้อง
พัฒนาทรัพยากรเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว
และจะต้องใช้วิธีการใหม่ๆ ด้วยวิธี
นี้เราจึงจะได้ประโยชน์จากการลงทุน
ของต่างประเทศ”

เมื่อกำลังถึงการผลิต ‘ถ่านหิน
สีขาว’ หรือ การผลิตไฟฟ้าโดยใช้
พลังน้ำ (Hydroelectric) นายกรัฐ
มนตรีเหงียน ตัน พัต กล่าวไว้ว่า สงคราม
ได้ทำลายเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไฮโดร
ลิกทเมื่องคันทิม (ใกล้เมืองดาลัต)
โรงผลิตกำลังไฟฟ้าโดยใช้ระบบ
ไฮโดรลิกแห่งนั้นสร้างโดยชาวญี่ปุ่น
เป็นการخذใช้หนี้สงคราม (สงคราม
โลกครั้งที่สอง) โรงผลิตไฟฟ้าแห่ง
นี้จะเปิดดำเนินการได้อีกในตอนสน
บิน และเขากล่าวว่าการผลิตไฟฟ้า
ด้วยพลังน้ำจะสามารถผลิตไฟฟ้า
ได้มากกว่าเวียดนามใต้ต้องการใช้ถึง
สิบเท่า

โรงผลิตไฟฟ้าที่คันทิม ทั่นาย
กรัฐมนตรีเหงียน ตัน พัต กล่าวถึงว่า
เฉพาะแห่งเดียวยังสามารถผลิตไฟฟ้า
จำนวนครึ่งหนึ่งของจำนวนไฟฟ้าที่

เวียดนามได้ใช้ การไฟฟ้าของเวียดนามได้ในปัจจุบันยังไม่พอเพียง ทั้งนี้เพราะว่าแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติได้ตัดสายไฟที่ต่อไปยังกรุงไซ่ง่อน เบียนหัว และแหล่งสำคัญๆ อื่นๆ ที่ใช้ไฟฟ้ามก

เมื่ออยู่ในระยะสงคราม สถานผลิตกำลังไฟฟ้าเหล่านี้หยุดดำเนินงานมาระยะหนึ่ง ปัจจุบันนายช่างชาวญี่ปุ่นกำลังซ่อมแซม ให้สถานผลิตกำลังไฟฟ้าแห่งนี้ เพื่อให้ดำเนินงานได้อีกครั้งหนึ่ง

เมื่อถามถึงเรื่องภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ นายเหงียน ตัน พัด (ซึ่งก่อนหน้านี้เราจะพบกันสองสามชั่วโมงเขาได้ลงชื่อในคำสั่งจับ 'นายทนายหน้า' และทำการริบโคตงเก็บสินค้าของพวกนั้น) กล่าวว่า

"เรามีปัญหามากมายและพวกศัตรูของเราได้พยายามสร้างความไม่พอใจและความแตกร้างให้เกิดขึ้น ด้วยการขึ้นราคาสินค้าและกักตุนสินค้า เราต้องยอมรับว่าเราไม่มีองค์กรที่จัดการเรื่องทางด้านเศรษฐกิจอย่างจริงจัง แม้แต่รัฐบาลหุ่นตุ๊กโคนล้มไปก็เช่นกัน มิได้มีองค์กรที่จัดการในเรื่องนี้ พวกอเมริกันและพวกฝรั่งเศสตลอดจนรัฐบาลหุ่นตุ๊กต่างๆ มา ต่างก็ปล่อยเรื่องเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตลาดให้ตกอยู่ในมือของพ่อค้าชาวจีนแทบทั้งสิ้น พวกชาวจีนได้ทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้น ด้วยการกักตุนสินค้าซึ่งทำให้สินค้าขาดแคลน และราคาขึ้นสูงลิบลัว และเราก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้มากนัก . . .

"พวกคนจีนควบคุมสิ่งต่างๆ ไว้เกือบหมดตั้งแต่การซื้อ การขนส่ง และการส่งสินค้าทุกประเภท ด้วยวิธีคนจีนจึงได้รับประโยชน์ในทางการเงินมากและสหรัฐอเมริกากับศัตรูภายในประเทศของเราก็ได้รับประโยชน์ทางการเมือง . . ."

"ครอบครัวของพวกเขาเป็นส่วนใหญ่มักมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับไต้หวัน จึงเป็นการง่ายที่สหรัฐอเมริกาจะขม่อมพวกเขาให้ โดยส่งผ่านมาทางรัฐบาลไต้หวัน . . ."

"เป็นของแน่ที่สุดว่าพวกพ่อค้าคนจีนต้องการให้รัฐบาลของเราล้มควาลง และบางทีพวกมันถึงกับฝันไว้ทีเดียวว่าให้รัฐบาลปฏิริยามาบริหารบ้านเมืองแทนเพื่อที่จะช่วยปกป้องผลประโยชน์ของเขา หรืออย่างน้อยก็ไม่คุกคามผลได้ผลเสียของพวกเขา"

นายรัฐมนตรีเหงียน ตัน พัด ชี้ให้เห็นว่าอาหารจำพวกข้าวประเภทเดียวเท่านั้นที่ราคาไม่สูงนัก "ทั้งนี้เพราะว่าเราสะสมข้าวสารไว้มากในเขตปลดปล่อย และเราก็ตักขายออกไปตามชานเมืองของกรุงไซ่ง่อนในวาระสุดท้ายของการสู้ ภายใน ๔๘ ชั่วโมงของการปลดปล่อยไซ่ง่อน ข้าวสารเหล่านี้ก็ออกสู่ตลาดด้วยราคาที่กำหนดตายตัว และได้ทำการแจกจ่ายให้เปล่าแก่ประชาชนที่ขาดแคลน ด้วยเหตุนี้ความอดอยากหรือความขาดแคลนข้าว ซึ่งมีจะเกิดขึ้นเสมอภายหลังการสงครามอันขมขื่นที่ยาวนาน จึงได้รับการบำบัดเบาให้หมดสิ้นไป"

วันฉลองชัยชนะในไซ่ง่อน

นายเหงียน ตัน พัด กล่าวต่อไปว่า เนื่องจากผลของนโยบาย 'ทำให้เป็นเมือง' ของสหรัฐอเมริกาด้วยการทิ้งระเบิดให้ชาวไร่ชาวนาหนีออกจากชนบท จึงทำให้ประชากรจากชนบทมากกว่าครึ่งอพยพเข้ามาแออัดอยู่ในเมืองใหญ่หลังสงคราม

แทนที่เวียดนามจะเป็นประเทศที่ส่งข้าวออกไปขายต่างประเทศ กลับทำให้เวียดนามต้องส่งข้าวสารมาเลี้ยงชาวเมืองมากกว่า ๕ แสนตันทุกปีในระหว่างเกิดสงคราม

เขากล่าวว่า "เราจะไม่ส่งข้าวสารเข้ามาอีกแล้วภายในปีหน้าเราจะช่วยตัวเองได้ ภายในปีหน้าเราจะมีข้าวเหลือพอที่จะส่งออกได้บ้าง และภายในไม่กี่ปีข้างหน้าเวียดนามได้จะกลายเป็นประเทศส่งข้าวออกต่างประเทศที่สำคัญประเทศหนึ่งทีเดียว ซึ่งจะเป็นการหาเงินตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศได้ดีทีเดียว"

เขายังยอมรับอีกว่า ปัญหาสำคัญในตอนนั้นคือปัญหาการว่างงาน "เราได้รับมรดกปัญหาการว่างงานมาจากรัฐบาลก่อน สูงถึง ๑ ล้าน ๕ แสนคน และแถมด้วยพวกทหารและตำรวจของรัฐบาลหุ่นตุ๊ก ๑ ล้าน ๕ แสนคน นอกจากนั้นยังมีโสเภณี พวกทำงานในตลาดมืด และพวกที่เคยทำมาหากิน

กับกองทัพอเมริกันอีกประมาณ ๕ แสนคน . . .

“ดังนั้นจำนวนคนว่างงานของเราจึงมีสูงถึง ๓ ล้าน ๕ แสนคน เศรษฐกิจของประเทศชะงักงันเมื่อสหรัฐอเมริกาถอนทหารออกไป และตัดความช่วยเหลือทางการเงิน ในช่วงสุดท้ายของสงครามเกิดภาวะเงินเฟ้ออย่างรวดเร็ว ค่าของเงินเบียดเบียนตกต่ำลงทุกสัปดาห์อย่างน่าวิตก”

เขากล่าวต่อไปอีกว่า “จริงๆที่เราสามารถขับบริษัทวิสาหกิจต่างๆไว้ได้ แต่บริษัทเหล่านั้นต้องอาศัยเงินช่วยเหลือจากอเมริกา และยังคงพึ่งพิงน้ำมันเชอเพลิง วัตถุดิบตลอดจนเครื่องจักรเครื่องยนต์และเครื่องอะไหล่จากสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น เราไม่สามารถที่จะซ่อมแซมบริษัทต่างๆเหล่านั้นให้อยู่ในสภาพปกติได้ ถ้าเรายังไม่ขจัดขอยุทธยาออกไปได้สำเร็จ ทางออกทางหนึ่งก็คือ การมองหาวัตถุดิบจากที่อื่น ๆ . . .

“สหรัฐอเมริกาและพวกรัฐบาลหุ่น ได้ถอนเงินออกจากธนาคารจนเกลี้ยงเมื่อพวกมันหนีออกจากไซ่ง่อน ทั้งยังทำลายสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเอาติดตัวไปได้อีกด้วย (จากแหล่งข่าวอันข้าพเจ้าได้ทราบมา เงินดอลลาร์จำนวนล้านที่อยู่ในธนาคารถูกเผาทาง) บริษัทวิสาหกิจทั้งหลายนั้น มีเพียงจำนวนครึ่งเดียวเท่านั้นที่ยังดำเนินงานอยู่ . . .

“อย่างไรก็ดีอัตราคนว่างงานลดลงมากเมื่อรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนามได้พยายามจัดการให้ชาวนาชาวไร่ที่หนอพยพเข้ามาอยู่ในเมืองกลับไปสู่บ้านเกิดของตนได้ ทางรัฐบาลได้ให้เงินช่วยเหลือจำนวนหนึ่งเพื่อพวกเขาจะได้เริ่มต้นใหม่ และส่งเสริมให้พวกเขาทหารกองหนุนและพวกอื่นๆ ไปทำงานในแถบที่เรียกว่า

‘แถบเศรษฐกิจใหม่’ หรือในแถบที่ไม่เคยทำการเพาะปลูกมาก่อนเพื่อช่วยกันเพิ่มผลผลิตทางเกษตร”

นายเหงียน ตัน พัด กล่าวต่อไปว่า ทิ้งๆที่เรามีปัญหามากมาย แต่สภาพการณ์หลายอย่างก็เป็นที่ใจกับเราในการก่อสร้างประเทศของเรา เรามีอาหารอยู่มากพอที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายจากการขาดแคลนอาหารได้ อนาคตของการได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งข้าวออกก็มีท่าสดใส เวียดนามได้มีทรัพยากรธรรมชาติมากมายทีเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่มีแหล่งน้ำมันก็ตาม ทั้งนี้เพราะว่าประเทศเวียดนามอยู่ในเขตร้อน มีสภาพภูมิอากาศเหมาะแก่การเกษตรกรรม ซึ่งเราจะยึดเป็นกิจกรรมหลักในด้านเศรษฐกิจของเรา”

เมื่อข้าพเจ้าถามเขาว่าการกำจัด ‘พวกนายทุนนายหนา’ ดังที่เขาเรียกกันนั้น เป็นการกำจัดนายทุนโดยทั่วไปหรือเปล่า นายเหงียน ตัน พัด ตอบด้วยความมั่นใจว่า ‘ไม่’ และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ‘นายทุนนายหนา’ นั้นถือว่าแตกต่างจากพวก ‘นายทุนชาติ’ เพราะวังแต่ไหนแต่ไรมาพวกนี้รับใช้พวกที่เข้ามาครองอำนาจ เช่นพวกฝรั่งเศส ญี่ปุ่น หรืออเมริกัน และพวกรัฐบาลหุ่น ‘กิจกรรมส่วนหนึ่งของพวกนี้ก็เป็นเรื่องการเมืองและการต่อต้านชาติ ‘พวกนายทุน

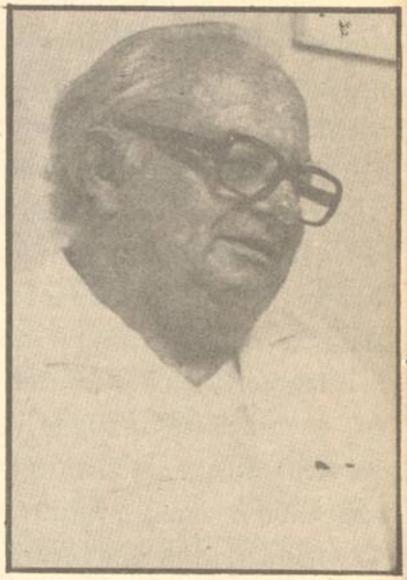
๓ เดือนมาร์กอส ชัดที่เดียวเสีย ๒,๐๐๐ คน

เผด็จการ โดยทหารเป็นสิ่งทรมานเหลืออย่างสิ้นเชิงในเอเชีย เพราะบัดนี้เผด็จการโดยพลเรือนที่มีสติและเป็นเอกลักษณ์ของตนเองได้ผุดขึ้นมาให้เราเห็นกันมากขึ้น ประเทศในเอเชียที่วามประชาธิปไตยที่แท้จริงมานานอย่างสองประเทศ คือ ฟิลิปปินส์กับอินเดียน บัดนี้ก็ได้แสดง

ชาติ’ มักจะได้รับความขมขื่นจากพวกพ่อค้าตลอดมา แต่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปเราจะให้ความสนับสนุน รวมทั้งการช่วยเหลือทางวัตถุเพื่อให้เขาได้ดำเนินการจัดด้านอุตสาหกรรมและการค้า ถ้าหากว่าพวกนี้กระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ”

ในการกล่าวสรุปการสนทนาของเราซึ่งมุ่งเฉพาะนโยบายเศรษฐกิจนั้น นายเหงียน ตัน พัด กล่าวว่า “ถึงแม้ว่าเราจะมีปัญหามากมาย แต่ก็เทียบกันไม่ได้กับสงครามที่ยืดเยื้อถึง ๓๐ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่สหรัฐอเมริกาเข้าแทรกแซงทางทหาร” □

วิลเฟรด เบอร์เชตต์
ผู้สื่อข่าวพิเศษครุฑเซ็นรายงาน

อย่างแน่ชัดแล้วว่าได้กลับไปมีการปกครองโดยระบบเผด็จการพลเรือน ซึ่งมีแรงเหวี่ยงทางการเมืองของตนเอง

มาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายนเอง ประชาชนกับมาร์กอสก็ปะทะศึกกับยักษ์ใหญ่ของฟิลิปปินส์อีกครั้งหนึ่ง ยกขึ้นคือขบวนการฟิลิปปินส์ตาม

ประธานาธิบดีมาร์กอส ได้ออกแถลง

กระทรวงทบวงกรมต่างๆ โดยไม่มีใครคาดถึง ในขณะที่ทั้งข้าราชการและประชาชนกำลังร่วมดูการสวนสนามในกรุงมานิลา อยู่ๆ ประธานาธิบดีมาร์กอสก็ประกาศออกมาว่า เขาจะได้ข้าราชการออกจากงาน ๒,๐๐๐ คน โดยให้เหตุผลว่า ข้าราชการเหล่านี้ไม่ได้ทำตนให้สมกับที่ได้อำนาจในสัญญาไว้ว่าจะทำงานเพื่อประเทศชาติ มาร์กอสได้ส่งรัฐมนตรีกลาโหมของตนให้จับบุคคลเหล่านั้นตามหลักฐานว่าคอร์รัปชันหรือทำการผิดกฎหมาย

ก่อนหน้านั้น มาร์กอสแก้ปัญหาของฟิลิปปินส์ และของตัวเองด้วยการประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศเมื่อ ๒๕๑๔ ของเดือนกันยายน ฝ่ายตรงกันข้ามกับมาร์กอสนั้น เห็นว่า การที่มาร์กอสใช้กฎอัยการศึกก็เพราะว่าตำแหน่งประธานาธิบดีกำลังจะหลุด เพราะรัฐธรรมนูญที่ฟิลิปปินส์กำหนดไว้ว่า ประธานาธิบดีจะอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกินสองครั้ง

มาร์กอสฉลาดพอที่จะแก้ข้อครหาขึ้นมา โดยที่เมื่อเขาประกาศกฎอัยการศึก เขาไม่เพียงแต่จับฝ่ายตรงกันข้ามกับเขาเท่านั้น แต่เขาก็จับฝ่ายซึ่งได้ชื่อว่าเป็นพวกเขาเขาคูดด้วยเช่นกัน

คนหนึ่ง ในฝ่ายตรงกันข้ามกับเขา ที่เขาจับเขาคูดคือ เบอนาโด อควิโน ผู้เป็นอดีตนกั๊กหนึ่งสือพิมพ์และสมาชิกรัฐสภา ซึ่งได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี และได้เสียงไล่ๆ กับมาร์กอส

แม้ทีเดียว ในความเห็นของผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองนั้นเห็นว่า ฟิลิปปินส์ก่อนที่มาร์กอสจะประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้น ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ไม่มีกรณีข้อขัดแย้งกันเลย การคอร์รัปชันนั้นมันเห็นเป็นเรื่องธรรมดา

หลังการประกาศกฎอัยการศึกเหล่านั้นก็ธุรกิจชาวต่างประเทศต่างก็ให้ความเห็นกันว่า ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีแนวทางและน่าอยู่ขึ้นกว่าเก่าเยอะ ถึงแม้ว่าวิธีการที่ประธานาธิบดีใช้ในการล้างประเทศของตนนั้น จะไม่เป็นที่ยอมรับกันนักก็ตาม การสั่งจับแหกของมาร์กอสครั้งนี้เชื่อกันว่าเป็นการกระทำเพื่อที่จะแสดงให้ใครก็ตามที่คิดจะต่อกรกับเขารู้ตัวว่ามาร์กอสนั้นยังเป็นประธานาธิบดีที่มอำนาจอยู่นะ

นักสังเกตการณ์บางคนให้ความเห็นว่า มาร์กอสอาจจะต้องการแสดงให้เห็นว่า เขาจะต้องการแสดงให้ทางสหรัฐฯ เห็นว่าเขานั้นยังเป็น

ผู้ซังกมอำนาจอยู่อย่างมั่นคง ถึงแม้ว่าสหรัฐฯ จะไม่มีความพอใจอยู่บ้างในเรื่องการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเขา โดยเฉพาะการที่เขาได้เปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับเวียดนามเหนือ และการที่เขายอมรับว่าหากเครื่องบินหรือเรือของเวียดนามได้อยู่ในฟิลิปปินส์ เขาก็จะส่งคนอาวุธเหล่านี้ให้กับเวียดนามได้

การยอมรับเช่นนั้น ไม่เป็นที่พอใจของสหรัฐฯ มาก เพราะสหรัฐฯ ถือว่าเครื่องมือสงครามดังกล่าวเป็นของสหรัฐฯ ซึ่งเพียงแต่ให้เวียดนามได้ในสมัยรัฐบาลนายเทย์ใช้ชั่วคราวเท่านั้น

แหล่งข่าวในกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ แจ้งว่า ความไม่พอใจของสหรัฐฯ เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายของมาร์กอสในเรื่องนั้น อาจจะเป็นส่วนหนึ่ง ที่มาร์กอสจะต้องตกจากตำแหน่งประธานาธิบดีก็ได้

ข้าราชการเมืองที่อยู่ในตำแหน่งใหญ่ๆ ที่มาร์กอสให้ลาออกจากงานที่สำคัญๆ ก็มีเช่น เลขาธิการ วิศวกร เทศบาล คมนาคม ปลัดกระทรวงกลาโหม อธิบดีกรมศุลกากร และอธิบดีกรมสรรพสามิต

มาร์กอสประกาศว่าปัญหาของประเทศยังไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด หลังจากการประกาศใช้กฎอัยการศึก แต่เขาอ้างว่าอย่างน้อยการว่างงานของประชาชนก็ลดลงน้อยลงมากกว่าที่เคยมีมา และเครดิตการเกษตรที่เขาจัดใหม่ก็ได้ช่วยแก้ปัญหาของชาวนาชาวไร่ไปได้มาก

มาร์กอสจะทำอะไรต่อไป หรือว่าคนที่มาร์กอสได้ออกจากงานจะตอบโต้มาร์กอสได้หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับว่ากำลังรบของฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ นั้นยังเห็นด้วยกับวิธีการของเขาอยู่มากเท่าใด และเมื่อไหร่ที่พวกเขาไม่เห็นด้วย ก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในฟิลิปปินส์ให้เห็นกัน

มรว. คึกฤทธิ์-กับผู้อยู่ข่าวพิเศษจตุรัส

ท.ค. แอลแมน ผู้สื่อข่าวพิเศษของ "จตุรัส" เป็นนักหนังสือพิมพ์อเมริกัน เคยทำข่าวในแถบนี้ของเอเชียมาเป็นเวลาเกือบ ได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยฮาวาย และปริญญาเอกมหาวิทยาลัยฟอร์ดประเทศอังกฤษ ปัจจุบันเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสมาคมนักการต่างประเทศแห่งนิวยอร์ก

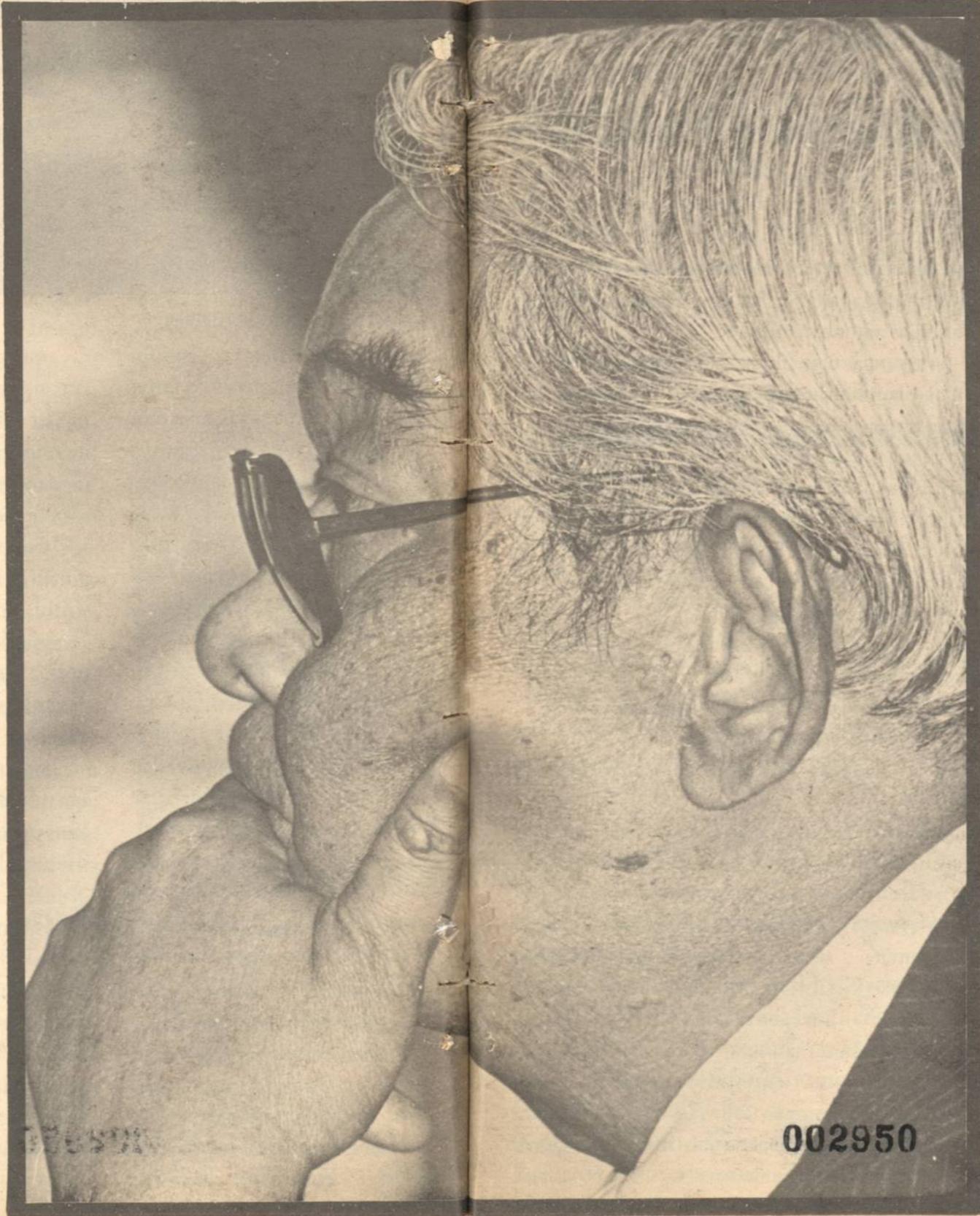
ท.ค. แอลแมนได้มีโอกาสเข้าพบ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมชที่ตึกไทยคู่ฟ้า เพื่อสัมภาษณ์มาตีพิมพ์ใน "จตุรัส" และหลังจากนั้นจะได้นำไปพิมพ์ลงในหนังสือเดอะการ์เดียน ที่ประเทศอังกฤษ

..“มีประโยชน์อะไรที่จะตายเพื่อการต่อต้าน ในเมื่อจะไม่มี การต่อต้านต่อไป”

“เอ..... นี่เป็นครั้งแรกที่ผมเคยได้ยินว่าอเมริกาทิ้งระเบิดในลาวเป็นต้นๆ เขาทำอย่างนั้นจริงๆ หรือ”

“ผมเป็นพวกที่ร่วมมือกับญี่ปุ่น เช่นเดียวกับทุกคนที่ต้องอยู่ที่นั่น...”

002950

จตุรัส: เข่าว่ากันว่าท่านนายกอยากเป็นนายกรัฐมนตรีมานานแล้ว

คึกฤทธิ์: เอ ไม่จริงกระมัง แต่บางที่อาจจะจริง ก็เหมือน กับเด็กชายอเมริกันทุกคนนั่นแหละที่อยากเป็นประธานาธิบดี ผมเองไม่เคยคิดถึงมันจริงจังนักตั้งแต่นั้น ผมเข้าเล่นการเมืองภายหลังสงคราม

จตุรัส: พี่ชายของท่านนายกไม่ยอมยื่นสาส์นประกาศสงครามของไทยให้กับรัฐบาลสหรัฐฯ ใช่หรือไม่ครับ

คึกฤทธิ์: ใช่

จตุรัส: แล้วตัวท่านเองทำอะไรในระยะสงคราม

คึกฤทธิ์: ผมเป็นพวกที่ร่วมมือกับญี่ปุ่นเช่นเดียวกับทุกคนที่ต้องอยู่ที่นั่น เป็นกันทุกคนไม่มากก็น้อย ตอนนั้นผมทำงานที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

จตุรัส: การที่ประเทศไทยเป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่นในระยะสงคราม โลกครั้งที่สองกับการที่ไทยเป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ ในสงครามอินโดจีนนั้น ท่านเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกันบ้างหรือไม่

คึกฤทธิ์: เป็นความตกลงที่ไม่เหมือนกัน รัฐบาลขณะนั้นทำความตกลงกับญี่ปุ่นหลายอย่าง เพราะว่าอย่างน้อยพวกเขาต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งอิสรภาพของประเทศ ซึ่งทางญี่ปุ่นก็รักษาส่วนหนึ่งของความตกลงอย่างสมบูรณ์ เราเองก็มีอิสรภาพตลอดเวลาในระยะนั้น กองทัพญี่ปุ่นที่อยู่ที่ไม่ใช่กองทัพที่มายึด พวกเขาเพียงแต่ผ่านไปยังดินแดนอาณานิคมอังกฤษในมาเลเซีย เพื่อบริการอังกฤษในพม่า เรามิรัฐบาลของเราเองตอนนั้น ซึ่งก็กลายเป็นรัฐบาลที่ไม่ค่อยจะเต็มเต็งนัก

ความตกลงอย่างที่สองที่ผมไม่คิดว่า เราทำขึ้นมาเพื่ออิสรภาพของประเทศหรืออะไรอย่างนั้น เราทำเพราะเราคิดว่าคงได้รับความช่วยเหลือหลายอย่างจากสหรัฐฯ และเพิ่มมิตรภาพกับสหรัฐฯ และเพื่อปลดปล่อยลัทธิคอมมิวนิสต์โดยหลักการแล้วเราเห็นด้วยกับหลักการนั้น

จตุรัส: ท่านคิดว่านั่นเป็นบรรดาขายที่แท้จริงหรือ

คึกฤทธิ์: ผมไม่รู้ว่าจะไรคือเหตุผล แต่อย่างที่ผมได้พูดตั้งแต่นั้นแล้วว่า คนที่ตกลงในเรื่องนี้มีความประสงค์อย่างอื่น แน่ทีเดียวว่าไม่ใช่เรื่องการปลดปล่อยอย่างเดียว

จตุรัส: ความประสงค์อย่างอื่นนั้นอะไรครับ

คึกฤทธิ์: เพื่อเงินนั่นแหละ เพื่อเงินสด เพื่อความช่วยเหลือ ซึ่งคุณก็รู้ว่าเมื่อเงินผ่านมือ บางทีเงินก็ตกหนับกับพวก ก็อย่างนั้นแหละ

จตุรัส: ความสัมพันธ์ของท่านกับสหรัฐฯ เป็นอย่างไรบ้าง
คึกฤทธิ์: ตมมาก ตมมาก ตมมาก สหรัฐฯ เป็นประเทศที่ตั้ง
มั่นอยู่บนหลักการของความรักและความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง
ใครจะเป็นศัตรูกับสหรัฐฯ ได้

จตุรัส: อะไรทำให้ชีวิตของท่านน่าสนใจและอะไรทำให้
ท่านยังมีชีวิตอยู่อย่างนี้ครับ
คึกฤทธิ์: มันอาจจะฟังแล้วเฉยๆ และไม่จริง แต่ผมมัน

“

“ผมมันหรือจะวิจารณ์สหรัฐฯ”

“เพื่อเงินนั้นนะซิ เพื่อความช่วยเหลือ ซึ่ง
คุณก็รู้ว่าเมื่อเงินผ่านมือ บางทีเงินก็ติดหนึบ
กับนิ้ว ก็อย่างนั้นแหละ...”

”

เห็นแก่ผลประโยชน์ของประเทศของผมนะจ๊ะ และผมก็คิด
ว่าเวลานั้นแหละเป็นเวลาที่คุณอย่างผมควรจะเข้ามาจับผิด
ชอบหลังจากที่ประเทศอยู่ในมือของข้าราชการและสุภาพ
บุรุษนายทหารมาเป็นเวลาตงตลบ ผมคิดว่าประเทศต้อง
มีการ ‘นักการเมือง’ นักการเมืองจริงๆ ต้องการผู้นำทาง
การเมืองโดยการเลือกตั้งโดยประชาชน ผมเองนั้นอยากจะ
เห็นประเทศนิยมการใช้ประชาธิปไตยสักครั้งหนึ่ง

จตุรัส: ท่านคิดว่าประชาธิปไตยจะอยู่ได้หรือในประเทศนี้
คึกฤทธิ์: เอ ผมว่าระบอบประชาธิปไตยคงจะอยู่กับเราอีก
นาน ผมจะทำให้มันอยู่ได้และผมคิดว่าอยู่ได้

จตุรัส: ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อพระพุทธปรองท่านดลทาลาย
คึกฤทธิ์: เรื่องของเรื่องมันเป็นอย่างนี้ หนังสือพิมพ์ลงข่าว
ไปแล้ว อันที่จริงบ้านของผมมันเต็มไปด้วยพระพุทธรูป
และเศียรพระ เหมือนบ้านดาราอเมริกันดั่งๆ ทงหลายที่
เต็มไปด้วยตุ๊กตาทอง ดังนั้นถึงจะถูกทำลายไปบ้างก็ยัง
เหลืออยู่ดี และก็เป็นที่โชคของผม พระพุทธรูปที่เขาทำลาย
กันหรือหยับควยเอาไป หรือหายไปนั้นมันไม่สำคัญนัก คุณ
จะต้องเข้าใจว่าฐานะของผม ไม่ใช่เพียงแค่ในฐานะนาย
รัฐมนตรีเท่านั้น แต่ในฐานะที่คนชอบพอ หรือจะว่าจริงๆ
แล้วผมเข้าใจกับพุทธจักรได้ดี ผมเดินทางไปไหน เจ้า
อวาตาคัมภีร์จะให้พุทธรูปเล็กๆ กับผม แต่เป็นพุทธรูปที่
ทำขึ้นมาใหม่ ผมเองเอาไว้บนหลังตู้ในห้องนอน แต่ผม
ไม่เกียมนับ พวกทบูกบ้านผมเข้าไปทำลาย พุทธรูปเหล่านั้น
ไม่มีค่าทางประวัติศาสตร์ มันไม่มีค่าทางศิลป์ ของจริง
จตุรัส ๓๐

นั่นนะแอบอยู่ในห้องที่ไม่เดินนัก พวกมันเลยไม่สนใจที่
จะพังเข้าไป

จตุรัส: ผมได้ยินคำวิจารณ์นโยบายต่างประเทศของไทยว่า
มีแนวโน้มที่จะใช้มหาอำนาจมาแก้ปัญหของไทย หงๆ ที่
ไทยควรจะหาทางแก้ปัญหของตัวเองกับประเทศเพื่อนบ้าน
ก่อน ท่านคิดว่าเป็นความจริงไหม
คึกฤทธิ์: ผมว่าไม่จริง เราเห็นว่าว่าเวียดนามไม่ฟัง
นัก ถ้าเราคัดลอกนโยบายของท่านเราคงไปรัสเซียแล้ว
และเปิดความสัมพันธ์ใกล้ชิด หรือจัดให้พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวเยือนประเทศนั้นอย่างเป็นทางการ หรืออะไร
ที่ตนตนอย่างนั้น เราว่ารัสเซียให้ความช่วยเหลือเวียดนาม
นามและคนทลาว เหตุที่ผมไปจีนครั้งนั้นก็เพราะเราต้อง
ขอมว่าจีนนั้นเป็นความจริง และผมเองคิดว่าในระยะนั้น
จีนต้องการมิตรภาพของเราจริงๆ ผมเพียงแค่ทำสิ่งที่ถูก
ต้องในเวลาถูกต้องเท่านั้นเอง

เราจะพยายามต่อไปที่จะเปิดความสัมพันธ์ทางการทูต
กับเวียดนามทั้งสองและกับเขมรแน่ๆ ผมคิดว่าเรามี
ความหวังที่จะทำความเข้าใจกับเขมรเร็วกว่าเวียดนาม
เรื่องเวียดนามนั้นมันมีปัญหาที่หนักอึด ปัญหาหนักคือ
ปัญหาเครื่องบินรบที่ถูกนำเข้ามาทัน ในระยะที่มีการลอยที่
ยิ่งใหญ่จากไซ่ง่อน และเครื่องบินเหล่านั้นมาลงในเขตแดน
ของเรา ทางเวียดนามอ้างว่าเป็นของเขา ทางฝ่ายอเมริกัน
ก็อ้างว่าเป็นของเขา เราเป็นใครล่ะที่จะตัดสินเรื่องนี้ เรา
ก็เพียงแต่ยึดเครื่องบินไว้เท่านั้น

จตุรัส: แต่อเมริกันเอาเครื่องบินออกไปบ้างไม่ใช่หรือครับ
คึกฤทธิ์: พวกเขาเอาออกไปบ้าง

จตุรัส: ท่านคิดว่ามหาอำนาจควรจะทำอย่างนั้นหรือ

คึกฤทธิ์: ผมมันหรือจะวิจารณ์สหรัฐฯ

จตุรัส: ท่านคิดอย่างไรกับปัญหาผู้ก่อการร้ายในประเทศไทย

คึกฤทธิ์: ผมว่าในระยะของประวัติศาสตร์ไทย การก่อการ
ร้ายเป็นส่วนหนึ่งของความจริงเช่นเดียวกับในประเทศ
อื่นๆ ทั่วโลก คุณเองก็มีปัญหาพวกไอริช ปัญหาของคุณ
แย่งกว่าของเรา เพราะพวกนั้นทำความเสียหายในกรุง
ลอนดอนเลย แต่ของเรายังอยู่แถวชายป่าและบนภูเขา
ผมว่าโดยการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและการปฏิรูปที่ดินซึ่ง
เรากำลังจะเริ่ม และโดยการทำให้ฐานะการครองชีพทาง
เศรษฐกิจดีขึ้นในแถบบ้านนอก นั่นคือความมั่นคงในชีวิต
และทรัพย์สินของเขา หากทำให้เขาสามารถทำการเกษตร
ได้ขึ้น ประกันผลผลิตอย่างยุติธรรม ผมคิดว่านั่นเป็นวิธี
การที่สำคัญวิธีการหนึ่งที่จะต่อสู้กับการก่อการร้าย โดยวิธี
นั้นคนที่เป็นผู้ก่อการร้ายก็จะกลับมาดำเนินชีวิตอย่างปกติ
ภายใต้กฎหมาย แต่กันนั้นแหละ อาจจะยังมีผู้ก่อการร้ายอยู่

แต่ผมเชื่อว่าหากเราใช้วิธีอย่างถูกต้องและทำจริง ๆ และมีเวลา ผมเชื่อว่าจำนวนผู้ก่อการร้ายจะน้อยลง

จตุรัส: เรื่องทวยังไม่มีการพูดถึงอนาคตของท่าน พลเอก กฤษณ์ สีวะรา จะเป็นยุทธวิธีที่ท่านใช้เพื่ออำนาจของท่านเองใช่ไหม

คึกฤทธิ์: ผมไม่เคยทำอะไรอย่างนั้น เรามารัฐบาลผสมโดยมีท่านนายพลประมาณเป็นรัฐมนตรีกลาโหม วันหนึ่งก็มีคนคนหนึ่งมาที่นั่น ไม่ใช่ท่านนายพลกฤษณ์เอง แต่คนคน

“

... อันที่จริงบ้านของผมนั้นเต็มไปด้วยพระพุทธรูปและเศียรพระ เหมือนบ้านคาราอเมริกันดัง ๆ ทั้งหลายที่บ้านเขาเต็มไปด้วยตุ๊กตาทอง...

”

หนึ่งซึ่งไม่อยู่ในข่าย เขาบอกผมว่า นี่ท่านนายพลกฤษณ์อยากจะเป็นรัฐมนตรีกลาโหมในรัฐบาลของท่าน ผมก็บอกกว่า จริงหรือ แล้วผมจะเอาท่านนายพลประมาณไว้ที่ไหนละ เขาบอกผมว่า เขาไม่รู้ ผมเองพบท่านนายพลกฤษณ์หลายครั้ง แต่เขาไม่เคยพูดเรื่องนี้ ผมพบท่านนายพลประมาณเขาบอกว่าเขาไม่รู้อะไร ๆ แล้วก็มีสมาชิกสภาบางคนที่มาพูดกับผมเรื่องนี้ ถ้าทำอย่างนั้นก็จะทำให้เกิดปัญหาในรัฐบาล เพราะผมต้องโยกย้ายคนนั้นคนนั้น จะไม่เพียงแต่กระทรวงกลาโหมเท่านั้น แต่กระทรวงอื่นด้วย เพราะถ้าย้ายท่านนายพลประมาณก็ต้องหาที่อื่นให้ ก็หมายความว่า จะต้องเตะคนออกนอกบ้านออกจากเก้าอี้ของเขา แล้วก็ต้องหาที่ใหม่ให้คนอื่นอีก เป็นอย่างนั้นไปเรื่อย ๆ ผมคิดว่าเราไม่มีเวลาทำอย่างนั้นเพราะเรามีปัญหาอื่น ๆ มากมาย

จตุรัส: ตัวอย่างนั้นหมายความว่าท่านนายพลกฤษณ์คงจะเกษียณไปเฉย ๆ ใช่ไหมครับ

คึกฤทธิ์: ครับ เขาก็จะปลดเกษียณไป หากเขาต้องการเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล เขาสามารถสมัครเป็นสมาชิกพรรคใดพรรคหนึ่งในรัฐบาลผสมนี้ ทำอย่างถูกต้องตามกระบวนการประชาธิปไตย ไม่ใช่โดยวิธีเข้าทางประตูส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี

จตุรัส: ท่านรู้สึกอย่างไรที่สามารถพูดอย่างนั้นได้

คึกฤทธิ์: ผมไม่รู้สึกว่าเป็นคนทมิฬอำมาตยาหรืออย่างไร เพราะผมรู้ว่าผมเป็นคนทมิฬอูเบกข่า ผมไม่แคร์

เลยถ้าจะมีรัฐประหารโดยทหารพรุ่งนี้ เพื่อจะเตะผมออกจากเก้าอี้ตัวนี้ ผมยินดีที่จะกลับบ้านไปอ่านหนังสือ

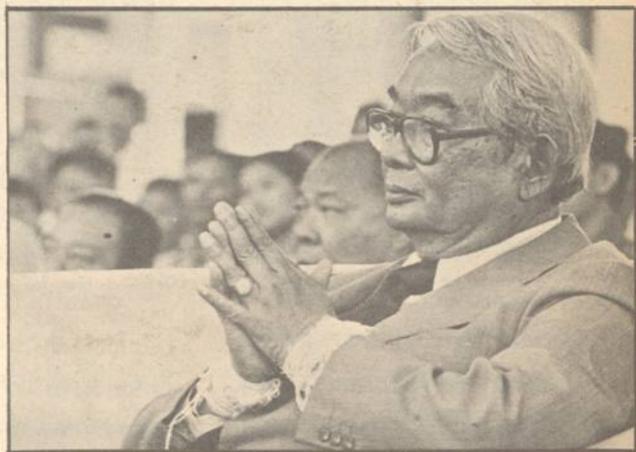
จตุรัส: มีคนในลาวเขาถามว่าคึกฤทธิ์อยู่ที่ไหนเมื่ออเมริกันทิ้งระเบิดสองล้านตันในลาว

คึกฤทธิ์: เมื่อไหร่

จตุรัส: สิบกว่าปีที่ผ่านมาครับ

คึกฤทธิ์: เอ... ผมเป็นครั้งแรกที่ผมเคยได้ยินว่าอเมริกัน

ทิ้งระเบิดในลาวเป็นต้น ๆ เขาทำอย่างนั้นจริง ๆ หรือ

จตุรัส: ผมเกรงว่าเป็นความจริงครับ

คึกฤทธิ์: เท้าให้รณะ

จตุรัส: สองล้านแปดหมื่นห้าพันตัน

คึกฤทธิ์: ผมนึกว่าคงทิ้งประมาณสองสามลูกที่ทุ่งไหหิน เอ... ผมว่าผมเกี่ยวกับเรื่องนั้นนะ เอ... ผมเชื่อว่าผมเคยพูดถากถางอเมริกันบ้างนะ

จตุรัส: ผมเชื่อว่าท่านเคยพูดถากถางอเมริกัน แต่เป็นเรื่องของการต่อต้านที่จริงจัง

คึกฤทธิ์: คุณจะต่อต้านอย่างจริงจังได้อย่างไรในเมื่อตอนนั้นจอมพลสฤษดิ์นั่งอยู่ที่เก้าอี้ตัวนี้ ถ้าแม้ว่าผมทำการต่อต้านที่ไม่จริงจัง เขาก็จะทิ้งระเบิดสามหมื่นตันลงบนผมคนเดียว ก็ไม่มีเหลือกันเท่านั้น คุณจะต้องเข้าใจว่าเป็นนายกรัฐมนตรีภายใต้ระบบประชาธิปไตย คุณจะต้องเกษียณอยู่ใต้ระบบเผด็จการ ตั้งแต่กำลังเกิดขึ้นในยุโรปเดี๋ยวนี้ คุณจะต้องอยู่รอดเสียก่อน มีประโยชน์อะไรที่จะตายเพื่อการต่อต้านในเมื่อจะไม่มีมีการต่อต้านต่อไป

จตุรัส: ท่านคิดว่าท่านจะเป็นนายกอกก๊กับ และท่านคิดว่าอนาคตของไทยจะเป็นอย่างไร

คึกฤทธิ์: ผมว่า... ผมไม่เคยบอกกับใครมาก่อน ให้เวลาผมสัก... ผมคิดว่าผมจะสามารถสร้างฐานที่มั่นคงสำหรับประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาในประเทศนี้ หลังจากนั้นผมก็เห็นว่าผมจะเป็นสภาพบรูชที่ปลดเกษียณแล้ว สภาพบรูชเกษียณแล้วนั้นทำอะไรบ้างผมไม่รู้เพราะผมยังไม่ได้เกษียณ แต่เห็นควรต่อเวลาแล้ว

ภาวะฉุกเฉินในอินเดีย

เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน สภานิติบัญญัติ เอ. เอ. อาเหม็ด แห่งอินเดีย ได้ประกาศภาวะฉุกเฉินทั่วประเทศ เนื่องจากว่าอินเดียต้องเผชิญกับการก่อกวนอันถือว่าเป็นการ 'รุกรานต่อความปลอดภัยของประเทศ' อันมีสาเหตุมาจาก 'การก่อความไม่สงบภายใน'

หลังจากประกาศภาวะฉุกเฉินขึ้นอย่างกระทันหันแล้ว ก็ได้มีการจับกุมบุคคลจำนวนมากมายังโดยรัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐ อีกทั้งยังมีการส่งกวาดล้างองค์การทางสังคมและการเมืองถึง ๒๖ องค์การด้วยกัน รัฐบาลกลางยังได้ชี้แจงให้รัฐบาลแห่งรัฐ และฝ่ายปกครองสหภาพชายแดนได้ใช้อำนาจสำหรับภาวะฉุกเฉินในการ 'พิทักษ์รักษา' กฎหมายและปกป้องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศ' ด้วย

ถึงแม้ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ อินเดียจะได้เคยประกาศภาวะฉุกเฉินมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ในปี ๒๕๐๕ และ ๒๕๑๔ แล้วก็ตาม แต่ทั้งสองครั้งนั้นเป็นไปเพื่อต่อต้านการรุกรานจากภายนอก ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกที่ได้ทำไปเพื่อต่อต้านการรุกรานจากภายในประเทศเอง

การประกาศภาวะฉุกเฉิน นอกจากจะมีผลครอบคลุมไปถึงการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์แล้วยังมีข้อสงสัยเกิดขึ้นว่า ในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ท่านประธานาธิบดีได้ออกคำสั่งภายใต้บทที่ ๓๕๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ ห้ามมิให้พลถูกกักขังภายใต้ภาวะฉุกเฉินหรือร้องต่อศาลเพื่อให้ปล่อยตัว คำสั่งนี้มีผลบังคับตลอดเวลาที่ยังประกาศใช้ภาวะฉุกเฉินอยู่ คำสั่งนี้

มีผลบังคับทั่วประเทศ (เว้นแต่แคว้นจัมมูและแคชเมียร์)

ฝ่ายรัฐบาลอ้างต่อประชาชนว่าการประกาศภาวะฉุกเฉินเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อจะวิตรอนกำจัดศัตรูภายในซึ่งกำลังบ่อนทำลายประชาธิปไตยของประเทศ ศัตรูที่ว่านั้นนายกรัฐมนตรี นางอินทรีร กานธี มุ่งถึงองค์การใหญ่ ๓ องค์การ คือ องค์การ อาร์เอส เอส องค์การรามโมตลิสลาม และองค์การอนันตมารที รวมทั้งองค์การของพวกเขาอื่น ๆ

นางอินทรีรได้กล่าวปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียง กล่าวหาว่าพวกดังกล่าวนี้เป็นพวกที่มุ่งแนวใหม่เอียงไปทางฟาสซิสต์ ได้รวมหัวกันก่อความยุ่งยากอย่างกว้างขวางมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ เมื่อครั้งที่เธอได้เริ่มนำเอามาตรการอันก้าวหน้าบางอย่างมาใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยก่อกวนและก่อเหตุการณ์รุนแรงขึ้นอย่างเช่น การฆาตกรรม นายมิสตรา (รมต. กระทรวงรถไฟซึ่งถูกลูกกระเบิดตาย) และคนอื่นๆ มีการขยงทหารและตำรวจให้แข็งข้อไม่ยอมปฏิบัติ

หน้าที่ ดังตัวเป็นพรรคเป็นพวกเป็นก๊กเป็นเหล่า อันเป็นการบ่อนทอนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศ

หนังสือพิมพ์หลายฉบับทั้งนอกและในประเทศได้แสดงความเห็นด้วยกับรัฐบาลในการกระทำกรณณ์เช่น นสพ. The Vancouver province ของแคนาดา Nepal Times ของเนปาล Borda ของเบลเกรด Politika ของยูโกสลาเวีย Al Baath ของซีเรีย Al Chaab ของอัลจีเรีย New Straits Time ของมาเลเซีย Al Safir จากเบรุต Tamil Malar ของสิงคโปร์ Quan Do Nhan Dan ของเวียดนามเหนือ pravda ของสหภาพโซเวียต Politaken ของเดนมาร์ก Al Nahar ของเลบานอน และ Bangladesh Observer ของบังกลาเทศ เป็นต้น

หนังสือพิมพ์เหล่านี้ต่างก็สนับสนุนนายกรัฐมนตรีนอินเดียว่า ทำไปถูกต้องและสมควร เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ในประเทศอย่างเช่น Patriot, Economic Times, National Herald,

นางอินทรีร กานธี ผู้นำพลเรือนเผด็จการแห่งเอเชีย

องค์การที่ถูกกล่าวหา

นิตยสาร Democracy ได้ลงบทความเกี่ยวกับเรื่ององค์การต่างๆ ทางอินทราวมถึงงานว่า

องค์การอาร์เอสเอส. เคยมีมานานและเคยถูกลบไปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๔๕๑ หลังจากได้มีการมาตกรรมทำนมหาดมะ คานธี แต่ได้รับการผ่อนผันมาจนถึงเดือนกรกฎาคม ๒๔๕๒ เพราะหัวหน้าขององค์การขณะนั้นคือ โกลวอกการ ให้สัญญาว่าจะดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรมแต่อย่างเดียว แต่ต่อมาเมื่อมพรรคการเมืองยานาซิงกเกิดขึ้น องค์การอาร์เอสเอส. ก็ถูกรอพ้นขึ้นมาอีกในฐานะเป็นแกนนำ และผู้ขุดมการของพรรคยานาซิงก

องค์การนี้มีข้างงานเชื่อมโยงไปอย่างกว้างขวาง โฆษณาของให้เกลียดชังคนที่ไม่ใช่ฮินดู โดยเฉพาะพวกมุสลิม อีกทั้งยังมีอุดมการต่อต้านชาตินิยมและประชาธิปไตย เพราะมุ่งส่งเสริมชุมชนพวกเดียวคือฮินดู มีการปฏิบัติงานอย่างดัดๆ ชงประชาชนไม่รู้เห็น แม้ว่าในบางครั้งหัวหน้าองค์การจะกล่าวคำปราศรัยต่อประชาชนบ้างก็ตาม แต่กิจกรรมขององค์การยังคงซุ่มซ่อนปิดบังจากสายตาของประชาชน ไม่มีทะเบียนสมาชิก เงินค่าใช้จ่ายขององค์การได้มาจากไหนก็เป็นความลับสุดยอด การจัดตั้งองค์การเป็นแบบทหาร มีการฝึกอาวุธและศิลปะเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ให้แก่สมาชิก

องค์การขามืออูลิสตาม ก็เป็นพวกนิยมชุมชนนอกพวกหนึ่ง ส่งสอนให้พวกมุสลิมในอินเดียเก็บตัวไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองของอินเดีย เพราะถือว่าอินเดียไม่ใช่รัฐอิสลาม

พริทัศน์ในอินเดีย

พรรคนิยมชุมชนทั้งสองนี้เป็นภัยต่อความสามัคคีของประเทศ โดยเฉพาะเมื่อพยายามจะครอบครองจิตใจของคนส่วนใหญ่

ส่วนองค์การอนันตมารักนั้นกล่าวกันว่าได้ใช้ชื่อของศาสนาบางหน้าเท็จจริงนั้นเป็นองค์การลับที่นิยมการใช้กำลัง มีการสะสมอาวุธและมุ่งในเรื่องมาตกรรม

แคว้นกัจราตและพิหารได้ถูกเลือกเป็นสนามประลองการบ่อนทำลายความมั่นคงทางการเมืองของรัฐบาล และก่อความยุ่งเหยิงปั่นป่วนขึ้นโดยพวกเหล่านี้ นายชัยประกาศนารายณ์ ได้กลายเป็นที่รวมของพวกหัวรุนแรงทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา องค์การอาร์เอสเอส. และพรรคยานาซิงก ได้พยายามเอาพลพรรคของตนเข้าแทรกแซงในหน่วยงานของรัฐบาลทุกระดับ การปฏิวัติของ PAD. ในแคว้นอุตตรประเทศ ได้แสดงให้เห็นว่าผลสำเร็จของฝ่ายต่อต้านรัฐบาลนั้นมามากแค่ไหน

นายชัยประกาศนารายณ์ ได้พยายามรวบรวมพรรคหัวรุนแรงทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา เพื่อจะบงกชนทำลายองค์การประชาธิปไตยของระ

บบประชาธิปไตยอินเดีย และขัดขวางขบวนการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าของชนเพื่อประชาชนเสีย

ในแคว้นกัจราต รัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย ได้ถูกโค่นล้มลงโดยพลังของพวก

ในแคว้นพิหาร พวกผู้ขงเหล่านี้ได้ใช้คำขวัญต่อต้านคอร์รัปชัน และใช้กำลังแบบฟาสซิสต์ ก่อให้เกิดความรุนแรงเกลียดชังชน นายชัยประกาศนารายณ์ ได้ขงประชาชนมิให้เสียภัยต่อรัฐบาล และต่อมาได้นำกองกำลังของอาร์เอสเอส. เข้าจัดตั้งรัฐบาลอิสระชนในหมู่บ้านต่างๆ และพรรคยานาซิงกก็ได้ขงบรรดาข้าราชการให้แข็งข้อไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง และขงเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทะเลาะต่อหน้า

พวกหัวหน้านักฉวยโอกาสของซัพเอ็ม. (Communist Party 'Marxism') ก็ได้เข้าร่วมการกระทำของพวกคนในรัฐพิหารด้วย พวกคนมีแผนว่า เมื่อตนตั้งอำนาจพิหารและกัจราตได้แล้ว ก็เป็นกรง่ายที่อิทธิพลของตนจะแพร่ต่อไปทางเหนือ ในขณะที่ขงกันองค์การอนันตมารักก็ทำหน้าที่เป็นสายให้แก่หน่วยบ่อน

ทำลายของชาวต่างชาติในอินเดีย และวางแผนที่จะทำลายบุคคลสำคัญบางคน และได้ลงมือกระทำไปบ้างแล้ว ก่อนประกาศภาวะฉุกเฉิน

ในแผนนั้นจะทำการเผาทำเนียบนายกรัฐมนตรี ก่อเหตุรุนแรงชนในเมืองหลวง รวมทั้งเข้ายึดสถานวิทยุกระจายเสียงแห่งอินเดียด้วย ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน จะมีการก่อวินาศกรรมในแผนกโทรทัศน์ของกองทัพ อากาศ และเมื่อวันที่ ๒๕ น นายชัยประกาศ นารายณ์ ก็ได้ขงทหารและตำรวจไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ และเชอพังคำสั่ง

หนังสือพิมพ์ 'Motherland' อันเป็นปากกระบอกเสียงของพวก 'ปฏิกริยา' นี้ได้รายงานขงขปลกบ้นขาวเมื่อวันที่ ๒๕ ว่า ได้ความไม่พอใจกันชนในหมู่ นายทหารชนอาวโต จนบางคนปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่งใด ๆ รัฐบาลกล่าวหาว่าผู้พิพากษาศาลสูงอดลาหับดักถูกฝ่ายค้านเข้าหูอยู่เป็นประจำ

พวกหนังสือพิมพ์ก็ใช้พลังของตนไปในทางที่ผิด คือมาหนนหลังฝ่ายค้านรัฐบาล ผู้นำฝ่ายตนเองก็ได้ออกแถลงการณ์ขงขูเชอรัฐบาลต่าง ๆ

นายอ็ดวานี ประธานพรรคยานาซิงก์เองได้กล่าวว่า เรื่องนี้จะต้อง 'ตัดสินกัน' ในถนน พวกยานาซิงก์คนอื่น ๆ เช่นนายมาดาน ลาล กรานา และอาจารย์กริปาลนีกี้ ได้ทำเช่นเดียวกัน

เสียงจากนางอินทรี

ถึงชน "รัฐบาลจะทนได้อย่างไรกัน" นายกรัฐมนตรีถาม

"... รัฐบาลที่ค่าควรจะเรียกว่ารัฐบาลนั้น จะปล่อยให้ความมั่นคงของประเทศตกอยู่ในอันตรายได้อย่างไร ในเมื่อการกระทำของคนจำนวนน้อยเป็นปฏิภักซ์ต่อสิทธิของคนส่วนใหญ่เช่นนั้น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศต้องการการกระทำที่เข้มแข็ง" เธอกล่าว

นางอินทรี คานธี ได้แถลงต่อเจ้าหน้าที่รัฐบาลชั้นอาวุโสว่านายชัยประกาศ นารายณ์ นั้น ดูเหมือนจะได้รับการหนุนหลังจาก 'นอกประเทศ' ด้วย โดยเขาหนุนพวกที่ชอบใช้กำลังทุกประเภท รวมทั้งพวกอาร์เอสเอส. พวกนิยมนาซี และคอมมิวนิสต์ฝ่ายมาร์กซิสต์ และพวกนักกฎหมายชัยประกาศเป็นการตอบแทน

เธอกล่าวว่าอาร์เอสเอส.นั้นใช้วิธีการแบบนาซี "... หน่วยกำลังที่พยายามทำอันตรายต่อประชาธิปไตยของอินเดียนั้นก็เหมือนกับพวกที่สนับสนุนลัทธินาซีในเยอรมันก่อนสงครามโลกครั้งที่สองนั่นเอง" และเพื่อจะต่อสู้กับหน่วยกำลังเหล่านี้ รัฐบาลจึงต้องใช้มาตรการที่เฉียบขาดรวดเร็ว

ในเรื่องการปลกระดม ซึ่งนายชัยประกาศ นารายณ์ ได้จัดใหม่ชนในวันที่ ๒๕ มิถุนายน โดยขงให้ทหารก่อการปฏิวัติและขงเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้เชอพังคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมายน นางอินทรี คานธีกล่าวว่า

"... เป็นอันตรายที่จะแบ่งแยกระเบียบวินัยของหน่วยกำลังรักษาความปลอดภัยด้วยวิธี ทหารและตำรวจทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลที่ได้รับการแต่งตั้งอย่าง

ถูกต้องตามกฎหมายจึงจะถูก ถ้าหากคนมั่ววิคี่ทำอะไรลูกอะไรผิด วินัยก็จะหมดไป"

นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า เธอไหวถึงอันตรายอันยิ่งใหญ่อันจะมีต่อประชาธิปไตยของอินเดีย ซึ่งจะเกิดจากกลุ่มหัวรุนแรงทั้งฝ่ายชายและฝ่ายขวา จึงจำเป็นต้องมีรัฐบาลกลางที่แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพเพอรักษาไว้ซึ่งเอกภาพและความมั่นคงของประเทศ

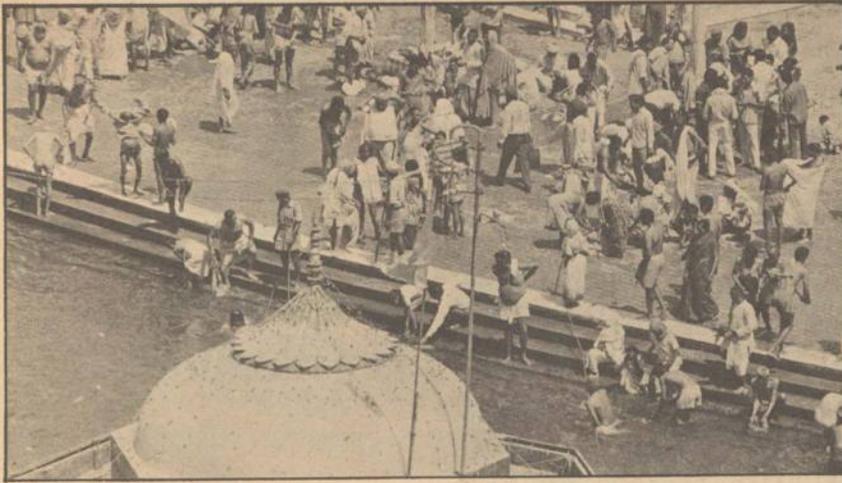
ในการประกาศภาวะฉุกเฉินและจับกุมฝ่ายค้านอย่างคราวครั้งนั้น นางอินทรี คานธี ได้อธิบายว่ามีใช่เป็นการริดรอนประชาธิปไตย แต่เพื่อจะนำเอาประชาธิปไตยกลับคืนมาต่างหาก

เธอยืนยันว่าเธอเชื่อในประชาธิปไตยอย่างแน่นแฟ้น แต่สิทธิในการประชุมกันอย่างอิสระนั้นต้องไม่ถูกใช้ไปในทางที่ผิด คือเพื่อจะโค่นล้างรัฐบาลที่ได้รับเลือกมาอย่างถูกต้องตามกฎหมายโดยวิถีทางแห่งรัฐสภา

เธอกล่าวว่า รัฐบาลของคนส่วนใหญ่จะต้องได้รับอนุมัติให้ทำงานโดยหลักการแห่งประชาธิปไตย เมื่อมีเค้าว่าจะมีผู้ทำให้การปฏิบัติงานต้องหยุดชะงักไป ก็จำเป็นต้องใช้วิธีการขั้นเด็ดขาด และการประกาศภาวะฉุกเฉินนั้นก็ทำได้ไปในการอบแห่งรัฐธรรมนูญอนุญาตให้

เสียงสนับสนุนจาก นสพ.

นสพ. นิวสเตรทไทม์ แห่งมาเดเซย์ได้เขียนไว้ในบทบรรณาธิการว่า "... นางคานธีได้เคยแสดงตนเป็นคนที่เด็ดขาดมาแต่ก่อน แต่ก็ไม่เท่าครั้งนี้ ไม่อาจจะกล่าวได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าหากเธอปล่อยเรื่องให้เป็นไปเช่นนั้น คงจะเกิดการจลาจลชนเป็นแน่ ดังนั้นเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ เธอได้ทำสิ่งที่ถูกต้อง

ริมฝั่งแม่น้ำคงคาไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

แล้ว เป็นวีรเดียวที่จะนำความเป็นปกติกลับคืนมาสู่สถานการณ์ ซึ่งกำลังจะบังคับบัญชาไม่อยู่ . . .”

นสพ. อัลบาส แห่งซเวียเซียนว่า “ . . . นางกานธสมภพที่จะปฏิบัติ การต่อไปอีกก้าวหนึ่งในภาวะฉุกเฉิน นั้น คือปกปิดความสำเร็จอันก้าวหน้า ในกิจการต่างๆ ในประเทศ และทำลายการกระทำประทุษกรรมของฝ่าย ขวาทที่จะหยุดยั้งการเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย”

นสพ. หานค่าน แห่งเวียตนาม เหนือได้ตำหนิฝ่ายปฏิกริยาในการก่อกวนให้เกิดวิกฤตการณ์ในอินเดียว่า “นักปฏิกริยาฝ่ายขวาจำนวนหนึ่งในพรรค ฝ่ายค้านพรรคคองเกรสแห่งชาติ ได้มีความเคลื่อนไหวทั่วประเทศเพื่อขับไล่นางกานธออกจากตำแหน่ง โดยร้องต่อศาลว่าการเลือกตั้งในปี ๒๕๑๔ นั้น เป็นไปอย่างผิดกฎหมาย”

นางอินทรี คานธ ได้กล่าวถึง เหตุผลของการประกาศภาวะฉุกเฉิน ทั่วประเทศให้เราทราบดังนี้ แต่เบื้องหลังจะมีอะไรอยู่อย่างไรหรือไม่ นั่น เป็นเรื่องที่น่าคิด

ความจริงเราน่าจะได้ฟังเหตุผล ของฝ่ายค้านบ้าง แต่ในยามที่อินเดีย อยู่ในสภาพแห่งการประกาศภาวะฉุกเฉินเช่นนั้น ในเมื่อพวกคานธรัฐบาล

ถูกจับเข้าคุกไปนับจำนวนพัน และ หนังสือพิมพ์ทุกฉบับในประเทศก็ตก อยู่ใต้การเซ็นเซอร์ของรัฐบาลเช่นนี้ เราจะหาความจริงได้จากไหน

สภาพสังคมหลังจากการประกาศภาวะฉุกเฉิน

ภายในเวลาเพียง ๒ สัปดาห์ หลังจากที่รัฐบาลได้ประกาศภาวะฉุกเฉิน สภาพการณ์ด้านสังคมของอินเดียดูเหมือนจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก พวกนักการค้า นักกักตุนสินค้า และผู้ผลิตซึ่งเคยฉวยโอกาสกอบโกยผลประโยชน์จากประชาชนมาแล้ว ตลอดเวลา ๒๘ ปีที่ผ่านมา บัดนี้เริ่มจะได้บทเรียนถึงความซอตรงบ้างแล้ว พวกนักการค้าหน้าภายก็ถูกปราบปรามลงมากมาย แม้แต่อาชญากรเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็พากันหัวหดไปตาม ๆ กัน

เราอาจได้เห็นผลกระทบกระเทือนทางด้านเศรษฐกิจได้อย่างชัดเจน คือราคาสินค้าจำเป็นแก่การครองชีพได้ลดลงอย่างมาก นับตั้งแต่วันที่ประกาศภาวะฉุกเฉิน ถ้าลองเปรียบเทียบราคาสินค้า ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม กับในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันหลังจากประกาศภาวะฉุกเฉินแล้ว จะได้เห็นได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่นราคาข้าวสาลี น้ำตาล

พืชผัก ถั่ว น้ำมันที่ใช้ในการปรุงอาหารได้ลดลงประมาณ ๕๐ รูปี ต่อ ๑๐๐ กิโลกรัมเพียงในระยะ ๒ สัปดาห์หลังจากวันประกาศภาวะฉุกเฉิน

และเพื่อจะเร่งให้ราคาสินค้าในตลาดจำหน่ายปลีกได้ลดลงเร็วยิ่งขึ้น รัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐได้ออกประกาศคำสั่งบังคับให้ผู้จำหน่ายปลีกทุกคนติดป้ายแสดงราคาสินค้าต่าง ๆ ที่ตนจำหน่ายด้วย การละเมิดคำสั่งจะถูกปรับและถูกจำขังเป็นเวลา ๓ ปี อีกทั้งยังได้มีการตรวจค้นสินค้าตามที่ต่าง ๆ เพื่อกำจัดการกักตุนสินค้า

ผลก็คือแม้แต่ตลาดขายปลีกในกรุงเดลีและที่อื่น ๆ ก็ได้มีแนวโน้มราคาสินค้าต่ำลงอย่างเห็นทันตา

ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการตลาดและนักเศรษฐกรเคยกล่าวไว้ว่า ตามปกติแล้วราคาสินค้าในตลาดขายส่งจะมีผลกระทบกระเทือนถึงราคาในตลาดขายปลีกก็กินเวลาประมาณ ๖ สัปดาห์ แต่เท่าที่แล้ว ๆ มา ผู้ขายปลีกได้ขึ้นราคาสินค้าของตนอยู่ทุกวันตามการขึ้นของราคาขายส่ง เพื่อกำไรให้มากที่สุด

แต่การออกคำสั่งของรัฐบาล คราวนี้ เป็นผลให้ราคาของตามร้านต่าง ๆ ลดลงอย่างรวดเร็ว เช่นราคาน้ำตาลลดลงจากกิโลกรัมละ ๕.๑๕ รูปี ในวันที่ ๒๗ มิถุนายนมาเป็นกิโลกรัมละ ๔.๑๕ รูปี ในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม และน้ำมันที่ใช้ปรุงอาหารลดลงกิโลกรัมละ ๑ รูปี (ประมาณ ๒.๕๐-๓ บาท) ในเวลา ๒ สัปดาห์ หลังจากออกคำสั่งประกาศภาวะฉุกเฉิน

มีเหตุผล ๒ ประการที่ทำให้ราคาสินค้าลดลงอย่างรวดเร็วเช่นนั้น ประการแรกก็คือผู้ขายส่ง และคนกลางตอนนั้นจะไม่ค่อยกระตือรือร้นที่จะเก็บกักสินค้าไว้ในสต็อกนัก เพราะราคาสินค้าลดลงเช่นนั้น อาจทำให้ต้องขาดทุน พวกคนกลางและ

เจ้าของร้านค้าเช่นเดียวกัน เหตุ
ประการที่สองก็คือมาตรการรัฐบาล
ใช้ต่อพวกนักกักตุนสินค้าทำผิด
กฎหมายและพวกนักค้าตลาดมืด

นอกจากนี้ การประกาศภาวะ
ฉุกเฉินยังมีผลกระทบกระเทือนต่อ
ตลาดการเงินเป็นอย่างมาก คือตัว
การใหญ่ๆถึง ๔๐๐ กว่ารายได้ ถูกจับ
เข้าคุกไปหลังจากการประกาศภาวะ
ฉุกเฉิน การยึดเอาทรัพย์สินของผู้
หลบหนี การเพิ่มภาษารายได้ให้มาก
ขึ้นในรายที่หลบเลี่ยง และการออก
กฎหมายในเรื่องการใช้ที่ดินในเมือง
และในเรื่องทรัพย์สินเหล่านี้ ได้ทำ
ให้ธุรกิจที่ต้องลงทุนอย่างเสี่ยงกลายเป็น
ชบเซาไป ผลก็คือไม่มีใครอยาก
ลงทุนในธุรกิจที่ยุ่งแฉะไม่เห็นกำไร
อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่นอุตสาหกรรม
ภาพยนตร์ กำลังอยู่ในภาวะ
ลำบาก

โฉมหน้าท่าสามของสังคมในด้าน
เศรษฐกิจก็คือการผลิต รัฐมนตรี
กระทรวงอุตสาหกรรมและจัดหาได้
ยืนยันต่อพวกผู้ผลิตว่า รัฐบาลจะจัด
หาสิ่งจำเป็นในการผลิตให้อย่าง
เพียงพอ และจะช่วยในด้านการลง
ทุน ด้านเครดิตและวัตถุดิบ แต่ผู้
ผลิตจะต้องไม่หวังเห็นว่าการผลิต
ให้ล่าช้า

นายกรัฐมนตรีเองก็ได้แถลงอย่าง
แจ่มแจ้งถึงนโยบายของชาติ ในการ
ที่จะเพิ่มผลผลิตทั้งเพื่อใช้ในประเทศ
และเพื่อส่งออกนอกประเทศ อินเดีย
ต้องการเพิ่มผลผลิตอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์
และได้ตกลงว่าในระยะปีใกล้ๆนี้จะ
ไม่ให้มีการเพิ่มราคาสินค้าขึ้นอีก

รัฐมนตรีพลังงานแห่งชาติได้ชี้
ให้เห็นว่า การขาดแคลนแรงงาน อัน
เป็นเหตุสำคัญที่จะทำให้ผลผลิตลดลง
นั้นได้หมดสิ้นลงแล้ว รัฐต่างๆ
เช่นบรูไนจาป ฮารายานา เบงกอล
จอร์เจีย ๑๖

ตะวันตก และการนำดากา ซึ่งเป็น
แหล่งผลิตใหญ่ของประเทศ บัดนี้
สามารถเลี้ยงตัวเองได้ และยังมีพลัง
เหลือออกด้วย

ปัญหาในเรื่องการจัดงานแรง
งาน ซึ่งเคยเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การ
ผลิตต้องล่าช้า ก็ได้รับการแก้ไขแล้ว
พวกผู้นำขององค์การสหพันธ์การค้า
ใหญ่ๆ ได้พบปะกับนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน และ
ได้ยืนยันว่าในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ
ทั้งสองฝ่ายจะพยายามมิให้มีการ
สไตรคจนเลย เมื่อบอกก่อนประมาณว่า
ชาติได้สูญเสียเวลาในการผลิตไปมาก
กว่าสิบล้านชั่วโมงทำงาน เนื่องจาก
ความไม่สงบในการอุตสาหกรรม

ดังนั้นในด้านเศรษฐกิจ ดู
เหมือนว่าทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี
ได้มีการเพิ่มการจำหน่ายจ่ายแจกสิน
ค้าที่จำเป็นอย่างเข้มแข็งขึ้น ในกรุง
เดลี ได้มีโครงการที่จะเปิดตลาดสิน
ค้าขนมากกว่า ๕๐ แห่ง ในเดือนนี้
และจะขยายไปในเมืองอื่นๆอีก

น้ำเสียดายที่หาตัวเลขเกี่ยวกับ
สถิติอาชญากรรมหลังจากการประ
ภาศภาวะฉุกเฉินยังไม่ได้ แต่จาก
การสำรวจตามสถานีตำรวจในกรุง
เดลีจำนวน ๑๐ แห่ง ได้เปิดเผยว่า
อาชญากรรมต่างๆ ได้ลดลงกว่าเดือน
ที่แล้วมาถึง ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์

การใช้กฎหมายในภาวะฉุกเฉิน
นั้นทำให้อาชญากรรมหรือการมั่วสุม
กับอาชญากรเป็นการเสี่ยงยิ่งกว่า
แล้วๆมา การกวาดล้างพวกนักค้า
หนักราชอย่างขนานใหญ่ นั้นทำให้วง
การ 'ใต้ดิน' ต้องหวนไหวเป็นอย่างมาก
เพราะว่าวงการเช่นนี้นั้นมักเกี่ยว
ข้องไม่โดยทางตรงก็ทางอ้อมกับพวก
'ฝูงใหญ่' เหล่านี้ □

กิติมา อมรทัต

พหุภุมิ

ผู้หญิงอินโดจีน กำลังปลดแอก

ความเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้า
อย่างหนึ่งที่เราได้เห็นในดินแดนอิน
โดจีนขณะนี้ ก็คือ 'ความเปลี่ยนแปลง
สู่ความเสมอภาคยิ่งขึ้นระหว่างเพศ'

ตลาดสดในไซ่ง่อน

มีผู้หญิงจำนวนมากได้รับตำแหน่งในแกนกลางขององค์การฟื้นฟูชาติ หน่วยผลิตทางเกษตรกรรม และหน่วยทางการศึกษาต่างๆ

วิทยุพนมเปญรายงานว่ “พวกเธอไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ในเรื่องหมั้นหมั่นกันอีกต่อไป ไม่จับกลุ่มซบซบนิินทา และรู้จักเก็บความลับด้วย”

อย่างในเมืองตราวิญ ของเวียดนามภาคใต้ มืองค์กรบริหารปฏิวัติประจำอยู่ ๔๒ หมู่บ้าน สมาชิกขององค์กรเหล่านี้ ถวามมผลงานดีในการปราบปรามศัตรู และการเพิ่มผลผลิตมาแล้ว ในบรรดาศักดิ์ปฏิบัติงานขององค์กรเหล่านี้ทั้งหมด มีอยู่ร้อยละ ๔๐ เป็นชาวเขมรท้องถิ่น และในจำนวนนั้นมากกว่าร้อยละสิบที่เป็นผู้ปฏิบัติงานหญิง

สหพันธ์การปลดแอกสตรีแห่งเมืองลองอัน ได้จัดอบรมผู้หญิงในท้องถิ่นให้รู้จักการเคารพกฎระเบียบวินัยส่วนรวม รู้จักการรักษาความปลอดภัยของความลับ ทงยังกระตุ้นให้พวกเธอมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง และพร้อมๆ ไปกับการให้การศึกษาดังๆ ประชาชนทั้งหญิงและชายจะเรียนวิชาใช้สิ่งของอย่างประหยัด ผักกัวทาความสะอาดถนนบ้านเรือน หรือแม่แต่วิชวลางถวยขามที่จะเก็บน้ำไว้ใช้ก็ได้

ขณะเดียวกัน ในกรุงฮานอย ก็มีปัญญาชนสตรีกว่า ๒๐๐ คน วมอยู่ในงานสำคัญทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ในปัจจุบัน สหายหญิงเลอทีเชียน รองประธานสหพันธ์สตรีเวียดนาม กล่าวว่

“ในปี ๒๔๕๘ มีหญิงเวียดนามที่

ประกอบอาชีพชั้นสูงเพียง ๑๔ คน แต่ ๒๐ ปีให้หลังมาจนถึงคน พนองสตรีกว่า ๑๗,๐๐๐ คน กลับได้รับการศึกษาในชั้นสูง และมีกว่า ๑๐๐ คนที่ได้รับการศึกษาลงระดับปริญญาเอก และโท ซึ่งส่วนใหญ่ของพนองสตรีที่มการศึกษาสูงเหล่านี้มาจากครอบครัวคนงาน ชาวนา หรือจากชนกลุ่มน้อยบางเผ่า และพวกเธอเหล่านี้ก็จะมีหน้าที่พิเศษในการผลักดันการเคลื่อนไหวเพื่อปลดแอกพนองสตรีทั้งประเทศให้ก้าวหน้าขงๆ ขึ้นไปในอนาคตด้วย”

ระหว่างสงครามกับสหรัฐอเมริกา ผู้หญิงอินโดจีนต้องสละสามีและลูกชายให้ไปสู้สนามรบ พวกเธอเองก็เข้าร่วมในหน่วยการผลิตต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานในหมู่บ้าน พวกเธอไถแปลงนา ตัดไม้ และปั้นดินตาล

ความแข็งแรงของพวกเธอได้ลบล้างคำกล่าวหาที่ว่า ‘ผู้หญิงเป็นพวกที่อ่อนแอ’ อันเป็นคตินิยมของสังคมเก่าไปได้หมดสิ้น ผู้หญิงหลายคนได้เข้าร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย แบกอาวุธใหญ่เล็กทุกชนิดโดยไม่เกรงความหนักเบา

เมื่อสันติภาพมาเยือน ผู้หญิงก็หันมาต่อสูเพื่อเพิ่มผลผลิต ถางไถผ่นดินที่เพิ่งปลดแอก เครื่องจักรโรงงานต่างๆ เริ่มเดินเครื่องอีกครั้งเพื่อสร้างความเป็นปกติแก่อุตสาหกรรมแห่งชาติ

“ในหมิ่นพนองสตรีของกล่มจัดตั้งต่างๆ มีความสามัคคีกันอย่างดียิ่งเพื่อช่วยกันเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น และนมผลสะท้อนช่วยให้พวกผู้ชายก็มีความสามัคคีกันมากขึ้นด้วย หน่วยการผลิตหนึ่งๆ อาจเทียบได้เป็นแกนในทีแข็งแรงของสายเคเบิลเหล็ก...

“ในด้านของจริยธรรม พนองสตรีก็เคร่งครัดต่อการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง หลังการปลดแอกเป็นต้นมา พวกเธอได้รื้อฟื้นขนบประเพณีอันดีงามขึ้นมาปฏิบัติ และยังพยายามยกระดับมารยาททั้งดงามให้สูงขึ้นอีกด้วย”

วิทยุพนมเปญเองก็รายงานในสิ่งทีใกล้เคียงเช่นเดียวกัน

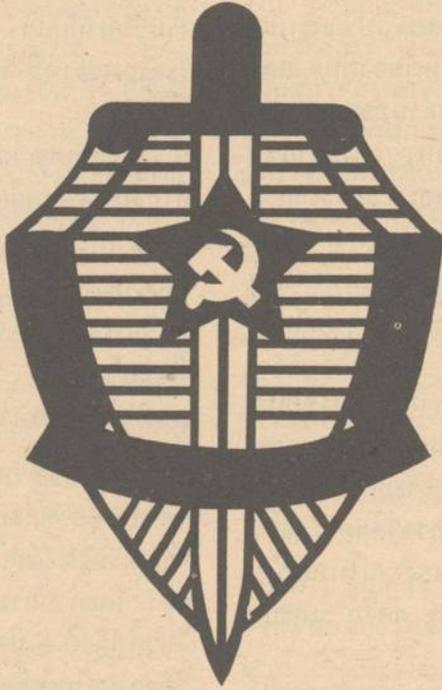
นี่เป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ เกยฝองของเวียดนามใต้ กล่าวไว้ในบทบรรณาธิการฉบับประจำวันที่ ๒๖ สิงหาคม ซึ่งว่าด้วยเรื่อง ‘วีรสตรีแห่งวีรประเทศ’ ของเวียดนาม

เงื่อนไขสำหรับความก้าวหน้าของการปลดปล่อยตนเองของผู้หญิงเวียดนามในขณะนี้กำลังอยู่ในภาวะที่ดีขง โดยผ่านการอุปทิศแก่การเคลื่อนไหวที่ปฏิวัติ ๓ ประการ คือ การปฏิวัติความสัมพันธ์ทางการผลิต การปฏิวัติทางวิชาการ และการปฏิวัติทางวัฒนธรรมและความคิด

เรามองในเมืองไทย แม้ในเงื่อนไขทางการเมืองที่ตรงกันข้ามกับประเทศอินโดจีนอย่างขง ก็มีผู้หญิงกลุ่มเล็ก ๆ กำลังดำเนินการปลดปล่อยตนเองตามนัยแห่งการปลดปล่อยแบบอินโดจีนอยู่ ระหว่างการเรียกร้องของกรรมกร การประท้วงของชาวนา การรณรงค์ของนักศึกษา และในกิจกรรมของปัญญาชนก้าวหน้า จะมีผู้ปฏิบัติงานหญิงร่วมอยู่ในแถวแรกๆ ของการต่อสู้เหล่านี้เสมอ

และหากจะมีความแตกต่างกันในขบวนการปลดแอกของผู้หญิงไทยกับผู้หญิงในประเทศอินโดจีนอยู่บ้าง ความแตกต่างนั้นก็คงอยู่ที่ภาะระในการต่อสู้ผู้หญิงไทยต้องเผชิญนั้นไม่จำกัดอยู่เพียงเฉพาะการปลดปล่อยเพศของตัวเองเท่านั้น □

ดาบกับโล่ สัญลักษณ์ของอำนาจอ่อนอำนาจ

‘เอ็ม’ จะขอกล่าวถึงโครงสร้าง ส่วนที่เหลือของ เกือบ. ท หอมปาก หอมคอออกสักครัง ก่อนจะขยับไปคู่ ประเทศอื่น

โครงสร้างสำคัญของ เกือบ. ท จะกล่าวต่อไปนก็คือ กองอำนาจใหญ่ที่ ๒ และ กองอำนาจใหญ่ที่ ๕

จุดหลักของกองอำนาจใหญ่ทั้งสองน มีหน้าที่ตรงข้ามจากหน้ามือเป็นหลังมือ ผิดไปจากกองอำนาจใหญ่ที่ ๑ กล่าวคือรับผิดชอบโดยตรงในการควบคุมคนรัสเซีย และคนต่างชาติที่เข้ามาในรัสเซีย ดังมีคำขวัญกันว่า เกือบ. ท ก็คือองค์การที่ถอดถอนเสมอเป็น ‘ดาบกับโล่’ ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งโซเวียต และ ‘ดาบกับโล่’ นั้นก็มักกลไกที่ทำให้ผู้นำโซเวียตต้องยอมตามได้เกือบทุกอย่าง

เหมือนกับผู้นำของสหรัฐ ฯ ต้องยอมตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซีไอเอ. เพราะต้องการใช้กลไกนั้นมาสร้างฐานอำนาจให้แก่ตน

ด้วยเหตุนี้อิทธิพลของ ‘ดาบกับโล่’ จึงกลายเป็นคล้ายสัญลักษณ์ของอำนาจที่อ่อนอำนาจ ดังมีตัวอย่างปรากฏให้ว่า บางครั้ง เกือบ. ทรับใช้พรรคและ ‘คนในพรรค’ ที่ชนมีอำนาจมากกว่า ‘ความถูกต้อง’ โดยอ้างเอาความมั่นคงแห่งชาติขึ้นมาบังหน้า เหมือนกับหน่วยงานของผู้นำอำนาจทั้งหลายในโลกนี้

สัญลักษณ์ ‘ดาบ’ ของเกือบ. ทจึงมีไว้เพื่อใช้ฟันคนให้ยอมทำตามที่ต้องการ และ ‘โล่’ ก็คือสัญลักษณ์ที่จับบองกันคัดค้านการประท้วงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะมาจากภายนอก หรือคนในชาติเดียวกันก็ตาม

กองอำนาจใหญ่ที่ ๒ และ

กองอำนาจใหญ่ที่ ๕ ของเกือบ. ทเหมือนได้ทำหน้าที่ดังกล่าวอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง โดยกองอำนาจใหญ่ที่ ๒ มีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะประเทศ ๒ ประการคือสอดส่องหาข่าวจากนักรบต่างประเทศที่เข้ามาประจำในรัสเซีย และอีกประการคือกักกันห้ามมิให้ชาวต่างประเทศเหล่านั้นติดต่อกับชาวรัสเซีย ‘ไวใจไม่ได้’

กองอำนาจใหญ่ที่ ๒ มีการแบ่งหน่วยงานรับผิดชอบตามเขตภูมิศาสตร์ออกเป็น ๑๒ กอง และมีหน่วยบริการความปลอดภัยทางการเมือง ความปลอดภัยทางอุตสาหกรรม และหน่วยสนับสนุนทางด้านเทคนิคเป็นต่างหากออกไป โดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ดูแลชายงานสืบความลับ และตรวจสอบ ‘พฤติกรรม’ ของชาวรัสเซียด้วยกันเอง หน่วยงานทั้ง ๑๒ แห่งของกองอำนาจใหญ่ที่ ๒ นี้มีอะไรประหลาดๆอยู่ไม่น้อย

ยกตัวอย่างเช่น กอง-๗ มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในรัสเซีย มีการจ้าง ‘ผู้แจ้งข่าว’ ประมาณ ๑,๖๐๐ ทัวประเทศรัสเซียให้คอยรายงานวันกัท่องเที่ยวคนไหนไปทำอะไรที่ไหนมาบ้าง ‘ผู้แจ้งข่าว’ เหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นคนต่างดาวที่ทำงานให้กับสายการบินต่างประเทศ และมีสำนักงานอยู่ในมอสโคว์ กองที่สี่ตารอกแห่งหนึ่ง ก็คือ กอง-๙ มีหน้าที่คอยเฝ้ามองและเอาใจบรรดานักศึกษาจากต่างประเทศที่เข้ามาเรียนในรัสเซียเข้าไว้เป็นพวก (ทำนองเดียวกับหน่วยงานนักเรียนทุน เอเอฟเอส. ของสหรัฐ ฯ)

นอกจากนี้ก็มี กอง-๑๐ ทำหน้าที่เฝ้ามองและเอาใจนักหนังสือพิมพ์จากต่างประเทศที่เข้ามาในรัสเซียไว้เป็นพวก โดยเอาออกเอาใจแจกแจก

สารโน้บบ้างบ้าง รั้วนักหนังสือพิมพ์คนไหนชอบอ่านวรรณกรรมรัสเซีย ก็อ่านตยสารหรือวรรณกรรมรัสเซียต่างๆ ไปอีกนั้น ทนการให้เป็นตน ทงนักเพื่อผลทางการโฆษณาชวนเชื่อ แบบเดียวกับสำนักงานข่าวสารอเมริกันในบ้านเรายังไงก็ยังมี

สำหรับกองทัพอะไรประเทศออกกองหนังกอง กอง-๑๒ ตงขนมมาเพื่อทำหน้าที่บ่อนทำลายในสถานทูตจีนที่มอสโคว์ โดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม ต่อมากองนี้ไคย้ายไปขึ้นอยู่กับฝ่ายปลดปล่อยทางการเมืองด้วยเพราะกลัวว่าจะถูก 'ไคจารกรรม' มาจากฝ่ายจีน เนื่องจากความหวาดระแวงซึ่งกันและกันทนมมากจนทุกที

หนักกลับมามดูการสืบข่าวคนโซเวียตด้วยกันเองบ้าง

หน้าที่รับผิดชอบทางด้านนี้จะขึ้นอยู่กับกองอำนาจการใหญ่ที่๕ โดยเฉพาะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ นี้เอง จุดประสงค์ที่ตั้งเพื่อ 'จัดการ กับ บุคคลที่มีความไม่พอใจทางการเมือง และควบคุมความคิดทางการเมืองของกนรตสเซียโดยทั่วไป

ผลงานชิ้นแรกของกองอำนาจการใหญ่แห่งนี้ก็คือพยายามสืบค้นให้พบแหล่งตีพิมพ์หนังสือใต้ดินชื่อ Chronicle of Current Events ซึ่งเป็นหนังสือต่อต้านรัฐบาลโซเวียตที่ลี้ภัยลอบพิมพ์ออกจำหน่ายอย่างผิดกฎหมาย

หนังสือทำนองจดหมายเหตุรายวันฉบับนี้ไคเริ่มออกปรากฏตามเมืองใหญ่ๆ ในสหภาพโซเวียต โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะออกข่าวที่ทางการเมืองโซเวียตไม่ปรารถนาจะให้ออก หรือไม่ก็ต้องการแสดงความเห็นขัดแย้งกับรัฐบาลโซเวียตในปัญหาต่างๆ ที่ภายใน

ในแต่ละภายนอก ตลอดรวมทั้งแจ้งข่าวการกระทำไม่สุภาพของเจ้าหน้าที่ เคจีบี. ที่ชอบจับคนซึ่งคิดไม่เหมือนรัฐบาลไปส่งบสติอารมณ์ใน 'คุกโรครจิต' ด้วยข้อหาว่าเป็น 'บุคคลวิกลจริต'

หนังสือใต้ดินของโซเวียตฉบับนี้ นอกจากจะออกจดหมายเหตุเป็นประจำแล้ว ยังได้จัดทำภาคผนวก เรียกว่า 'สามัคคี' จัดพิมพ์นวนิยาย บทความ และกวีนิพนธ์ของนักเขียนโซเวียตต่างๆ ที่ถูกทางการเมืองสั่งห้ามด้วย

ภาคผนวก 'สามัคคี' นี้เคยตีพิมพ์ที่ประทับที่ของ โซลเชนิตซิน เรื่อง Cancer Ward และ The First Circle มาแล้ว และมีประชาชนโซเวียตทยอยกรู้อยากเห็นขียนยอมเสียสละเงินถึง ๔๐ รูเบิล (ประมาณ ๑,๐๐๐ บาท) เพื่อจะลองซื้อ 'สามัคคี' ต่างๆ เหล่านี้ แม้วาลักษณะของ 'สามัคคี' จะทำจากสมุดเย็บเล่มที่ผลิตด้วยเครื่องพิมพ์ดีด และผ่านมอกันมาเป็นทอดๆ หลายมอจับจนขยับยู่แล้วก็ตาม

หนังสือใต้ดิน โครนิเกิล และ 'สามัคคี' เหล่านี้ เมื่อกำจนถึงระเบียบข้อบังคับที่มออยู่ในโซเวียตซึ่งห้ามการ แสดงออกที่คัดค้านกัน นโยบายของรัฐบาล จึงนับว่าเป็นการเสี่ยงกับคนที่ลี้ภัยลอบอ่านอยู่ ไม่น้อย

อย่างไรก็ตาม ทางการเมืองโซเวียตก็ยังไม้อาจค้นพบแหล่งหนังสือใต้ดินดังกล่าวได้ ดังนั้นในปี ๒๕๑๕ กองอำนาจการใหญ่แห่งนี้จึงได้สั่งจดหมายเตือนไปยังบรรดาปัญญาชนโซเวียตทั้งหลายบอกว่า ถ้าหากทราบใดที่หนังสือเล่มนี้ขมออกมออีก เจ้าหน้ที่ เคจีบี. จะทำการจับกุมปัญญาชนที่มอชออยู่ในสารบบ 'บุคคลวิกลจริต' อย่างไม่วินหนา

ด้วยเหตุนี้ ในระยะหลังหนังสือโครนิเกิล และ 'สามัคคี' จึงได้หยุดชะงักลงไปชั่วคราว

ได้มีการคาดคะเน (โดยเฉพาะจากทางซีไอเอ.) อยู่ ๒ ทฤษฎีว่า การที่หนังสือใต้ดินดังกล่าวถูกปล่อยปลงละเลยมานาน ก็เพราะทาง เคจีบี. ต้องการสืบสาวให้รู้เบื้องหลังของกองบรรณาธิการ นักเขียนต่างๆ ที่ส่งเรื่องมาลงพิมพ์ ตลอดจนรายชื่อของพวกที่ทำการจำหน่ายจ่ายแจกให้ครบชุดเสียก่อน จึงจะลงมอจับกุมกวาดล้างให้สนชากพร้อมกัน

แต่ถกทฤษฎีหนึ่งก็ว่า หนังสือใต้ดินดังกล่าวจะไม่สามารถดำเนินการอยู่ได้ ถ้าหากมิได้รับการสนับสนุนจาก 'คนใหญ่คนโต' บางคน ซึ่งเชื่อกันว่ามีความหวาดหวนอย่างจริงจังต่อการที่ระบบการปกครองสมัยสตาลินเรื่องอำนาจจะถูกนำกลับมาใช้กับกนรตสเซียอีกครั้งหนึ่ง

ถ้าหากพิจารณาแล้ว ก็น่าจะมีส่วนถูกขมไขน้อย เพราะคงมีผู้นำโซเวียตบางคนมีความไม่พอใจเงิบๆ อยู่กับกลไก เคจีบี. ที่ตนสร้างขึ้น เนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์โซเวียตต้องพึ่ง เคจีบี. อย่างมากนั่นเอง (ทำนองเดียวกับรัฐบาลสหรัฐฯ ต้องพึ่งซีไอเอ.) ดังนั้นจึงต้องยอมตามแทบทุกอย่าง อิทธิพลและอำนาจของความเป็น 'องค์การสืบราชการลับ' ของเคจีบี. จึงมีมากขึ้น และผู้นำของโซเวียตบางคนก็เกรงกลัวตัวเมือ 'ดาบกับโล่' ได้เติบโตใหญ่มากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งกลายเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจที่ซ่อนอำนาจ ไปอย่างไม่วิตัว เช่นเดียวกับที่ ซีไอเอ. กลายเป็น 'รัฐบาลเงา' ของสหรัฐฯ มาทุกยุคทุกสมัยนั่นเอง

กองร้อยเฮโรอิน

ผู้บ่วยรายหนึ่งมีอาการชกตก เนื่องจากเป็นบาดทะยัก เริ่มแรกไปรับจ้างเป็นกรรมกรแบกข้าว นายจ้างเอายามาขายให้ผิด ว่าทำให้แบกข้าวไม่เหนื่อย

ต่อมาเลยต้องฉีดยาทุกวัน และเนื่องจากใช้นาสกปรกผสมยาฉีด ก็เลยเป็นบาดทะยัก และปรากฏว่ายานนค่อมอร์ฟีน

ผู้บ่วยว่าได้จ้างแบกข้าววันละ ๒๕ บาท แต่ต้องเสียค่ายาฉีดวันละ ๑๐ บาท

ผู้บ่วยเล่าว่า กรรมกรอื่น ๆ ก็ติดกันเยอะแยะไปหมด คงจะเป็นวิธีของนายจ้างที่ผูกมัดค่าแรงกรรมกร และเอาค่าจ้างกลับคืน

ผู้บ่วยรายที่สองเข้ามาขอมือไหว้หมอปะหลก ๆ หน้าตาซัดเซียว "คุณหมอช่วยให้ผมอดได้ทีเถอะ ผมอยากหาย"

ผู้บ่วยยังเล่าต่ออีกว่าวันหนึ่งต้องฉีดยา (เฮโรอิน) หลายครั้ง พระจำรูญ กำลังคุยกับผู้บ่วยเพราะติดเฮโรอิน

เริ่มแรกที่จะติดนั้น ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหาร แล้วถูกนายสิบมาชวนเล่นเกมบังคับให้ติดยา ต่อมาก็ตัด "ทหารทั้งกองร้อยติดผงขาวกันหมด" หนุ่มคนเฒ่า และว่านายสิบคนนั้นร่ำรวยมาก

น่าเป็นห่วงจริงๆ ว่า เวลารบที่จับศึก กองร้อยเฮโรอิน อย่างนั้น จะจะมีสติก็กองร้อยก็ไม่ทราบ จะมีความแข็งแรงไปรบหรือ

ผู้บ่วยรายที่สามเป็นนักเรียนกวดวิชา มศ. ๕ พัสสาวะเป็นต้นตแพทย์ พามาว่าอยากให้ออกผงขาว ผู้บ่วยขมิ้มๆ เฉยๆ ไม่อยากจะพูด ไม่อยากจะทำอะไรมา

"แกสอบ มศ. ๕ ตกไปที่ไหนแล้ว พ่อก็ดำ" แม่ซึ่งมาด้วยเล่าให้ฟัง

"ถูกผู้หญิงเฒ่าเรียนได้ปริญญาหมดทุกคน คนไหนแหละมีปัญญา" พ่อบ่น

"พ่อเขาก็บอกว่าพ่อเองไม่ได้ เฒ่าเรียนอะไร ก็ยังเอาตัวรอดได้เป็น

ถึงนายพัน" แม่เสริม
หลังจากได้ฟังจากพี่บ้าง แม่บ้าง หมอก็สรุปว่า

"ครอบครัวไม่เข้าใจเด็ก และถ้ายังเป็นอย่างนั้นต่อไป คุณจะต้องสูญเสียลูกคนนั้นไปเลย"

"ยังไม่ทราบว่าแจะสอบ มศ. ๕ ได้หรือไม่ และแม่ถ้าแกสอบ มศ. ๕ ได้ก็จะต้องมีปัญหาเรื่องแจะเข้ามหาวิทยาลัยได้หรือไม่ได้"

"ถึงพ่อแม่และพี่จะรักแก็ ก็ทำทำที่ถูกลง และยกย่องคนอื่น ๆ ที่สอบได้ปริญญา"

"ในสายตาของพ่อแม่และพี่ คุณค่าของความเป็นคนอยู่ที่การสอบ มศ. ๕ ได้ และเข้ามหาวิทยาลัยได้"

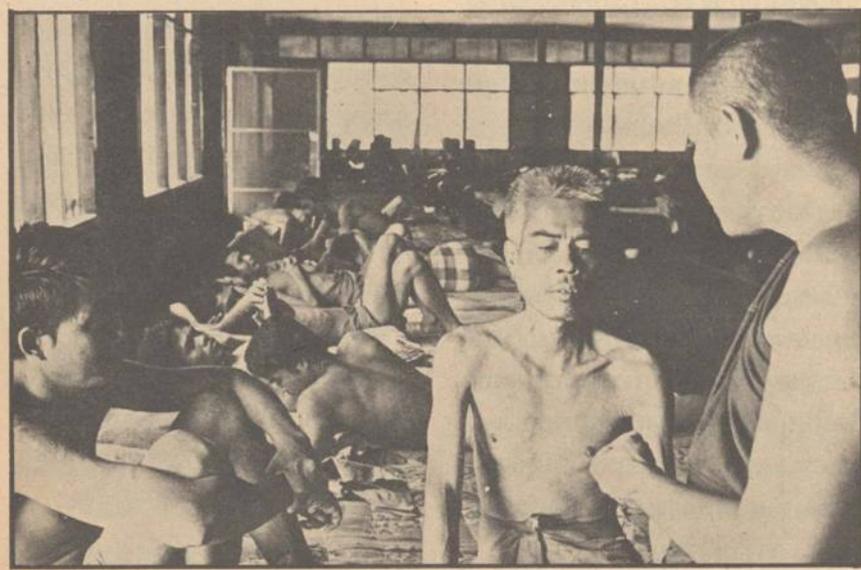
ในระบบการศึกษาของเรา เด็กจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะสอบ มศ. ๕ ได้ และผู้ที่สอบ มศ. ๕ ได้ส่วนน้อยเท่านั้นที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ที่เหลือก็เสียผู้เสียคนไปเลย

คนที่สอบไม่ได้ ไม่ได้แปลว่าเขาไม่เก่งหรือไม่ดี เขายังมีคุณค่าของความเป็นคนอีกมาก แต่เนื่องจากจากระบบการศึกษาที่คับแคบ ทำให้ "ความเป็นคนสูญสลายลงทุกวัน"

ลูกชายพ่อค้าที่หน้าวัดดาวดึงษ์ คนหนึ่งเป็นเด็กดี ขยันขันแข็ง หลังจากทราบว่าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เลยใช้ปืนยิงตัวตาย

เห็นไหมครับว่า การศึกษาแบบนี้เป็น "ระบบการศึกษาที่ฆ่าคน" หรือ "ระบบการศึกษาที่ทำลายความเป็นมนุษย์"

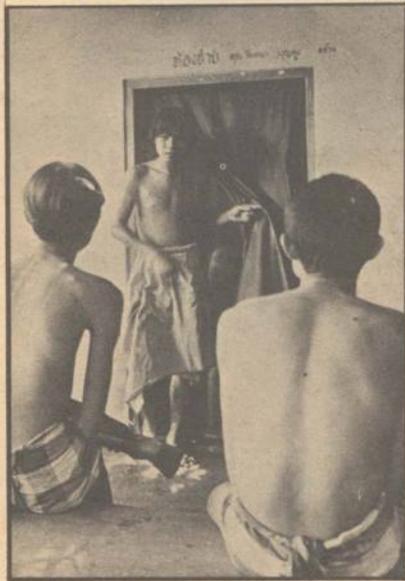
สถิติบอกว่าในประเทศไทยมีผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อย ๕๐๐,๐๐๐ คน ท่านอาจารย์จรูญ แห่งอีกระบอกที่เพิ่งได้รับรางวัลแมกไซไซ ว่าเฉพาะในกรุงเทพฯ ก็มีคนที่ติดยาเสพติดประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน แล้ว ทว่าประ

เทศกึ่งจะมีสักล้านคน

ประเทศของเราเป็นอะไรไปแล้ว!

การศึกษาผู้บวญคดี การยกบวญคำขวัญ “ใครจะเป็นกำลังของชาติถ้าเยาวชนเป็นทาสยาเสพติด” กัดไม่สามารถหยุดยั้งปัญหาเสพติดได้ เพราะเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ ต้นเหตุของยาเสพติด คือ

ผู้บวญเพราะติดเฮโรอีนที่ถ้ำกระบอง

- มีการสมคบกันผลิตและจำหน่ายมอร์ฟีนและเฮโรอีน โดยองค์การซีไอเอ. กองพล ๕๑ นายทหารและนายตำรวจบางคน

- ระบบการศึกษาที่ไม่เป็นธรรม และสังคมที่อวดธรรม

- ระบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา พยายามแสวงหาทรัพย์สินเงินทองกันจนสับสน ไม่ยึดมั่นในศีลธรรม

ประเทศที่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลต่างชาติ และอิทธิพลฝ่ายทางเศรษฐกิจ ไม่มีทางที่จะปลดปล่อยตัวเองออกจากปัญหาเสพติด อาชญากรรม และโสเภณี

ข่าวการแพทย์

โรคตาแดงจากเชื้อไวรัสชนิดใหม่

นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ เป็นต้นมา ประชากรจำนวนมากเกือบทุกภูมิภาคของโลกได้บวญเป็นโรคตาแดงที่มีสาเหตุจากเชื้อไวรัสชนิดใหม่ ซึ่งเรียกว่า เอ็นเตอโรไวรัส ๗๐ (Enterovirus 70)

แพทยสภาสาร ฉบับกุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ ได้ตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับโรคตาแดงไว้ ๒ เรื่อง คือเรื่อง ‘อัมพาตจากโรคตาแดง’ โดยนายแพทย์ปริดา พัวประดิษฐ์, ณรงค์ รุ่งวิฑู, ประเสริฐ บุญเกิด และ อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ จากโรงพยาบาลรามาริปิด และเรื่อง ‘โรคตาแดงระบาด’ โดยนายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ และ แพทย์หญิงจันทพงษ์ วัชสี แห่งโรงพยาบาลศิริราช และในวารสาร American Journal of Epidemiology ฉบับพฤษภาคม ๒๕๑๗ ดร. อาร์. โคนิ ผู้เชี่ยวชาญไวรัสแห่งสถาบันไวรัสในประเทศญี่ปุ่นก็ได้เขียนเกี่ยวกับโรคตาแดงไว้

โรคนีปรากฏเป็นครั้งแรกในประเทศชานา ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม ๒๕๑๒ และต่อมามีรายงานโรคนีจากเมืองไนจีเรีย เวลาที่โรคนีระบาดเป็นเวลาไล่เรี่ยกับการที่ยานอะพอลโล ๑๑ ลงสู่ผิวดวงจันทร์เป็นครั้งแรก (๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒) ประชาชนจึงทึกทักกันว่ายานอะพอลโล ๑๑ คงจะนำเอาเชื้อโรคประหลาดนี้มาจากดวงจันทร์และพากันเรียกโรคตาแดงระบาดนี้ว่า โรคอะพอลโล ๑๑

อันที่จริง ‘เอ็นตาโรไวรัส ๗๐’ ที่เป็นต้นเหตุของโรคตาแดงระบาดนี้มาจากแหล่งโรคบนพนักพิงตนเอง

สงสัยกันว่าเป็นไวรัสของสัตว์ที่ติดมาสู่คน

ในปี ๒๐๖๒ ทาสอาฟริกันที่ถูกจับไปในเรือฝรั่งเศส ชื่อโรดัวร์ พากันเป็นโรคตาแดงทั้งลำ และระหว่างทางเมื่อเรือจอดเทียบที่เรือบรรทุกทาสอีกลำหนึ่งชื่อเรลลอลอง ก็ปรากฏว่าทาสในเรือลอลองพากันติดโรคตาแดงกันงอมไปเลย ดร. โคนิ สันนิษฐานว่าโรคตาแดงที่ระบาดในเรือบรรทุกทาส ๒ ลำนี้ เมื่อกว่า ๑๕๐ ปีมาแล้วอาจจะเกิดจากไวรัสตัวเดียวกันก็ได้

โรคตาแดงชนิดนี้ได้ง่ายจากการใกล้ชิดสัมผัสกับผู้ที่เป็น และจะเป็นภายใน ๑-๒ วัน หลังจากได้รับเชื้อ ผู้ที่เป็นจะมี ตาแดง ตาบวม มขตาและ น้ำตาไหล บางรายมีไข้ต่ำๆด้วยรายที่เบนนมาก จะมีแผลที่กระจกตาด้วยทำให้แสบและเคืองตามาก บางรายมีอัมพาตร่วมด้วย

ส่วนมากอาการจะรุนแรงใน ๒-๓ วันแรก แล้วจะค่อยๆทุเลาและใน ๒ สัปดาห์ ก็หายเรีบรร้อยเป็นปกติ

โรคนีระบาดในช่วงฤดูฝน คือระหว่างมิถุนายนถึงตุลาคม ขณะนั้นบางโรงเรียนกำลังระบาดอยู่ บางโรงเรียนนักเรียนในชั้นเกือบไม่มีเหลือเลยที่ไม่เป็นโรคตาแดง

ขอกระซิบว่าเมื่อเป็นแล้วควรใช้ยาหยอดตาที่มียาปฏิชีวนะร่วมกับเพรีดนิโซโลนจะทำให้หายอีกเสบเร็ว และต้องระวังมิให้โรคแพร่ไปติดผู้อื่น โดยหลีกเลี่ยงการใกล้ชิดสัมผัส หรือใช้ของร่วมกัน

ผงซักฟอกทุกวันนี้

พูดถึงผงซักฟอกแล้ว ว่ากันอย่างไรๆ ก็เห็นจะบอกได้ว่ามันสามารถทำความสะอาดให้เกิดขนกับขาวของเครื่องใช้ได้ ไม่ว่าจะบนเสื้อผ้ายืดโอบโอบ ล้างบ้านช่อง ฯลฯ

ผงซักฟอกเท่าที่มีอยู่นั้น มีอยู่สามอย่าง อย่างแรกก็ทำจากสบู่ (ผง) กับโซดาซักผ้า อย่างที่สองก็เป็นสารสังเคราะห์ เรียกว่าง่าย ๆ ว่า 'ดีเทอร์เจนต์' ซึ่งตัวมันเองมีคุณสมบัติที่จะทำให้ความสกปรกทั้งหลายหลุดออกจากผิวหนังที่มันจับอยู่ อย่างปกกอลือลือนี้เรียกว่าเป็นผิวหนัง

ทั้งสามอย่างที่ว่านี้ มีคุณสมบัติเป็นต่างทั้งหมด ที่ในแต่ละชนิดนั้นมันก็จะมีส่วนประกอบสำคัญๆ อยู่ไม่มากอย่างนัก

อย่างแรกก็คือพวกที่มันทำหน้าที่ชำระล้างสิ่งสกปรก

อย่างที่สองก็คือพวกที่ทำให้หน้าที่ใส่ผงซักฟอกเป็นดั่งได้พอเหมาะแล้วก็เป็นสารที่มันทำหน้าที่ฟอกขาว นอกเหนือส่วนประกอบที่มันสนิมและการเกิดตะกอนผสมอยู่

ส่วนผสมของสิ่งเหล่านี้ ก็แล้วแต่ว่าบริษัทไหนจะถนัดสูตรของตัวเองเป็นอย่างไร

จะว่าไปแล้วไอ้ที่ว่ามาทั้งหมดมันยังมีความสำคัญน้อยกว่าการนำมาใช้ และทำอย่างไรถึงจะไม่ถูกหลอก

ผงซักฟอกที่มันฟองมาก ไม่จำเป็นจะต้องเป็นผงซักฟอกที่ดี สามารถซักได้สะอาดมากกว่า ผงซักฟอกที่มัน

ฟองน้อยเสมอไป

ถ้ามีใครมาบอกว่าผงซักฟอกชนิดนั้นซักได้ขาวกว่าผงซักฟอกชนิดอื่น ก็อย่าเพิ่งไปปักใจเชื่อ

เพราะฉะนั้น กรรมวิธีที่เราสามารถใช้ ในการชำระล้างสิ่งสกปรก โดยเฉพาะกับการซักเสื้อผ้า ไม่ว่าจะเป็ผงซักฟอกชนิดใดก็ตาม ก็ควรจะแช่ผ้าไว้ก่อนลงมือซักในน้ำที่ใส่ผงซักฟอกแล้ว ถ้าตามได้ก็ควรจะต้ม เพราะการต้มผ้าแล้วจึงนำมาซักเหมาะสำหรับเสื้อผ้าที่สกปรกมากๆ และเหมาะกับผ้าเนื้อหยาบด้วย จะสามารถทำให้เสื้อผ้าสะอาดได้มากกว่าการแช่ในน้ำที่ใส่ผงซักฟอกอย่างเดียวแล้วนำมาซัก

ว่ากันว่าผงซักฟอกบางชนิดที่โฆษณาว่า 'ผสมผลไม้' ลงไปด้วยนั้น เป็นเรื่องที่ไม่เป็นความจริง แต่ไม่ว่าจะผสมหรือไม่ผสม ซักได้ขาวกว่า

หรือฟองมากกว่า หรือซักได้ขาวกว่าต้ม อันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตัวกันทั้งสิ้น

ที่เห็นได้ชัดก็คือมันจะกัดมือ ถ้าหากเราต้องแช่อยู่กับมันมากๆ หรือใช้เวลานาน เพราะจำนวนผ้ามากชิ้น

วิธีเดียวที่จะแก้สำหรับเรื่องอย่างนี้ก็คือ ถ้าใช้ตราแล้วมันกัดมือ หรือว่าเราแพ้ ก็เปลี่ยนไปใช้ตราอื่น ถ้ายังไม่เห็นผลก็เปลี่ยนไปใช้ตราอื่น ถ้ายังไม่เห็นผลก็เปลี่ยนไปใช้ตราอื่น

อย่าจะกระซิบบอกให้รู้ความจริงบางอย่างว่า ผงซักฟอกนั้น ถ้าเจอกันตัวต่อตัวกับสบู่ซักผ้าแล้ว ผงซักฟอกก็ปิดประตูชนะไปเลย

เพราะฉะนั้นถ้าใครจะเปลี่ยนใจใช้ผงซักฟอกไปใช้สบู่ ก็ไม่เสียหายอะไร สภาพแวดล้อมจะได้ไม่เสียไปด้วยนี่เป็นพิษเหล่านี้

ตารางเปรียบเทียบผงซักฟอก

ขนาดกล่องใหญ่	
แป็บ นานักเคลย์	๑,๔๔๘
โคลด์เพาเวอร์	๑,๔๕๑
บรีส	๑,๔๓๘
เพก	๑,๔๕๐
รินโซ	๑,๔๓๑
ทอป	๑,๔๖๑
น้ำหนักระบุในฉลาก	๑,๓๒๐ กรัม
	๑,๓๒๐
	๑,๓๒๐
	๑,๓๒๐
	๑,๓๒๐
	๑,๓๒๐

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงตัวอย่างเดียว จากขนาดเดียวกัน แต่เมื่อรวมผล เด็ลยจากทุกขนาดแล้ว ผงซักฟอกที่ ให้กำไรส่วนเกินแก่ผู้ซอมมากที่สุดไป หานอยที่สุดคือ

๑. รินโซ ๒. โคลด์เพาเวอร์
๓. เพก ๔. ทอป ๕. บรีส ๖. ทอป
และเมื่อเราพิจารณาจากการทดลอง ซักฟอกขององค์การพิทักษ์ประ โยชนผปรโลก ซึ่งทำการทดลองซัก เสือผ้าที่สกปรกด้วยวิธีการและกรรม วิธที่เหมือนกัน เราจะได้ผลสรุปว่า อับดับของผงซักฟอกที่ให้ผลดีสุด ในการซักก็ออกมาดังนี้

๑. โคลด์เพาเวอร์ ๒. คัม
๓. รินโซ ๔. ดี ๕. ทอป ๖. แป็บ
๗. ซ้างเผือก ๘. เพกผสมมะนาว
๘. ดีว ๑๐. บรีส

และเมื่อพิจารณาทั้งหมด ไม่ว่า จะเบนน้ำหนัก คุณภาพ และการ ทดลองเรื่องความสะอาด ตลอดจน ราคา แล้วเรียงลำดับได้ดังนี้ คัม โคลด์เพาเวอร์ ดี รินโซ ทอป ซ้างเผือก ดีว เพกผสมมะนาว แป็บ และบรีสตามลำดับ

บอิ่งใหม่

สารพอกกันไฟ

เวลาเชื่อมโลหะมักมีปัญหारेองความร้อน ทำให้ส่วน ที่ต้องการเชื่อมร้อนจนบิดงอไปด้วย แต่ปัจจุบันบริษัท แห่งหนึ่งในออสเตรเลียได้ผลิตสารพอกสำหรับ โล่ความร้อนขึ้น โดยตั้งชื่อทางการค้าว่า สเปซ เคมี ๖๕

สารพิเศษเป็นส่วนประกอบทางเคมีของอ็อกไซด์ โลหะ ซึ่งปราศจากกลิ่น ไม่มีพิษ หรืออันตรายต่อผิวหนัง โดยสิ้นเชิง

'สเปซ เคมี ๖๕' นี้สามารถต้านทานความร้อนได้สูง ถึง ๓,๐๐๐ องศาฟาเรนไฮด์ และเป็นเครื่องป้องกันที่ดเยี่ยม สำหรับยาง แก้ว ไม้ โลหะ เครื่องเบาะหนัง แผ่นซบ โครเมียม สายไฟ ท่อแก๊ส หรือท่อน้ำมันซึ่งติดอยู่กับ บริเวณที่ต้องการจะเชื่อม

สารพอกชนิดใหม่นี้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายที่เกิดจากไฟ และยังมีบอิ่งกันมิให้ส่วนประกอบบริเวณอื่น ๆ บิดงอหรือ ละลายได้ด้วย

วิธีใช้เงินภาษีหาเสียง ของรัฐบาลคึกฤทธิ์

“เวลานี้ รัฐบาลกำลังนำ พรบ. ภาษีทรัพย์สินเข้าสู่สภา พังคึกกันว่า เป็นการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ แต่เมื่อได้อ่านคำสัมภาษณ์ของอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว จึงรู้ว่า เป็นเหล่าเถาในขวดใหม่” นักศึกษาคนหนึ่งกล่าว

ภาษีทรัพย์สิน 4 ข้อใหม่ที่พังคึกขลังนี้ แท้จริงก็คือ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่นั่นเอง

“ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ในปัจจุบัน เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บ แต่ในงบประมาณแผ่นดินประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๕ รัฐบาลกำหนดว่า จะหารายได้จากภาษีทรัพย์สินประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาท การที่รัฐบาลส่วนกลางดึงรายได้ของท้องถิ่นเข้าสู่ส่วนกลางเช่นนี้ ย่อมทำให้ท้องถิ่นขาดอิสรภาพทางการเงิน และเป็นภาระขัดเจตนาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑...” นักเศรษฐศาสตร์ สำนักทำพระจันทร์คนหนึ่งกล่าว

“การจัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งนครหลวง ต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

“ท้องถิ่นตามวรรคที่หนึ่ง มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอิสระในทางการภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่น ตามบทจตุรัส ๔๔

บัญญัติแห่งกฎหมาย” ข้อความข้างต้นนี้ ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ มาตรา ๒๑๔ เจตนารมณ์ของกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย ต้องการให้มีการกระจายอำนาจการปกครองออกจากส่วนกลาง แต่การกระจายอำนาจการปกครองออกจากส่วนกลาง จักต้องดำเนินควบคู่กับการกระจายอำนาจทางการคลัง หากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ไม่มีอิสระในการหาเงิน การกระจายอำนาจการปกครอง ย่อมไม่สัมฤทธิ์ผล

แต่แทนที่รัฐบาลชุดปัจจุบันจะดำเนินการกระจายอำนาจทางการคลังออกจากส่วนกลาง ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ กลับดำเนินการรวบอำนาจทางการคลังเข้าสู่ส่วนกลาง

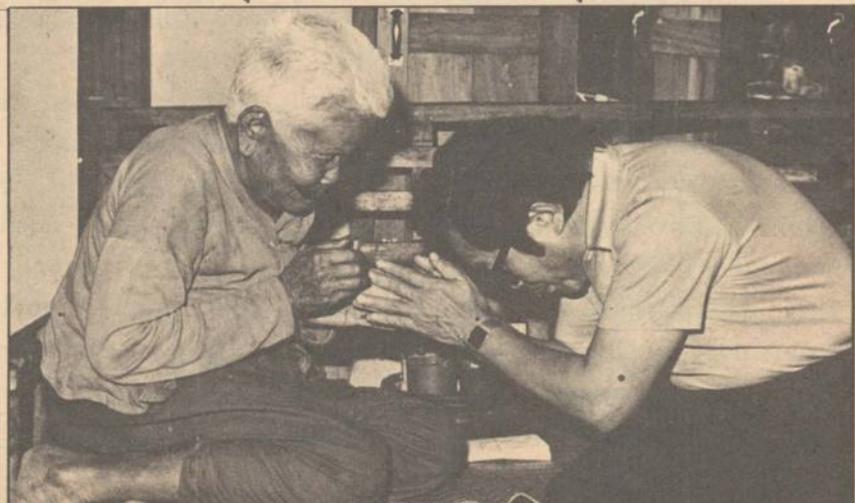
“ดูๆ ก็น่าแปลก ในขณะที่ รัฐบาลพยายามให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตัดสินใจ ใช้จ่ายเงินพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง - ดังโครงการผันเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท เพื่ออุดหนุนสภาตำบลในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ แต่ขณะเดียวกันกลับดึงรายได้ของท้องถิ่นเข้าสู่ส่วนกลาง แต่ดูๆ ไปแล้ว เราคงไม่อาจสรุปเป็นอย่างอื่น

นอกเสียจากว่า รัฐบาลกำลังใช้นโยบายการคลังเป็นเครื่องมือในการหาเสียง”

“ใครๆ ก็รู้ว่า โครงการเงินอุดหนุนสภาตำบล ที่รัฐบาลกำลังทำอยู่นี้ เป็นโครงการหาเสียงโครงการใหญ่ของรัฐบาล การลดอำนาจในการหารายได้ของท้องถิ่น ด้วยการโอนอำนาจในการเก็บภาษี โรงเรือน และที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ มาให้รัฐบาลกลางจัดเก็บเองเช่นนี้ ทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขาดแหล่งรายได้ที่สำคัญ และต้องพึ่งพิงรายได้จากรัฐบาลกลางมากขึ้น...

เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็เท่ากับว่า รัฐบาลกลางเข้าไปกุมบังเหียนทางการเงินขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใด แสดงตนเป็นปรปักษ์ต่อพรรค รัฐบาล ย่อมยากที่จะได้รับจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในปริมาณอันสมควร อย่างนี้จะไม่ให้เรียกว่า รัฐบาลใช้นโยบายการคลังในการหาเสียงได้อย่างไร” แหล่งข่าวเดียวกันให้ความเห็น

การรวบอำนาจทางการคลังเข้าสู่ส่วนกลาง ทำให้ไม่มีการใช้อำนาจการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกในการพัฒนาชุมชนมากเท่าที่ควร

โดยทั่วไปแล้ว เป็นการยากลำบากที่รัฐบาลกลางจะทราบถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ได้ทุกแห่งหน การกระจายอำนาจทางการคลัง ออกจากส่วนกลาง จะช่วยให้การแก้ปัญหาของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นรวดเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ การปล่อยให้ชุมชนมีอิสระภาพในการหาเงินและในการใช้จ่ายเงิน ย่อมเอื้ออำนวยให้การพัฒนาประเทศเป็นไปในทางที่จะสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ได้มากขึ้น

“แต่การกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจออกจากส่วนกลาง ใช่ว่าจะไม่มีข้อเสีย เสียเลยทีเดียว ปัญหาสำคัญจะอยู่ที่การประสานงานทางการคลัง โครงการบางโครงการอาจเป็นโครงการใหญ่และมีความสำคัญเกินกว่าที่จะปล่อยให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง และนี่เป็นข้อบกพร่องสำคัญของโครงการอุดหนุนสภาพัฒนบาลในปัจจุบัน . . .

นอกจากนี้ การกระจายอำนาจทางการคลังออกจากส่วนกลาง ยังอาจมีผลให้การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมีปัญหามากขึ้น เป็นต้นว่า ในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจบางประเภท เช่น เมื่อเกิดเงินเฟ้อ รัฐบาลควรลดการใช้จ่ายลง แต่ถ้าหากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นกลับเพิ่มรายจ่าย จนการลดรายจ่ายของรัฐบาลไร้ความหมาย ก็ยากที่จะแก้ปัญหาเงินเฟ้อได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการประสานงานกันดี ๆ การกระจายอำนาจทางการคลัง จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ . . .”

นักเศรษฐศาสตร์จากสำนักทำพระจันทร์กล่าวในที่สุด □

“ผมขายเลือดกิน” ช.ช. ละห้าสิบสตางค์

“ครับ บ้านเราซึ่งต้องการซื้อขายเลือดกันอยู่บ้าง หงทไม่ควรมีเลือดเป็นชีวิตครับ”

ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญธรรม สุนทรเกียรติ ผู้อำนวยการศูนย์บริการโลหิต สภากาชาดไทย กล่าวกับ ‘จตุรัส’

แม้ประเทศไทยจะเป็นสมาชิกขององค์การสันนิบาตกาชาดโลก ซึ่งส่งเสริมเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกเลิกการซื้อขายเลือดกันมานาน แต่ประเทศไทยก็ยังไม่อาจสนองตอบเรียกร้องนั้นได้ เพราะปริมาณโลหิตที่ต้องการใช้ยังสูงกว่าปริมาณที่ผู้มาบริจาคที่ศูนย์บริการโลหิตถึงร้อยละ ๓๐ สำหรับในส่วนกลาง และร้อยละ ๔๘ สำหรับในส่วนภูมิภาค โดยเฉลี่ย

“แต่มีอยู่ ๑๑ จังหวัดครับ ที่ไม่ต้องการซื้อเลือดกันแล้ว มีประชาชนบริจาคอย่างพอใช้” นายแพทย์บุญธรรมกล่าว

“ส่วนทั่วโลกนั้น ก็มีอยู่ ๑๔ ประเทศที่ไม่มีการซื้อขายเลือดกันอย่างเด็ดขาดแล้ว”

“โดยหลักปฏิบัติทั่วไป เมื่อมีคนเจ็บ หรือผู้ป่วยที่ต้องการโลหิต ทางแรกนายแพทย์ผู้รักษาก็จะมองหาโลหิตจากผู้บริจาคที่สมัครใจ เลือดของโรงพยาบาล หากไม่มีก็ต้องให้ญาติผู้ป่วยบริจาค เพื่อให้ได้กลุ่มเลือดที่ต้องการ จนทางสุดท้ายจึงจะใช้เลือดที่ขอซื้อครับ”

“ในบ่หนึ่งๆ จะมีอยู่สองเดือนที่ไม่ต้องการซื้อเลือดกันเลย มีเลือดบริจาคมากเหลือเกิน ปกติเราได้ประมาณ ๖-๘ พันขวดต่อเดือน แต่เดือนเฉลิมเราจะได้ถึงกว่าหมื่นขวด อย่างสิงห์ที่ผ่านมา เราได้ถึง ๑๔,๐๐๐ กว่าขวด เท่าตัวแน่ครับ ฉะนั้น ผมก็เลยพูดไว้ในการบรรยายที่ต่างๆว่า ถ้าจะเจ็บจะป่วยต้องใช้เลือดละก็ บัวยเดือนสิงหาหรือธันวาคมครับ ไม่ต้องซื้อเลือดเน”

‘ศูนย์บริการโลหิต’ แบ่งสรรเลือดที่ได้รับบริจาคให้แก่โรงพยาบาลต่างๆ โดยเฉลี่ยไปตามความต้องการของโรงพยาบาลแต่ละแห่ง โรงพยาบาลใหญ่ๆ อย่าง ศิริราช หรือจุฬาฯ ที่ต้องการเลือดถึงวันละประมาณ ๘๐-๑๐๐ ขวด จะได้รับการแบ่งปันให้ประมาณ ๓๐-๔๐ ขวด ส่วนโรงพยาบาลเล็กๆ ซึ่งส่วนมากเป็นโรงพยาบาลเอกชน ที่ต้องการเลือดเพียงวันละ ๔-๕ ขวด อาจได้รับเต็มจำนวนที่ต้องการ

“มาตรการในการแบ่งสรรเลือดบริจาค ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่มากครับว่าจะให้แค่โรงพยาบาลของรัฐบาล หรือควรให้โรงพยาบาลเอกชนด้วย จากการสอบถามผู้บริจาคกว่าร้อยละ ๖๐ เขาไม่รังเกียจว่าเลือดที่เขาบริจาค จะนำไปใช้กับคนรวยหรือคนจน มีประมาณร้อยละ ๓๐ เศษ ที่ระบุว่า อยากให้ช่วยคนจนก่อน ตอนนั้นเราจึงยังไม่ได้แบ่งแยก

ว่าเป็นโรงพยาบาลรัฐหรือเอกชน ดูจากปริมาณที่ขอมามากกว่า ถ้าขออน้อยก็ให้ได้ครบ ขอมากก็ต้องแบ่งให้”

ในกรณีที่โรงพยาบาลแต่ละแห่งได้เลือดไปไม่ครบจำนวนที่จำเป็นต้องใช้ก็เป็นหน้าที่ของธนาคารเลือดในโรงพยาบาลนั้นๆ ที่ต้องไปจัดหาเลือดมาให้ครบจำนวนที่จะใช้ รวมทั้งสำรองไว้ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์สำหรับคนเจ็บฉุกเฉินด้วย

การหาเงินในตอนนั้น ก็ไม่มีวิธีอื่นใดจะทำได้อีก นอกจากการขอ

“นักโทษครับ เป็นแหล่งใหญ่ที่สุด ที่โรงพยาบาลต่างๆ จะไปขอเจาะเลือดมา บางคนก็บริจาคให้ฟรี ทางเรือนจำก็ถือเป็นความชอบที่จะพิจารณาลดโทษ บางคนต้องการเงินค่าใช้จ่ายเล็กน้อยตอบแทน ก็จะได้รับประมาณ ๑๐๐ บาท นั่นเป็นมาตง แต่สมัยผมเป็นนักศึกษาแพทย์ ตอนนั้นก็ยังมออยู่” นายแพทย์บุญธรรมให้ข้อเท็จจริงต่อ

นอกจากกลุ่มนักโทษ ตามธนาคารเลือดของโรงพยาบาลต่างๆ ยังรับซื้อเลือดที่โรงพยาบาลเองด้วย ผู้ค้าเลือดทั่วไปจะเป็นคนระดับกรรมกร พลทหาร และที่มากที่สุดก็ไดแก่กลุ่มคนงานภายใน โรงพยาบาลเอง ซึ่งถือการขายเลือดเป็นวิธีหารายได้พิเศษทางหนึ่ง เพิ่มเติมจากเงินเดือนในระดับต่ำไม่พอใช้จ่าย

การซื้อเลือดของโรงพยาบาลรัฐบาลเดิมเคยคิดกันในอัตรา ชช. ละ ๑ บาท สมัยเกือบสิบปีมาแล้ว แต่ปัจจุบันราคาลดเหลือ ชช. ละ ๕๐ สตางค์ ผู้ขายเลือดจะขายได้เงิน ๒๐๐ บาท ต่อเลือดหนึ่งขวด ชงมีปริมาณบรรจุประมาณ ๔๐๐ ชช.

“โรงพยาบาลเอกชนอาจให้ราคาสูงกว่านี้ได้ เป็นเฉพาะรายไปครับ และการคิดเงินกับคนเจ็บ ก็คงดูที่ฐานะของคนเจ็บเป็นสำคัญ ว่าจะจตุรัส ๔๖

สามารถให้ได้เท่าไร โดยทั่วไปก็คิดบวกเข้ากับค่านายตาต่างๆ อีกเล็กน้อย คิดในอัตราขวดละ ๓๐๐-๔๐๐ บาท” คำชี้แจงจากนายแพทย์บุญธรรม “ผมเลิกขายได้สักเกือบสองปีแล้วครับ”

นายสุพงษ์ อายุ ๒๕ ปี คนงานคนหนึ่ง ในโรงพยาบาลจุฬาฯ กล่าวอย่างเบื่อกกับ ‘จตุรัส’ ถึงวิธีหารายได้พิเศษแบบหนึ่งในอดีตของเขาเอง แล้วก็ให้เหตุผลถึง การเลิกอาชีพสมัครเล่นของเขาว่า

“เขาไม่ค่อยเอาแล้วครับ ต้องไปรอเป็นชั่วโมง พอถึงคิวเขาก็ว่าเต็มแล้ว ไม่เอา ผมรำคาญใจเลยขอย้ายไป”

“ผมขายเอาเงินไม่เจ็บอะไรเลยเจาะไปแล้วก็สบาย ลูกขนีไปทำงานได้ต่อ”

นายสุพงษ์เคยเป็นขาประจำขายเลือดให้แก่ธนาคารเลือดภายในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เองอยู่หลายปี เมื่อครั้งที่กิจการขายเลือดยังไม่เป็นที่เฟื่องฟู จนมีคนมาเข้าคิวขายกันมากนัก เขามุ่งร่างกายที่แข็งแรงแบบผู้ใช้แรงงานทั่วไป ทำงานตั้งแต่เงินเดือน ๔๕๐ บาท จนถึงปัจจุบันได้ ๕๕๐ บาท ขณะที่การครองชีพปรับตัวสูงขึ้น ในอัตราเร่งที่เร็วกว่าการเพิ่มของเงินเดือนของเขาหลายเท่าตัว เขามิเคย

๑ และลูก ๓ ที่เขาต้องส่งเสียอยู่ที่ทะเลทราย

“ตอนนั้น ผมหาจากวิธีอื่น เป็น ‘ลูกหีบ’ บาง ไปจับแท๊กซี่ตอนกลางคืนบ้าง”

“ลูกหีบนะหรือครับ . . . ก็เป็น

คนแบกโรงศพไปครับ พวกที่เขাজะเอาไปฝังที่สวนชัชวาลบุรี หรือชลบุรี ก็ได้ครั้งหนึ่ง ๖๐ บาท แต่เดี๋ยวนี้เขาก็ไม่ค่อยเรียกผมแล้วครับ คนงานในร้านขายศพ เขาไปกันเองอะไร . . . อะไร . . . ก็มีคนมาทำกันเยอะแยะไปหมด หาเงินลำบากเหลือเกิน” เสียงเขาทอดลงอย่างสลดในท้ายประโยค

นายสุพงษ์เป็นเพียงผู้ชายเลือดสมัครเล่น ที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของนายแพทย์อย่างเคร่งครัด เขามิบุตรประจำตัวที่จะแสดงแก่พยาบาลผู้เจาะเลือดว่า ได้รับการเจาะเลือดครั้งก่อนๆ ไปในเวลาที่ไม่ต่ำกว่า ๓ เดือนแล้ว แต่สำหรับผู้ที่ไม่มีอาชีพหลัก หรือร่อนเงินเป็นพิเศษบางราย จะเที่ยวเวียนไปขายเลือดตามโรงพยาบาลต่างๆ ในระยะไล่เรียกกัน โดยไม่คำนึงว่าร่างกายของตนจะสร้างเม็ดเลือดชดเชยแทนจำนวนที่ถูกเจาะออกไปหรือยัง

นายแพทย์บุญธรรม ยอมรับว่ามีผู้ชายเลือดบางรายเกิดอันตรายขึ้นจากการทำเช่นนั้น ทำให้โลหิตจางและร่างกายอ่อนแอลง “แต่พวกนี้มักไม่กล้าเปิดเผยตัว เพราะรู้ว่าตัวทำตัวเอง”

เสียงเรกรอขององค์การสันนิบาตสากลโลก ความเจ็บปวดของนักมนุษยธรรมที่บรรลุถึงการ “ขายเลือด ช่งเป็นชีวิต” ตามคำของนายแพทย์บุญธรรม จะมีการชานตอบในสังคมที่ทุกสิ่งทุกอย่างกำลังถูกตีค่าเป็นเงินอย่างในบ้านเราได้เมื่อไร สวรรค์แทนนกรรมังที่จะตอบได้ □

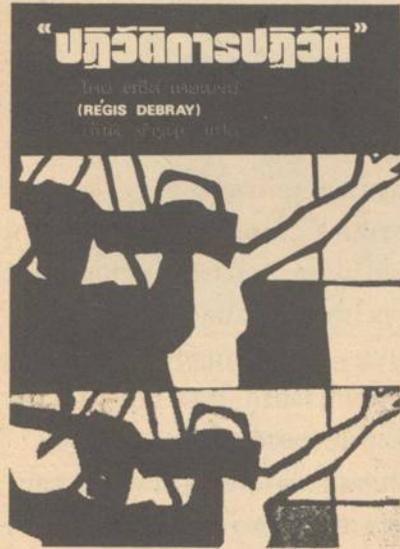
ปฏิวัติการปฏิวัติ

เรชส์ เดอเบรย์ เขียน

สันติ จำรูญ แปล

สำนักพิมพ์ปัญญาชน

๑๕๕ หน้า ราคา ๑๐ บาท

เมื่อแปลก่อนหนังสือเรื่อง
ของ เดอเบรย์ ได้รับการตีพิมพ์
ในฝรั่งเศสและในอเมริกา ก่อให้
เกิดความสนใจกันอย่างมากมายใน
หมู่ปัญญาชนตลอดจนนักคิดนักเขียน
ทั้งหลาย เดอเบรย์เป็นนักทฤษฎีเกี่ยวกับ
เรื่องสงครามกองโจรของลาติน
อเมริกาที่มขอเสียงมากที่สุดคนหนึ่ง

จิ้ง ปอลด์ ชาร์ต เคยเขียนถึง
เดอเบรย์ในเชิงแนะนำว่า “เขาเคย
ถูกเจ้าหน้าที่โบลเชวิคจับกุม ไม่ใช่ข้อ
หาที่เข้าร่วมทำสงครามกองโจร แต่
เป็นเพราะได้เขียนหนังสือปฏิวัติการ
ปฏิวัติขึ้นมา”

บทที่ว่าด้วย ‘ปลดปล่อยปัจจุบัน
จากอดีต’ นั้นเดอเบรย์ได้กล่าวถึง
แนวการต่อสู้ในรูปแบบต่างๆ คือ
เรื่องกองกำลังอาวุธป้องกันตนเอง
การโฆษณาตีอาวุธ ฐานที่มั่นกอง
โจร พรรคกับกองโจร

โดยสรุปแล้วเขาเห็นว่า ‘กอง
กำลังอาวุธป้องกันตนเอง’ นั้นไม่

สามารถที่จะนำความสัมฤทธิ์ผลมาสู่
ขบวนการต่อสู้เพื่อประชาชนได้ เขา
เห็นด้วยกับแนวความคิดของ เซกวาร
รา ที่ว่ากองกำลังป้องกันตนเอง
“ไม่เคยเป็นสิ่งที่หนักใจ” ของศัตรู
เลย มันไม่เคยบับบังกั๊บให้ระบอบ
คณาธิปไตยแบบผู้แทนต้องแสดงธาตุ
แท้ทางชนชั้นของพวกเขาออกมา มัน
กลับปล่อยให้พวกมันปิดสันดานโหด
ร้ายของมันไว้ มันช่วยรักษา ‘ดุลย
ภาพระหว่างกลุ่มเผด็จการกับมวลชน’
ไว้มากกว่าที่จะ ‘ทำลาย’ มันไปเสีย

เกี่ยวกับ ‘ฐานที่มั่นกองโจร’
เขาได้ยกประสบการณ์จากการต่อสู้
ในคิวบามาเป็นตัวอย่าง ว่าการที่กอง
โจรจะสร้างฐานที่มั่นได้นั้นจะต้อง
ผ่านขั้นตอนแห่งการเข้าโจมตีกอง
กำลังข้าศึกเสียก่อน เขาเชื่อว่าเรื่องการ
ตั้งฐานที่มั่นนั้นไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นสูง
สุดเพราะสภาวะแวดล้อมของแต่ละ
แห่งย่อมแตกต่างกันไป ขณะเดียวกัน
ก็มิได้หมายความว่าฐานที่มั่นกอง
โจรจะ ไม่มีความสำคัญที่ควรที่จะเพิก
เฉยเสีย

ความคิดเกี่ยวกับเรื่อง ‘พรรค
และกองโจร’ ของเดอเบรย์นั้นมี
ลักษณะที่แตกต่างไปจากแนวความ
คิดของเหมาเจ๋อตง และ โว เหงียน
เกียบ กล่าวคือ เขามองเห็นว่า
กองโจรจะต้องเป็นฝ่ายนำในการต่อสู้
จึงจะนำความสำเร็จมาสู่ขบวนการได้
มีประสิทธิผลมากกว่าให้พรรคนำ
เพราะการมีคำสั่งจากเมือง หรือผู้
นำเข้าไปประชุมในเมือง ในที่สุด
แล้วก็จะไม่พ้นการกวาดล้างจากชน
ชั้นปกครองไปได้

ในสองบทหลังเป็นข้อเขียนที่
เดอเบรย์ตอบโต้นักวิจารณ์ทั้งหลายที่
ประณามการปฏิวัติคิวบาว่าเป็นการ
แหกคอกแห่งทฤษฎี ‘มาร์กซ์-เลนิน’

เขาชี้ให้เห็นว่า แม้การปฏิวัติของ
คิวบาจะไม่เป็นไปตามสูตรที่มีการ
นำโดยพรรคก็ตามที่ แต่มันก็มีได้
เป็นการกระทำที่แหกคอกแต่อย่างใด
ไม่ เขาถือว่ามันเป็นวิถีทางที่เหมาะสม
สมสำหรับคิวบาที่สามารถพัฒนาการ
ต่อสู้ให้สอดคล้องกับภาวะวิสัยได้
สำเร็จ ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด
สำหรับนักปฏิวัติทั้งหลายทั้งตระหนัก

การที่จะอ่านหนังสือเล่มนี้ให้เข้าใจ
อย่างถ่องแท้ได้นั้นผู้วิจารณ์มีความ
เห็นว่าผู้อ่านทั้งหลายควรจะเป็นผู้ที่
เคยศึกษาของ เหมา เจ๋อตง, โว
เหงียน เกียบ, เลนิน และทริออสต
มาบ้างก็จะทำให้เห็นภาพแจ่มชัดขึ้น
การที่อยู่ๆ ก็มาจับงานเล่มนี้ศึกษา
จะไม่ช่วยให้ท่านได้ประโยชน์
อะไรเลย เว้นไว้เสียแต่ความมีนง
และน้ำเบอหน่าย ประกอบกับการไม่
พลัดผันในเรื่องพรรคคือนในการแปล
และมีบางหน้าที่ไม่ต่อเนื่องกัน อัน
เกิดจากความบกพร่องในเรื่องการ
เข้าหาหนังสือ การอ่านจะต้องอ่าน
หน้า ๑๕๒ แล้วไปอ่านหน้า ๑๕๕
และหน้า ๑๕๔ แล้วไปอ่านหน้า ๑๕๓
แล้วค่อยไปต่อหน้า ๑๕๖ จึงจะได้ความ
ที่ต่อเนื่องกัน

แม้จะมีข้อบกพร่องอยู่บ้างเล็กน้อย
ก็มิได้ทำให้เนื้อหาทั้งหมดของ
เรื่องเสียไป กล่าวโดยสรุปแล้ว
“ปฏิวัติการปฏิวัติ” เป็นงานที่น่าสนใจ
เป็นอย่างมากที่ควรค่าสำหรับนักต่อสู้
เพื่อประชาชนทั้งหลาย เพราะจะ
ทำให้มีโลกทรรศน์ในการมองปัญหา
การต่อสู้กับเผด็จการได้กว้างขวางขึ้น
และหนังสือเล่มนี้มีความหมายยิ่งกึ่งไม่มี
โอกาสได้เผยแพร่อย่างแน่นอนหาก
เผด็จการกลับมาครองอำนาจได้อีก

สำนักพิมพ์ดวงกมล ออกชุดวรรณกรรมเล่ม ๒ มาแล้ว ชื่อ ถนนสายหน้าไปสู่ความตาย รวมเรื่องสั้นร่วมสมัยของไทย สวัสดิ์ศรี เป็นบรรณาธิการออกแบบเล่มที่ให้น่าชมเห็นจะอยู่ตรงที่สามารถรวบรวมจัดระเบียบเพื่อให้เห็นวิวัฒนาการเรื่องสั้นของไทย คำกล่าวนำและประวัตินักเขียนเรื่องสั้นไทยเล่มนี้ เป็นประโยชน์มาก มีเรื่องสั้นทั้งสิ้น ๓๘ เรื่อง พิมพ์กระดาษปอนด์อย่างดี ราคา ๓๐ บาท

หนังสือชื่อ คู่มือคัดลอกบรรณานุกรมไทย ของ จีราพร วัชรเสถียร ทดพิมพ์ในลลนาเป็นตอนๆ นั้น สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นเอาไปรวมพิมพ์เป็นเล่ม นัยว่าที่มาของการเขียนมาจากได้ลลนา แต่เมื่อเขียนออกมาตอนแรกก็ถูกวิพากษ์แล้วว่าไม่เขาทำ บรรณาธิการลลนาว่าเขาทำ แต่ให้คนอื่นพิมพ์ ก็แปลกดี ถ้างั้นไม่เคยอ่านใน ลลนา ลองหาที่เขาพิมพ์เล่มมาอ่านก็ได้ราคา ๑๐ บาท อีกเล่มหนึ่งของประพันธ์สาส์นเช่นกันคือ สอุมวลชนเพื่อการศึกษ และการพัฒนา ของ เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ เขียนขึ้นเมื่อสมัยอยู่เมืองนอกเมืองนา แล้วเอามาพิมพ์ในเมืองไทย หนังสือเล่มนี้ถูกวิพากษ์ให้เขียนนอกเหมือนกัน "เรื่องทศพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่คำตอบ แต่เป็นการพยายามเสนอแนวความคิดอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับการนำเอาสอุมวลชนมาใช้เพื่อการศึกษ..." ผู้เขียนว่าเอาไว้ ถ้าสนใจลองขอมาอ่านดู ราคา ๑๕ บาท

คม ทิวากร เรียบเรียงและแปล กิมอิลซง หรือ คิมอิลซง ซึ่งเป็นประวัติของนักปฏิวัติคนหนึ่งในเอเชียที่ต่อสู้มาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งปัจจุบันเป็นประธานาธิบดีของประเทศเกาหลีเหนือ โดยถ่ายถอดมาจากฉบับภาษาอังกฤษของ เบ็ญคยอง ความจริงเบ็ญคยองเขียนไว้อย่างดีเล่ม แต่แปลเฉพาะเล่ม ๑ เล่มที่สองซึ่งเป็นตอนต่อสู้ในสงครามเกาหลีและเล่มสามเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจยังมีได้แปลออกมา ก็หวังว่าคม ทิวากร คงจะพยายามแปลต่อจนครบชุดเล่มแรกนี้พิมพ์ปกแข็ง หน้าจุกใจราคา ๔๕ บาท

ปลุชนฉบับใหม่พอมบางลงไปเยอะ แต่ก็ยังน่าสนใจและติดตามงานของคนรุ่นใหม่ คงจะไม่รีบเลิกกันไปเสียก่อนเพื่อหนี โคมฉาย ซึ่งกำลังซุ่มเตรียมตัวออกมาในรูปราชบัณฑิตเนนวรรณกรรมเช่นกัน □

รสชาติของการทำงานซ้ำ ๆ ซาก ๆ

ฉันอยากจะเข้าใจชีวิตของกรรมกรฮ่องกงให้แจ่มชัดขึ้น ฉันจึงขออนุญาตเข้าไปทำงานในโรงงานแห่งหนึ่งเป็นเวลาห้าเดือน ปัญหาแรกที่ฉันพบก็คือ หารองงานที่เขาขึ้นรับชาวต่างประเทศเข้าเป็นพนักงานยากมาก ส่วนมากมักเคลงใจหรือไม่ก็ไม่ใช่ ถ้าจะให้งานหนักเป็นงานระดับผู้ควบคุมดูแล จนในที่สุดต้องให้เพื่อนช่วย ได้งานในแผนกจัดของลงหีบห่อ ในโรงงานผลิตเสื้อถักสำหรับส่งออกไปปารีส ลอนดอน นิวยอร์ก โรงงานกว้าง ๒๐,๐๐๐ ตารางฟุต มีพนักงานทั้งสิ้นประมาณ ๒๐๐ คน

โรงงานมองดูเหมือนรังผึ้งที่มีคนงานเดินแบกกองเสื้อผ้าเดินไปมา เพื่อเตรียมไว้สำหรับส่งไปนอก กำแพงห้องไม่ได้ทาสีใหม่มาสองสามปี จึงดูทึม ๆ ฝ้าบรรยากาศหดหู่ แม้ว่าสภาพที่ทำงานจะห่อเหี่ยวแต่ภายในโรงงานก็เต็มไปด้วยชีวิตชีวา คนงานทำงานกันตลอดเวลา แทบจะไม่ได้หยุดพักแม้สักนิด

วันแรกฉันไปถึงก่อนงานเข้าสิบนาที แทบไม่มีใครมาเลย นอกจากชายเฒ่าผู้เฝ้าห้อง และผู้หญิงสูงอายุสองสามคน ต่อมาคุณห้วงเจ้านายฉันก็เข้ามาบอกว่า "ดูให้รู้จักแบบและสีต่างๆ ของเสื้อไว้ คุณจะทำได้ไม่ทำผิด" แล้วก็บอกให้ฉันไปนั่งที่โต๊ะของแผนกจัดของลงหีบ งานของฉันก็คือเอาเสื้อผ้ามาใส่ลงพลาสติกทีละตัว คิดแทบสองครั้ง แล้วก็โยนลงไปไนโรลเซ็น รายได้ไหลละ ๘๐ เซ็นต์ ทำเร็วมากก็ได้เงินมาก เมื่อทำเสร็จกองหนึ่งก็เรียกคนนำมาให้ใหม่ ฉันทำอย่างนั้นตลอดเช้า จนถึงบ่ายตรงจึงได้ขึ้นระฆังพักเที่ยง

ปฏิภิกิริยาของเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สุด บางคนคิดว่าฉันมาทำงานเพื่อหาประสบการณ์ไปเปิดโรงงานใหม่ในสหรัฐฯ บางคนก็ถามฉันตรงๆ ว่าฉันจะมาทำที่นานเท่าไร ฉันได้คำตอบว่าทำไปทำไมถึงไม่ไปสอนหนังสือในโรงเรียน ที่บ้านใช้เตาถ่านหรือเตาแก๊ส ต้องส่งเงินไปเลี้ยงทางบ้านหรือเปล่า ต้องกลับไปทำอาหารกินเองหรือเปล่า

ช่วงที่วันที่สุดคือตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม เพราะโรงงานต้องส่งไปให้ทันเทศกาลคริสต์มาสในยุโรป

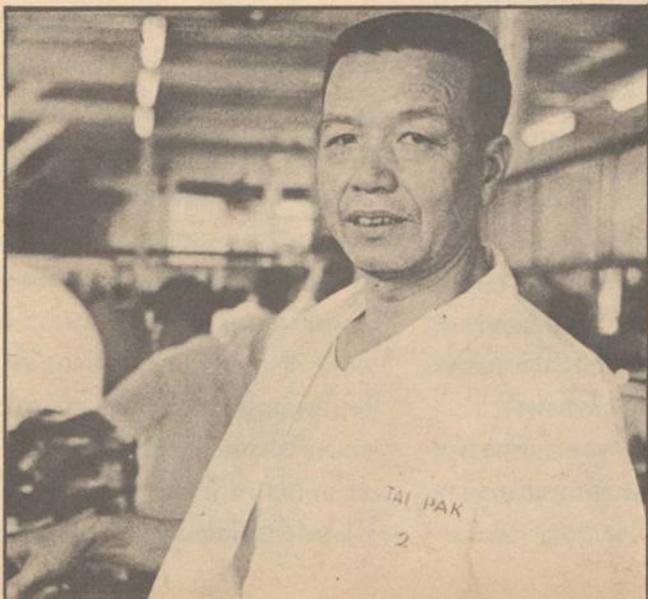

การพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ได้ช่วยเขาเลย

และอเมริกา ฝ่ายจัดการคาดหวังว่าลูกจ้างทุกคนจะมาทำงานล่วงเวลาได้ทุกวัน และแทบทุกวันอาทิตย์ ใครทำไม่ได้ก็ถูกไล่ออกไป งานล่วงเวลาได้เงินเท่าครึ่งวันปกติ

ต้นเดือนพฤษภาคมทางโรงงานก็ประกาศว่าให้คนงานทำงานให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เพื่อให้ทันกับการส่งออก ๒๗,๕๐๐ ตัวลงเรือซึ่งจะออกสี่วันหลังจากนั้น และให้แม่บ้านที่ทำงานอยู่ไปชวนเพื่อนบ้านที่ต้องการทำงานระยะสั้นมา มีผู้หญิงมาเพิ่มในแผนกบรรจุและแผนกตรวจสอบ ใกรจะขาดงานไม่ได้ ทุกคนต้องทำงานตั้งแต่ ๕.๐๐ ถึง ๒๑.๐๐ น. พักเที่ยงหนึ่งชั่วโมง พักอาหารเย็น ๑๐ นาที สองคืนสุดท้ายทำงานถึง ๒๒.๐๐ น.

คนงานในฮ่องกง

ตามกฎหมายของกรมแรงงาน การทำงานล่วงเวลาทุกครั้งจะต้องติดประกาศ มีประกาศติดอยู่ข้าง ๆ นาฬิกาตอกเวลาทำงาน ฝ่ายจัดการเขียนว่า ให้พักตั้งแต่ ๑๖.๓๐ ถึง ๑๗.๐๐ น. แต่ที่จริงแล้วเราไม่ได้พักเลย ยิ่งไปกว่านั้นเวลานั้นถามเพื่อนร่วมงาน ก็ได้รับคำตอบว่า ไม่มีใครได้อ่านประกาศนเลย

วันหนึ่งมีผู้หญิงโดนคนที่ไม่มีมาทำงานวันอาทิตย์ต่อหน้าพวกเราทุกคน เธอก็บ่นว่าเธอเป็นคนเหมือนกัน และต้องการการพักผ่อน ทุกครั้งเธอก็มาทำงานล่วงเวลาตามที่โรงงานขอ ตอนท้ายฝ่ายจัดการก็บอกว่าเธอเคยเชลลือได้และให้ความร่วมมือมากกว่านี้ แต่เดี๋ยวนี้ไม่อาจจะฟังเธอได้ในเวลาที่เขากัดลำบากขึ้นมา

เด็กผู้ชายคนหนึ่งทำนาทรีดเสื้อ เคยเรียนตอนเย็นเพื่อให้อุปชั้นสาม แต่ในที่สุดก็ต้องออกจากโรงเรียน เพราะถูกใช้ทำงานนอกเวลาบ่อย ๆ

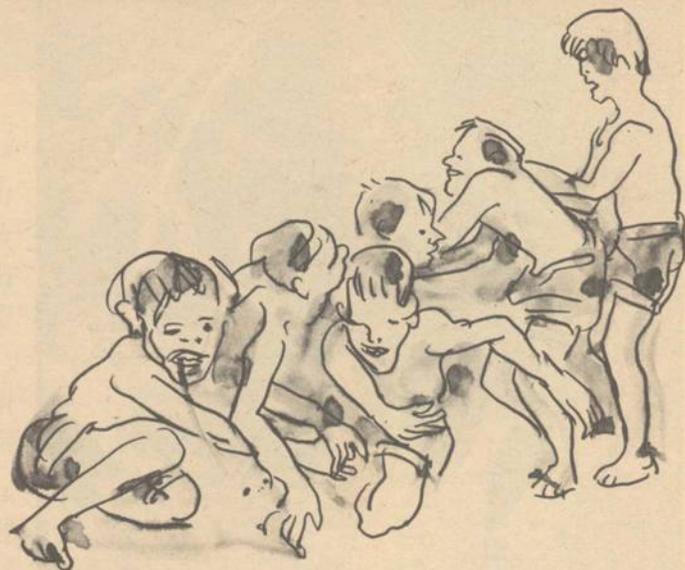
วันท้อฟ้าสกร้อนเพราะอากาศไม่ถ่ายเท ทุง ๆ ที่ด้านติดกับถนนหน้าต่างสองสามบ้าน เมื่อดมเขาก็ได้คำตอบว่าถ้าเปิดฝั้นจะเขามาจับเสื่อผาหมด

หลังจากที่ฉันเข้าไปทำงานได้สองอาทิตย์ ฉันจึงรู้สึกชาติของการทำงานซ้ำ ๆ ซาก การทำงานติดต่อกันกว่าแปดชั่วโมง ไม่ต้องคิด ไม่ต้องริเริ่ม ไม่ต้องเสนอแนะอะไร ก็ไม่ต้องเกี้ยวของกันถึงส่วนลึกในใจของเรา เพียงแต่ทำงานให้ผัดน้อยที่สุด โชคดีอยู่น้อยที่เวลาทำงาน คนงานสหหรือหกคนจะหันหน้าชนกันเป็นการช่วยให้ได้สนทนาพาให้เวลาผ่านไปได้บ้าง แต่เวลาผู้จัดการเข้ามาทุกคนก็จะหยุดพูดทันที จนกว่าจะออกไป จึงจะเริ่มพูดกันใหม่

หลังจากทำงานในโรงงานมาห้าเดือน เรื่องคุณภาพของชีวิตในโรงงาน เรื่องเงื่อนไขที่กำหนดคุณภาพ และทัศนะของพนักงานเกี่ยวกับตัวเอง และสังคมโดยทั่วไป จากการที่ได้ทำงานเคียงข้างกรรมกร ทำให้ฉันรู้สึกถึงแรงกดดันรอบชีวิตแบบนของพวกเขา ฉันเห็นใจในการที่พวกคนงานไม่สามารถควบคุมเงื่อนไขในการทำงาน ซึ่งทำให้เกิดความหงุดหงิด ฉันเห็นใจในความเหินห่างที่พวกเขามติดครอบครัวและสังคมเพราะการเป็นชนชั้นต่ำ ฉันตั้งคำถามต่อตัวเองหลายอย่าง เช่นปัญหาเกี่ยวกับผลของการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ทมต่อกรรมกรธรรมดา ๆ เช่นการลบกึ่งกับให้ทำงานล่วงเวลา สภาพของการทำงานที่ไม่น่าพึงพอใจ ประกอบกับขาดการกระตุ้นเร้าใหม่การเปลี่ยนแปลงสภาพเหล่านี้

โมรี เมอร์เทนส์
จตุรัส ๕๙

กัณดารครู

‘คนเราต้องรู้จักหน้าที่ของตัวเอง
ทำไมผมจะไม่รู้’

‘หน้าที่ของครู ก็คือสอน สอน
ให้ดีที่สุด’

‘สอนให้ดีที่สุด แปลว่าต้องสอน
ทุกๆ วันงั้นหรือ’

‘ถ้าไม่ใช่วันหยุดราชการ ครูก็
ควรจะอยู่ที่โรงเรียน’

‘ทั้งๆ ที่เด็กๆ อาจจะไม่น่า หรือ
มาน้อย’

‘นั่นเป็นความผิดพลาดของครู
แน่นอน ที่ปล่อยให้เด็กไม่รักโรง
เรียน ครูไม่เข้าใจจิตวิทยาสำหรับเด็ก’

‘อ้าว ถ้าให้เหตุผลแบบนี้ละก็
ผมจะขอ โยนความผิด ไปให้สถาบัน
ครูที่สอนผมมาบ้าง คุณจะทำอะไร
ใหม่ เหตุผลของคุณนะมันเหตุผล
ของคนในเมือง’

‘เหตุผลของคนชนบทว่าไง’

‘ทำไมเด็กๆ ไม่น่ามาโรงเรียนนะ
หรือ ก็เพราะต้องเลี้ยงน้องหรือเฝ้า
บ้านถ้าวิน ไหนพ่อแม่ต้องออกไปนา
รู้ไว้เสียด้วยว่าตอนที่มันฝนมานะ
ชาวบ้านเขาต้องเร่งมือไถหว่านกันทั้ง
วัน บางทีถ้าเดือนหงายๆ ก็ต้องทำ
ตอนกลางคืนด้วย เป็นต้นทุบดินก่อน
โตๆ ในที่โลใหม่ให้ແຫລັກ หยอด
เมล็ดจะไถงอกงามดี หรือไม่กี่อาจ
จะต้องเก็บหญ้ากันทั้งคน’

‘ทำไมผมจะไม่รู้ ว่าคนทำกิน
ลำบากตรากตรำ ทำงานหามรุ่งหาม
ค่ำ ทำไมผมจะไม่เข้าใจว่าบางทีชาว
นาชาวไร่ต้องเร่งมือทำตอนกลางคืน
จตุรัส ๕๐

‘ในตอนเดือนหงายว่าทุกข์ทรมานแค้น
ไหน’

‘เปล่าเลย คุณเข้าใจผิดอีก ตาม
แบบคนในเมือง หารู้ไม่ว่าตอนเดือน
หงายถามงานทำ ชาวบ้านเขามความ
สุข ไม่ทุกข์ทรมานอย่างที่คุณกำลัง
เข้าใจหรอก กลับจะขอบคุณสวรรค์
เสียอีก ที่ช่วยให้ตอนนมเดือนหงาย
ผ่อง เย็นตา ได้ทบดิน หรือคราดหญ้า
อากาศกำลังดี ไม่ร้อนหลังหรือแสบ
ตาจนต้องพักบ่อยๆ ไหนเหงื่อจะ
เหม็นและคันเข้าปอกี’

‘แปลว่าการไม่ได้หลับไม่ได้นอน
ทำงานหามรุ่งหามค่ำนะเป็นของดี’

‘ไม่ถึงขนาดนั้น ผมหมายถึงใน
บางครั้งบางคราว ชาวคนเรียมขอยก
เว้น เราต้องมองปัญหาเป็นเรื่อยๆ ไป’

‘ไม่ใช่อย่างที่คุณตำหนิคุณว่าไม่
รู้จักจิตวิทยาจึงทำให้เด็กไม่ยอมมา
เรียน’

‘แน่นอน ผมบอกแล้วว่าที่ชน
บท หมู่บ้านจนๆ น้เด็กๆ เขาขาด
โรงเรียนเพราะต้องเลี้ยงน้อง ด้วยว่า
พ่อแม่ต้องออกไปทำไร่นานา’

‘ไม่จริงละ ครูพูดขี้กบว่าทุก
บ้านมีเด็กเล็กๆ นักเรียนของครูขาด
เรียนมากเกินไป’

‘คุณไม่เชื่อลูกมากจะยากจน
มันเกิดขึ้นเพราะอะไร และที่ไหน
ในชนบทที่นั่นแหละ นี่ก็แปลก
สำหรับคนรวยลูกมากก็ขี้รวย ขยาย
งานได้คล่องแคล่วกว้างขวาง เรียก
ว่ารวยชน สำหรับคนจนก็มั่งแต่เงินลง’

‘क्रमิ่ความคิดอย่างนั้นกับเขา
ด้วยหรือ’

‘ความคิดอย่างไหนผมไม่เข้าใจ
เอาละผมรู้แต่ว่าทุกๆ บ้านหรือกระ
ท่อมในหมู่บ้านนมเด็กอ่อนๆ ใหญ่ๆ
ต้องคอยเลี้ยงแทบทั้งนั้น’

‘แล้วคนที่แต่งงานอยู่กันใหม่ๆ
ที่เพิ่งจะมีลูกคนแรกละ จะเอาหน่
งที่ไหนมาเลี้ยง’

‘ทำไมถ้าพี่มันมาเข้าโรงเรียน
ได้ละก็อย่าขี้ขวยแล้ว ทำไมจะมัน้อง
อีกสักคนสองคนไม่ได้ เอานักเรียน
ของผมถ้าไม่เลี้ยงน้องก็ต้องเลี้ยง
ควาย ถ้าไม่เลี้ยงควายก็อาจจะต้อง
เฝ้าบ้าน มีเหตุผลเยอะแยะถ้าคุณจะ
เอา พอผมบอกว่าคุณนักเรียนของผมจะ
ต้องเลี้ยงควาย พวกชอบเล่นลั่นก็จะ
พูดกันว่า มัน่า เด็กบ้านนอกถึงได้โง่
โง่เป็นเด็กเลี้ยงควาย แปลว่ามันไม่
ค่อยจะไปเรียน ขาดเรียนบ่อยๆ คำ
เปรียบเทียบเป็นเป็นเรื่องดำ ตราหน้า
ทั้งๆ ที่ค้านบงให้รู้ความจริง ว่าคน

จนๆ ทุกคนในบ้านต้องช่วยกันและกันอย่างไร เด็กเลี้ยงควายได้ทำหน้าที่ช่วยพ่อแม่ ช่วยครอบครัวยามยาก ต้องสูญเสียสิ่งที่เรียกว่าอ่านออกเขียนได้ เป็นเรื่องที่อาจจะได้รับความเห็นใจหรือแก้ไข นักปลุกประณามพยายามหาว่า โง่เป็นเด็กเลี้ยงควาย ผมนั้นแหละจะสอนให้นักเรียนที่จำเป็นจะต้องขาดเรียนให้ภูมิใจในชีวิตและพร้อมที่จะต่อสู้กับคำพูดที่เหยียดหยามแบบนั้น

‘ผมยังไม่ได้อ่านหนังสือเลี้ยงควายเลยสักหน่อย ถ้าจะตำหนิก็ตำหนิครูนั้นแหละ ว่าไม่ทำหน้าที่ของตนให้เด็ก ๆ จึงขาดโรงเรียนมาก อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้’

‘นั่นไงนี่แล้ว อ่านออกเขียนได้คือความสำเร็จ ตามจริง ๆ เอะที่อ่านออกเขียนได้นะ วัน ๆ อ่านอะไรกัน เขียนอะไรกัน ยังไงก็ได้ คนขนาดนี้การศึกษาวัน ๆ เขาอ่านอะไรแล้วเขียนอะไร เรียนไปขนาดนั้นแล้ว ผมก็ยังเห็นอ่านหนังสืออะไร ๆ กันอยู่ อย่าโกรธผมนะ ผมรู้ว่าไปตำหนิเขานักไม่ค่อยจะได้หรอก วัน ๆ คุณอ่านหนังสืออะไรบ้าง’

‘หนังสืออ่านนม โกรธตาเลือกอ่านก็ได้ของดีอ่าน’

‘ไม่จริง หนังสือดี ๆ บางคนที่เรียนมาสูง ๆ บอกว่าหนักเกินไปก็มี’

‘เราคงจะต้องโต้แย้งกันออกมา นะครับคุณครู ผมเป็นนักการศึกษาที่มาถึงหนักเพราะอยากจะเห็นปัญหาว่าต้นเหตุของความไม่มีการศึกษานอนอยู่ที่ไหน เป็นงานของผม เป็นหน้าที่ของผม’

‘แล้วก็ตามเห็นว่าผมละทิ้งหน้าที่ นั่นคือไม่สามารถโน้มน้าเด็ก ๆ ใหมามาเรียนครบจำนวนได้ ซึ่งผมก็ให้เหตุผลแล้ว ผมก็รู้ว่าที่เงินเดือนผมไม่

ชนสักที ก็เพราะสถิติเด็ก ๆ ขาดเรียน มากนั้นแหละ เจ้านายเขาว่าโรงเรียนไหนเด็กขาดมาก สอบตกมาก ก็ถือว่าโรงเรียนนั้นแย่ โรงเรียนไหนเด็กมาเรียนครบแสดงว่าครูเอาใจใส่ เด็กสอบได้มาก ไม่ตกเลยก็ยกย่อง หรือยังคิดเป็นทนาเชลลอมมากชนดำ เด็ก ๆ จากโรงเรียนนั้นไปสอบต่อโรงเรียนชั้นสูง ๆ ได้มากเป็นพิเศษ เขียนรายชื่อ บางทีลูกใครก็เขียนด้วย ชนกระดานไว้เป็นแถวข้างฝาโรงเรียนอวดกัน ฝาโรงเรียนซึ่งติดภาพแผ่นอุปกรณ์การสอนไว้เต็ม เพราะมีการประกวดอุปกรณ์การสอนทุกปี โรงเรียนไหนรวย มีเงินมาก จึงช่างเขียนวาดรูป เอมามาชวนจนไม่มีที่ว่าง ก็ได้รางวัลไป ผมจะเอาฝาที่ไหนมาติดอุปกรณ์การสอนกับเขาเล่า ศาลาโล่ง ๆ อย่างนั้น มีหลังคาอันแดดกันฝนได้บ้างก็แล้ว พอเขาหนาฝนทางลมเบนโคลนและ เด็ก ๆ ลินสึม ๆ หนาวสั่น รองเท้าผมไม่ใส่เครื่องแบบผมก็ไม่ใส่ดี ทำไมผมจะต้องแต่งตัวดี ๆ มาให้เพื่อนให้เบียด เขาก็หัวว่าผมแต่งกายไม่ถูกระเบียบ จริง บางวันฝนตกหนักมากผมก็หยด ไม่ไปสอน ทำไมล่ะ ถ้าผมไปก็ไม่มีเด็กสักกคนเลย เราสู้กันวันทมิฬพายฝน เราทุกคนจะไปโรงเรียนสาย คุณไม่เคยรู้สึกหรือถึงวันทมิฬพายุพัด ออเอาฝนมาตอนที่โรงเรียนยังไม่เลิก เด็ก ๆ ทุกคนขังรวม ๆ กันแล้วไม่ถอยจะรวมเข้ามาล้อมโต๊ะผมเบียดกันแน่น หนาดาดนมมองต้นไม้ที่ถูกลมพัดหักโค่นโครม ๆ บางคราวลมเบียดเอาหลังคาโรงเรียนบางแผ่นปลิวไป ผมได้แต่นั่งนิ่ง ปล่อยให้เด็ก ๆ ไม่ให้กลัว พาฝนมันช่วยให้หนาว มันตกมาช่วยพวกเรา เจ้านายคหไหนดเขามาเคยพบเห็นอย่างนั้น หลาย ๆ บิลถึงจะโผล่มาเยี่ยม นิ่ง ๆ เมื่อก่อน ๆ ไม่

เคยมาเลย ผมก็เห็นใจ ว่าโรงเรียนแต่ละแห่งไกลกันมาก ทางเดินแยะ ไม่มรถราก็ลำบาก บางทีมรถก็เขาไม่ถึง ต้องเดินด้วยเท้า หลายแห่งต้องเดินข้ามเขาเขาป่าทางวันยังไม่ถึง เจ้านายคนเดียวจะไปเยี่ยมให้ตัว เป็นไปไม่ได้ ผมอยู่ไกลบ้านเที่ยงเงินเดือนไม่ชน และทั้งชาติผมก็คงจะอยู่โยงเฝ้าป่าอยู่อย่างนั้น แต่ผมจะไม่มวันหนักเด็ก ๆ ไป ถึงเด็ก ๆ จะขาดโรงเรียนมาบ้างไม่มาบ้างก็จะเป็นไรไป เพียงแต่นึกว่าจะย้ายไปอยู่ในเมือง ทงเด็กตาดี ๆ เหล่านี้ ผมทำไม่ลง ครอน ๆ ที่คิดอย่างผมมีอยู่ทุกแห่ง เงินเดือนน้อย ของกินในปาก ไม่มีช่อ งานบันเทิง ๆ ไม่มีดู ผมไม่เคยก้อแท้ พุดออกไปหรือเขาก็ว่าเราอ่อนแอ ผมภูมิใจที่อยู่ในบ้าน พวกคุณเรียนสูง ๆ เป็นบัณฑิตออกมาอยู่บ้านดิ ๆ หนอยกดีตัวกันใหญ่ว่าเป็นบัณฑิตนักปญ ส่วนพวกผมลูกคนจนพ่อแม่มีทุนน้อย เรียนครูได้คนละนิด ๆ หน่อย แต่ก็อยู่ทั่วดินแดนดารในประเทศ พวกผมไม่มีที่ไปที่ดีกว่าอย่างที่คุณเชอกันหรือ พวกผมไม่ได้นึกหวังไขหรือผูกพันกับเด็ก ๆ ตัวดี ๆ เหล่านี้เลยหรือ เพียงแต่ข่าวครใหญ่กับผมขงเบเนครนอยผลัดกันไปสอนคนละ ๑๕ วันในหนึ่งเดือน ทง ๆ ที่เด็กทงชนรวมกันไม่กสิบคน ชงมาเรียนจริง ๆ นอยกว่านั้น พวกคุณตระหนักตกใจ อุดสาห์दनคนมาถนินอย่างผู้หวังไขการศึกษาของประเทศชาติ มาตผลปากกับผมด้วยเหตุผลของคนที่ได้ช้ออ่านการศึกษาที่ดี

‘คุณครมีอะไรจะบอกฝากผมออกไปในเมืองอีกไหม’

‘มีอีกเยอะ ถ้าคุณแน่ใจว่าคนในเมืองเขาพร้อมที่จะฟัง’

เทพศิริ สุขโสภา

จตุรัส ๕๐

นกอินทรี กับ อีแรง

‘ไทยมุง’ เป็นปัญหาที่พบในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น เมื่อมีไฟไหม้เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ใดๆ ก็ตาม ต้องมีการประกาศขอร้องไม่ให้ประชาชนแห่กันไปดูทุกที เพราะปรากฏว่าผู้ชมมักจะขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ดับเพลิง พยาบาล และคนอนาถาเกวของ และเมื่อไม่นานมานี้มีเครื่องบินตกที่บริเวณชานเมืองลอนดอน ทำให้รถติดขัดตามถนนสายต่างๆ เป็นอันมาก เนื่องจากชาวอเมริกันขับรถออกไปดูอุบัติเหตุ เป็นเหตุให้รถดับเพลิงและรถพยาบาลไม่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็วทันการได้ ในครั้งนั้นเจ้าหน้าที่อารมณเสียดงขนาดมิด้ารวจชันผู้ใหญ่ให้สัมภาษณ์นักข่าวโทรทัศน์ ซึ่งออกอากาศทั่วประเทศ ประณาม ‘ฝรั่งมุง’ เหล่านั้นว่า เป็น ‘อีแรง’

ตอนที่เพื่อนของวอลโด เพพเพอร์ ตกเครื่องบินใน เสืออากาศผู้ยิ่งใหญ่ มีชาวบ้านแห่กันไปดูเป็นฝูงใหญ่ โดยไม่ได้คำนึงถึงความปลอดภัยใดๆ และไม่ได้คิดจะไปช่วยผู้เคราะห์ร้ายแต่อย่างใด คนหนึ่งโยนกันบูทที่สับเสร็จแล้วลงไปกับพื้น นามันที่เทหกมาจากเครื่องบินตกใหม่ชนทันที เพื่อนของวอลโดจึงถูกไฟไหม้ตายไปโดยที่ไม่มีใครพยายามช่วยวอลโดลากตัวเพื่อนไปสู่ความปลอดภัย

วอลโดเกิดความโกรธแค้นอย่างรุนแรง บินชนเครื่องบินนอกกำหนดจนจตุรัส ๕๒

แล้วขับไล่ชาวบ้านไปโดยตะโกนด่าว่า “You killers . . . Get away you goddam vultures!” (“ไอฆาตกร ไปให้พ้นพวกอีแรง!”) แต่คำแปลเป็นภาษาไทยไม่ได้ กล่าวถึงความรู้สึกของวอลโดว่าคนเหล่านั้นเป็น ‘อีแรง’ แปลแต่เพียงคำด่าว่าเป็น ‘ฆาตกร’ เท่านั้น

การแปลตลกๆ หล่นๆ เป็นเรื่องธรรมดาที่ปรากฏในหนังทุกเรื่อง แต่การแปลผิดในตอนสำคัญๆ เป็นสิ่งที่ให้อภัยไม่ได้ หนังเรื่องนี้มีการแปลผิดหลายตอน ซึ่งต้องสรุปว่าเป็นการแปลที่ไม่ได้ความเลย เช่น ตอนหนึ่งวอลโดกำลังคุยกับเคสส์เลอร์ นักบินชาวเยอรมันที่ใครๆ ยกย่องและวอลโดถือว่าเขานับว่าบุรุษคนเดียว

เคสส์เลอร์กำลังเล่าถึงครั้งที่รบกับทหารอากาศอเมริกัน ๔ คน ซึ่งเป็นการรบครั้งยิ่งใหญ่ของเคสส์เลอร์ ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ วอลโดถามว่า ก่อนที่จะรู้ว่าเครื่องบินอเมริกัน ๔ ลำกำลังจะโจมตี เคสส์เลอร์รู้สึกอย่างไร เคสส์เลอร์ตอบว่า “Cold, and, I’m afraid, careless” ถ้าจะแปลให้ตรงความหมายที่สุดอาจได้ประโยคในทำนอง “หนาวและต้องยอมรับว่าเลินเล่อ” แต่นักเขียนบทพากย์กลับแปลว่า “หนาวกลัวและประมาท” ซึ่งสื่อความหมายตรงกันข้ามกับคำพูดเดิมเพราะ ‘I’m afraid’ ในที่นี้ไม่ได้แปลว่า ‘กลัว’ แม้แต่น้อย ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเคสส์เลอร์เลินเล่อหรือประมาทจริง เขาไม่น่าจะกลัวด้วย เพราะการกลัวน่าจะทำให้

เขาจะวิ่ง ซึ่งมีหลักฐานเพิ่มเติมจากการทดลอง ถามในตอนต่อมาก็รู้สึกว่าเคสส์เลอร์กลัวหรือไม่ เคสส์เลอร์ตอบว่าไม่

หรืออีกตอนหนึ่ง วอลโดมีความผิดเกี่ยวกับการบินแล้วถูกส่งลงโทษเจ้าหน้าที่การบินพลเรือนบอกกับวอลโดว่า ในความรู้สึกของคณะกรรมการพิจารณาโทษ "They figured they were letting you off easy" น่าจะแปลในทำนองว่า "เขาคิดว่าเขาใจดีกับคุณเหลือหลายแล้ว" ซึ่งยังใกล้เคียงกว่าที่แปลจริงๆ คือ "เขาพอไม่เอาผิดได้"

เป็นธรรมชาติของโรงหนังที่จะรับๆ ภายใต้อบ จึงไม่ค่อยให้ผู้ชมทราบว่ามีใครเล่นเป็นตัวอะไร ใครทำอะไรบ้าง ตัดเข้าพระบรมฉายาลักษณ์ และเพลงสรรเสริญฯ ทันที จึงนับว่าเป็นโชคคของผู้เขียนบทพากย์ที่ไม่มชอบปรากฏบนจอ

สำหรับเนื้อเรื่องของหนัง เสืออากาศผู้ยิ่งใหญ่ ไม่ได้มีสาระให้กรุ่นคิดมากมาอะไรนัก นอกจากบางฉาก เช่น ฉากคำ "อแรง" ฉากการคุยกันระหว่างวอลโดกับเคสส์เลอร์ และฉากการขัดแย้งกันระหว่างความต้องการของนักบินสมัยบุกเบิกที่ต้องการผจญภัย กับความต้องการของเจ้าหน้าที่ที่ต้องการให้การบินเป็นกิจกรรมที่ปลอดภัย เชื่อถือได้ เพื่อที่จะได้ก้าวต่อไปสู่ยุคของการบินพาณิชย์

แต่หนังเรื่องนี้ก็เป็นหนังที่ดูได้อย่างเพลิดเพลินพอสมควร มีฉากการบินที่น่าตื่นเต้นมาก มีการสร้างบรรยากาศของสังคมอเมริกันสมัย ๕๐ ปีก่อนอย่างดี และโรเบิร์ต เรดฟอร์ด ได้แสดงว่า นอกจากจะหล่อเหลาจนเป็นขวัญใจของสาว ๆ

ทั่วโลกแล้วยังมีความสามารถในการแสดงที่ดพอสสมควรด้วย โดยเฉพาะในตอนต้นที่เล่าเรื่องราวกรรมของเคสส์เลอร์ เป็นฉากที่เป็นธรรมชาติมาก

เคสส์เลอร์ได้แสดงความเห็นให้วอลโดฟังว่า ถึงแม้ว่าการบินบางครั้งเป็นการทำสงครามกับศัตรู แต่ก็รู้สึกว่าการสู้รบกันทางอากาศเป็นการกระทำที่มเกียรติ คู่ต่อสู้มีน้ำหนักกว่า ไม่เหมือนกับคนที่เดินอยู่บนดิน แต่น่าสงสัยว่าที่เคสส์เลอร์พูดนั้นเป็นเรื่องของการบินเมื่อ ๕๐ ปีก่อน เป็นการยากที่จะเชื่อว่าการทิ้งระเบิดแบบสายฝนจาก บ.๕๒ การทิ้งนาปาล์ม ยาพิษ และกิจกรรม

ตกรอก ก่อนจะมาเป็นภาพยนตร์ 'มหากัษ'

ในช่วงระยะปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๘ ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่า เป็นปีของภาพยนตร์ 'มหากัษ' นักดูหนังในบ้านเรา ต่างก็ถวิลกระป๋องข้อความตื่นเต้นระทึกใจ และบันเทิงจากหนังดี ๆ ทุนการสร้างสูงหลายเรื่อง ตั้งแต่ เรนรอก (The Poseidon adventure) เทียวบินมฤตยู ๑๙๗๕ (Airport ๑๙๗๕) ไปจนถึงเรื่องล่าสุด โลกแตก (Earthquake)

ซึ่งถ้าจะพิจารณากันให้ละเอียดแล้ว หนังสือน่าสนใจเรื่องในทำนองเดียวกัน จะผิดแปลกกันออกไปก็ตรงรายละเอียดเท่านั้น

ส่วนมากหนังจะเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงความสัมพันธ์เกี่ยวของกันของบุคคลกลุ่มหนึ่ง บุคคลิกลักษณะ และนิสัยใจคอจะถูกแสดงออกมาพอเป็นสังเขป ต่อมาเมื่อบุคคลกลุ่มนั้น

อื่น ๆ ที่กองทัพอากาศทั่วโลกกำลังฝึกฝนจนมีประสิทธิภาพสูงมากอยู่ในขณะนี้ จะเป็นการสู้รบอย่างเกียรติไม่ตรี อิงกากรณ์ □

เกร็ดหนัง เสืออากาศผู้ยิ่งใหญ่

The Great Waldo Pepper
จอร์จ รอย ฮิลด์ แต่งเรื่อง กำกับและอำนวยการแสดง/ บทภาพยนตร์ โดย วิลเลียม โกลด์แมน/ดนตรี โดยเฮนรี แมนซัน/โรเบิร์ต เรดฟอร์ด โบ สเวนสัน ชูซาน ชารานดอน และมาร์โกตี กิดเดอร์ นำแสดง/ ยูนิเวอร์แซล ๑๙๗๕/ ประมาณ ๑๐๕ นาที □

ตกอยู่ในห้วงก้นทรายของ 'มหากัษ' เขาต้องเผชิญอันตรายร่วมกัน กราว นิสาคูแท้ของแต่ละบุคคลก็จะถูกตีแผ่ ออกมาอย่างชัดเจนในเมื่อเหตุการณ์ได้บังคับให้ต้องต่อสู้เพื่อการอยู่รอด

ผู้ชมคงจะจำคนขายของในซูเปอร์มาเก็ตผู้กลับกลายมาเป็นฆาตกร

จิตวิปลาตในภาพยนตร์เรื่อง โลกแตก
ได้

ในทำนองเดียวกัน ดักนรก ได้
รวบรวมคนกล้า กนขลาด เขามา
เผชิญอภิกภัยร่วมกันไว้อย่างมากมาย
ผลผลิตก็จะออกมาอย่างไรนั้น ท่าน
ผู้ชอบหนังประเภทตื่นเต้นก็จะได้
พิสูจน์ด้วยสายตาของท่านเองในวันที่
๔ ตุลาคมนี้

ในทันทีจะขอยกเอาเฉพาะที่มา
ของภาพยนตร์เรื่องนี้และความขึงยัก
เบองหลังการถ่ายทำมาคุยกันพอเป็น
กระสาย

ดักนรก ได้ถือกำเนิดมาจากจิน
ตนาการของสามนักประพันธ์ชื่อดัง
คือ ริชาร์ด มาร์ติน สเตอร์น ซึ่ง
เขียน The Tower ในขณะเดียวกัน
ที่ ธรอมส์ สตอร์เทย์ กับ แฟรงก์
รอปินสันก็เขียน The glass Inferno
เป็นเรื่องบังเอิญที่นวนิยายสอง
เรื่องนี้มาเข้าโครงเรื่องทีคล้ายคลึงกัน

มาก คือ เป็นเรื่องราวของผู้ที่ติดอยู่
บนตึกสูงระฟ้าในขณะที่เกิดอภิกภัย
คิดๆ ไปก็เหมือนกับเค้าโครงหนังไทย
สมัย ๑๖ มม. ยี่รุ่งเรื่อง ที่ซาซาก
จนน่าเบื่อ แต่คราวนี้เป็นเรื่องบังเอิญ
อีกเช่นกันที่สองยักษ์ใหญ่แห่งฮอลลี
วูด วอร์เนอร์ บราเธอร์ กับ ทเวนตี
เซนจูรี ฟ็อกซ์ ได้ดัดลึกลึทระของ
นวนิยายกันไว้คนละเล่ม

แทนที่สองบริษัทจะสร้างหนัง
ของตัวเองออกมาทำเงินแข่งกัน
เขาก็กลับถือเป็นโอกาสอันดีที่จะจับมือ
ร่วมกันสร้างเป็นครั้งแรก โดยมอบ
หมายให้สเตอร์ลิง ซิลลิแพลนท์ทำบท
ภาพยนตร์จากนวนิยายทั้งสองเรื่อง
ส่วนในด้านการถ่ายทศนวนิยายออก
มาเป็นภาพยนตร์ ยักษ์ใหญ่ได้กำหนด
ให้เออร์วิน แอลเลนรับหน้าที่อำนวยการสร้าง

สำหรับแอลเลน ชื่อของเขา

ค่อนข้างจะคุ้นหูคอหนังเป็นอย่างดี
ผลงานของเขาที่พอจะจำได้ก็มี
Voyage to the Bottom of the Sea
หรือ การผจญภัยของเรือดำน้ำ (Sea
View) เจ้าเก่าทางโทรทัศน์ อีกเรื่อง
ก็คือ เรือนรก เมื่อไม่นานมานี้

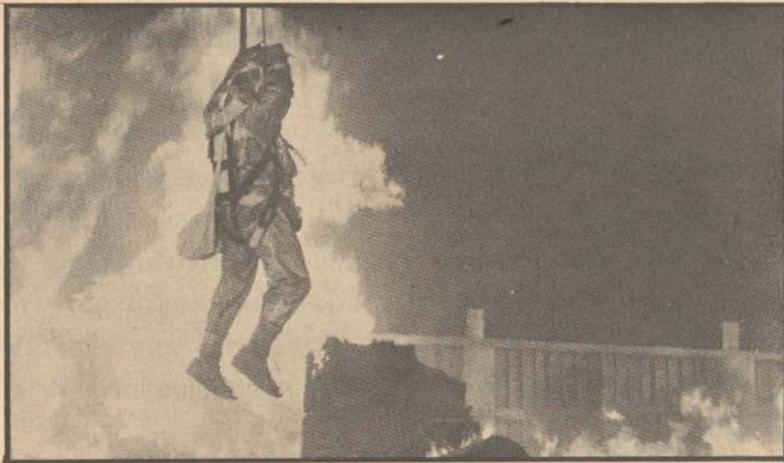
คราวนี้เขาจับหน้าทศากับเฉพาะ
ฉากต่อสู้กับไฟและการหนีภัยอันตราย
เด่นอกด้วย ฉะนั้นงานก็ดูเหมือน
จะรวบรวมผู้ที่มีฝีมือกันมาทำทั้งสิ้น
อย่างจอห์น กิลเลอร์มิน ก็รับกำกับ
การแสดงทั่วไป

ทางด้านการถ่ายทำ แอลเลน
คัดเลือก ๓ ตากล้องชั้นอัจฉริยะมา
ร่วมในทีม โดยแบ่งหน้าที่ให้เฟรด
โคนันแคมป์ ผู้มีผลงานดีเด่นจาก
แพ็คตัน และ ปาปิฌอง ถ่ายฉากภายนอก
และธรรมชาติทั่วไป โจเซฟ ไบ
ร็อก จากเรื่อง Emperor of the
North ร่วมกับบิลล์ แอ็บบอทท์ ถ่าย
ฉาก 'มหากัย์' ทั้งหมด ด้านอาร์ต
บิลล์ เครบเบอร์ ได้ร่างภาพลายเส้น
ในรายละเอียดของแต่ละฉากไว้อย่าง
ครบถ้วน

คราวนี้มาถึงปัญหาในด้านดาราศาสตร์
ผู้แสดง เมื่อภาพยนตร์ได้ลงทุนกัน
มาถึงขนาดนี้ แอลเลนก็คิดว่า เขา
ควรจะหาให้ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีกโดยนำ
ยอดดารามาผนึกกำลังกันเพิ่มเติมที่
ทั้งรุ่นปัจจุบันและรุ่นเก่าๆ จึงดูคล้าย
กับว่าเป็นการขายดาราศาสตร์ แต่แท้จริง
ดาราศาสตร์สำคัญของภาพยนตร์กลับเป็น
"ไฟ" เสียมากกว่า

สต๊ฟ แมคควีนกับทอล นิวแมน
รับบทนำ โดยมีวิลเลียม โฮลเดน
เพ็ ดันนาเวย์ เฟรด แอสแตร์
ริชาร์ด แชมเบอร์เลน เจนีเฟอร์
โจนส์ โรเบิร์ต วากเนอร์และโรเบิร์ต
วอห์น มารับบทรองๆ กันลงไปเช่น
เดียวกัน รดควันอันคราย

เมื่อมิดาราแสดงกันมากคน
การแจกแจงบทบาทให้แสดงได้เท่า
เทียมกันจึงเป็นเรื่องยาก แต่ถึงกระ

20th CENTURY-FOX and WARNER BROS.

present

IRWIN ALLEN'S
production of

THE TOWERING INFERNO

นั่น แอลแลนก็ได้พยายามให้ความ
สำคัญของดาราแต่ละคนอย่างเพียง
พอ

ตัวอย่างเช่น โรเบิร์ต วากเนอร์
ดาราผู้ได้รับบทน้อยที่สุด แต่เมื่อถึง
จุดอวสานของเขาท่ามกลางไฟที่ลุก
โชน ภาพยนตร์จะตรงผู้ชมให้อยู่กับที่
ด้วยความระทึกใจผสมผสานไปกับ
ความหวาดกลัวด้วยลีลาการถ่ายแบบ
ซ้ำๆ

ทุนในการสร้างภาพยนตร์เรื่อง
นี้ได้กำหนดไว้สูงถึง ๑๔ ล้านดอลลาร์
(ก็แค่ ๒๖๐ ล้านบาทเท่านั้น) โรงถ่าย
ขนาดยักษ์ ๘ โรงได้ถูกจัดแปลงตั้ง
แต่งเป็นฉากถึง ๕๗ ฉากไม่รวมถึง
การสร้างตึก ๕ ชั้นขนาดเท่าของจริง
ในบริเวณ Malibu Ranch เพื่อการ
ถ่ายโคลอสซัส และฉากภายนอกอีก
มากมาย คนงานได้เพิ่มจำนวนขึ้น
เท่าตัวจากการสร้างหนังธรรมดา
รายละเอียดทางเทคนิคได้ถูกค้นคว้า
อย่างถูกต้องเพื่อป้องกันความผิดพลาด

ปัญหาระหว่างการถ่ายทำ

'ความปลอดภัย' เป็นปัญหา
เรื่องที่ต้องคิดกันอย่างหนัก พอล
สแตคเตอร์ผู้ควบคุมนักแสดงเสี่ยง
อันตราย (Stunt-men) เอ่ยออกมา

อย่างหนักใจว่า

"หนังเรื่องอนันต์ครั้ง ถ้าเกิดมี
อะไรผิดปกติหรืออุบัติเหตุ นัก
แสดงเสี่ยงอันตรายเหล่านั้นจะแก้เจ็บ
ตัวกันคนละเล็กคนละน้อย แต่สำหรับ
ตึกนคร ถ้ามอบเหตุเกิดชนิดเดียว
จะลงตายกันทันทีครับ เล่นกับไฟนี่
ลำบากเหลือเกิน"

แอลแลนถึงต้องกับเชิญหัวหน้า
หน่วยดับเพลิงของลอสแอนเจลิส
และแซนแฟรนซิสโกหลายท่านมา
เป็นทปรักษาทางเทคนิค ดาราและ
ตัวประกอบทุกคนจะได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการระวังภัยอย่างละเอียด
ลอออกก่อนเข้าฉากทุกครั้งไป การทำ
งานประเภทนี้ต้องอาศัยความร่วมมือ
และการประสานงานอย่างดีเยี่ยม

ฉาก 'มหากภัย' แต่ละฉากล้วน
เสี่ยงต่ออันตรายทั้งสิ้น ตั้งแต่ความ
ร้อนหลายสิบองศา ควันอันเป็นพิษ
ไฟที่อาจจะลุกลามใหญ่โต ตึกระเบิด
ลิฟท์พังทลาย และอื่นๆอีกนับไม่
ถ้วน โดยเฉพาะฉากอวสานเมื่อสตีฟ
แมกควินกับพอล นิวแมน รวมมือ
กันระเบิดแท่งคาน้ำกษบ้นยอดตึกสูง
กว่า ๑๓๕ ชั้นเพื่อจะใช้นานดับไฟ

แอลแลนใช้น้ำในจำนวน ๑๒,๐๐๐

แกลดอนให้ทะเลาะลงมาตามช่องเพ
ดาน แรงของน่านน้ำมากมายถึงขนาด
ทำอันตรายแก่ชีวิตได้ ฉากกัน
อย่างชนิดที่เรียกได้ว่า เป็น 'ฉากโชว์'
อย่างแท้จริง

ผู้เขียนต้องขอปรบมือให้กับ ๓
ตากล้อง ผู้ที่แสดงออกถึงความ
เป็นอัจฉริยะได้อย่างแท้จริงในทุกฉาก
ผลงานของเขาใน ตึกนคร ทำให้ควา
รางวัลตุ๊กตาทอง 'ออสการ์' มาครอบ
ครองไว้อย่างง่ายดาย

ผู้อำนวยการถึงกับถอนใจยาว
ในวันปิดกล้อง ก่อนที่จะบอกกับผู้
สังเกตการณ์และนักข่าวว่า

"พวกเราทุกคน โชคดีกันเหลือ
เกินครับ ตลอดระยะเวลาการทำงาน
อันยาวนานครั้งนี้ ไม่มีใครได้รับอัน
ตรายกันเลยนอกจากหัวหน้าพนักงาน
ดับเพลิงประจำโรงถ่ายคนเดียวที่ได้
รับบาดเจ็บถึงเลือดออก เขาเหยียบ
ลงบนเศษกระจก เลือดออกเล็กน้อย
ก็เท่านั้นเองครับ"

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา
บางคนได้วิจัยถึงเหตุผลที่ว่า ทำไม
ภาพยนตร์ประเภท 'มหากภัย' จึงได้
รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างดี
เขาเหล่านั้นกล่าวว่า พลเมืองในโลก
ปัจจุบันกำลังดิ้นรนต่อสู้กับมหากภัย
จากเศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็ม
ที่อยู่แล้ว การที่จะได้ร่วมเผชิญมหา
ภัย 'สมมุติ' กับตัวละครเป็นการผ่อนคลาย
ความเครียดในข้อที่ว่า 'โอ คน
อื่นๆ เขามความทุกข์ และต้องดิ้นรน
มากกว่าเราแน่' เมื่อคิดได้เช่นนั้นเขา
ก็สบายใจขึ้นมีแรงต่อสู้ต่อไป

ทฤษฎีบทจะต้องกับเหตุการณ์
อันน่าหวายของบ้านเขาได้แก่ไหนนั้น
ผู้เขียนยังสงสัย เราก็ต้องรอดูกัน
ไปก่อน ถ้าภาพยนตร์เรื่องนี้ช่วยผ่อนคลาย
ความประสาทของบุคคลบางกลุ่มได้
ผู้เขียนจะขออนุโมทนาด้วยคน □

นพพล โกมารชุน
จตุรัส ๕๕

โอมายเค็ย . . . ช่วยไอด้วย

มายเค็ย มาลอน

ตั้งแต่เราทั้งสองได้เล่นหนังด้วยกันเป็นเวลาสิบกว่ามาแล้ว เราไม่ค่อยจะได้พบกันเลย แต่ไอก็ไม่เคยลืมความหลังของเราที่มาร่วมงานกันมาครั้งหนึ่ง

ยูจะจำได้หรือเปล่าก็ไม่ไรทว่าหนังไอได้คุยกับยูว่า ไอจะต้องเป็นนายกให้ได้ เพราะไอคิดว่าการเป็นนายกนั้นเห็นจะไม่ยากเท่าเล่นหนังฮอลลิวูดเป็นแน่ เราเคียด่าเจ้าผู้กำกับหนังมาด้วยกัน จำได้ไหม เค็ยจะให้หนทางนั้น เค็ยจะให้หนทางนั้น ไอไฟกรอนแสนจะรอน ดันโยชนแอกชนกันอยู่นั้นเข้าจคเค็ย ไอเองจำได้ว่ายูเคยชวนคุยเรื่องสนุกๆ แก่ซัด ไอจำได้ว่าไอบอกเจ้าผู้กำกับไปว่า “ฉันเล่นโยชนมานานกว่าแกเค็ยกำกับหนังหลายบันทึก... อยามาซอนกัน”

มายเค็ยมาลอน . . . บัดนี้ไอสามารถบอกกับยูได้ว่า เรื่องที่เราคุยกันวันนั้นเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว เค็ยวัน ประชาชนไทยได้เลือกไอให้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไอเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และไอจะบอกยูให้ทีได้ว่าการเป็นนายกรัฐมนตรีบ้านไอนั้นผิดกับการเป็นนายกรัฐมนตรีเมืองสารขันธ์ในหนังที่เราเล่นด้วยกันหลายเท่านี้ ส่วนดึกเห็นกันซัดๆ เซ่นว่าทำเนียบนายกฯ นั้นนะ ข้างในไม่ได้ร้อนระอุเหมือนสตูดิโอที่ฮอลลิวูดเลย แต่กลับหนาวเย็น ไอต้องใส่สูทที่สังคตจากร้านในอังกฤษทุกวันนี้ว่าไปแล้ว ไอเครื่องแอร์ที่ทำเนียบของไอนี้ พวกอดีตนายพลไทยที่ไอไล่ออกนอกประเทศ เขาคิดจจริตคิดใหม่เมื่อเร็วๆ นี้เอง พวกคนบ้านไอ จตุรัส ๕๖

เขาเรียกว่า ‘นายพลห้องแอร์’ คอฟงพลัยชอบกินอาหารจีนอย่างดีในห้องแอร์

มายเค็ยมาลอน . . . เป็นนายกนั้นนะ จริงอยู่ห้องแอร์มันเย็นสบายดี แต่มันดันเต็นเหมือนในหนังมากไปหน่อย . . . จำได้ไหม ในหนังที่เราเล่นด้วยกันนะมีการเดินขบวนเล็กๆ น้อยๆ ต่อต้านไอ แต่ชาวเมืองสารขันธ์นั้นนะเดินขบวนต่อต้านยูถึงขนาดเกือบจะพังระยุ ฉากนั้นไอชอบมาก แต่ยบอกว่าไม่มันเลย มาบัดนี้ไอเองก็คิดเหมือนยู ถึงแม้เขาจะไม่เดินขบวนต่อต้านไอตรงๆ แต่ที่บ้านไอเขาเล่นเดินขบวนต่อต้านเรอเนอเนเรอเนอ ซึ่งทั้งหมดมันเป็นการเดินขบวนต่อต้านไอเพื่อให้ไอตกกระป๋อง บางทีถึงขนาดไปเผามหาวิทยาลัยกัน . . .

มายเค็ยมาลอน . . . พวกเดินขบวนต่อต้านไออย่างตัววีกระทบคราดนี้ไม่ใช่พวกคอมอย่างในหนังของเราหรอก แต่มันเป็นพวกเดียวกับเราๆ หรือเป็นพวกนายพลห้องแอร์ที่ห่างจากคอมหลายไมล์นั้ก พวกนี้เมื่อเร็วๆ นี้เล่นเทิเรนทรกับไอตันเอาหนังที่เราสองคนเล่นด้วยกันออกฉายเพื่อหาเงินและหาทางทำลายไอไปด้วยในตัว เพราะหนังเรอเนอเนอไม่สามารถคุมสถานการณ์ได้ ไอจะห้ามฉายก็ไม่ได้ เค็ยมันปล่อยข่าว

มายเค็ยมาลอน . . . บัดนี้เพื่อนของยูจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องขอความช่วยเหลือจากยู ไอเคยจำได้ว่ายูเป็นคาราฮอลลิวูดที่ชอบช่วยเพื่อนเวลาคับขัน บัดนี้เวลานั้นมาถึงแล้ว ช่วยบอกเจ้าของหนังได้ไหมว่าให้ถอนหนังกลับเมืองนอกเสียทีเถิด... อ่างอะไรก็ได้ อ่างว่าลิขสิทธิ์หนังมีปัญหา ต้องถอนหนังเอาไปขึ้นศาลก่อนก็ได้ หรือจะอ่างอะไรก็ได้ที่หนังออกไปจากเมืองไทยเสีย ไอจะไม่ลืมบุญคุณของยูเลย ยูเองถ้าเบอเดินขบวนให้พวกอินเค็ยแดงเมื่อไหร่บอกไอก็ได้ ไอจะลงตามกระทรวงต่างประเทศของยูดูว่า ถ้าจะเอายูมาเป็นเอกอัครราชทูตจะได้ไหม ไอเชื่อว่าชาวยอมแน่ๆ เราสองคนมันพูดกันรู้เรื่องจริงไหม อยามาละมายเค็ย มาลอน . . . ถ่ายทำไม่ได้ รับโทรเลขกลับมาบอกไอได้ไหม เพราะไอกำลังหาทางส่งหนังฮอลลิวูดที่แสดงถึงความกดขของพวกนายพลชนศึกมาฉายบ้างเร็วๆ นี้ ถ้าส่งมาฉายได้ ไอหวังว่ายูคงมาช่วยเปิดรอบกาลาพริเมียร์ให้ด้วย

อยาม่าเพื่อนเก่าของยู
สวนพลู

อ่าน

สัมผัสความจริง

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสวัสดิ์ชัย

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๕

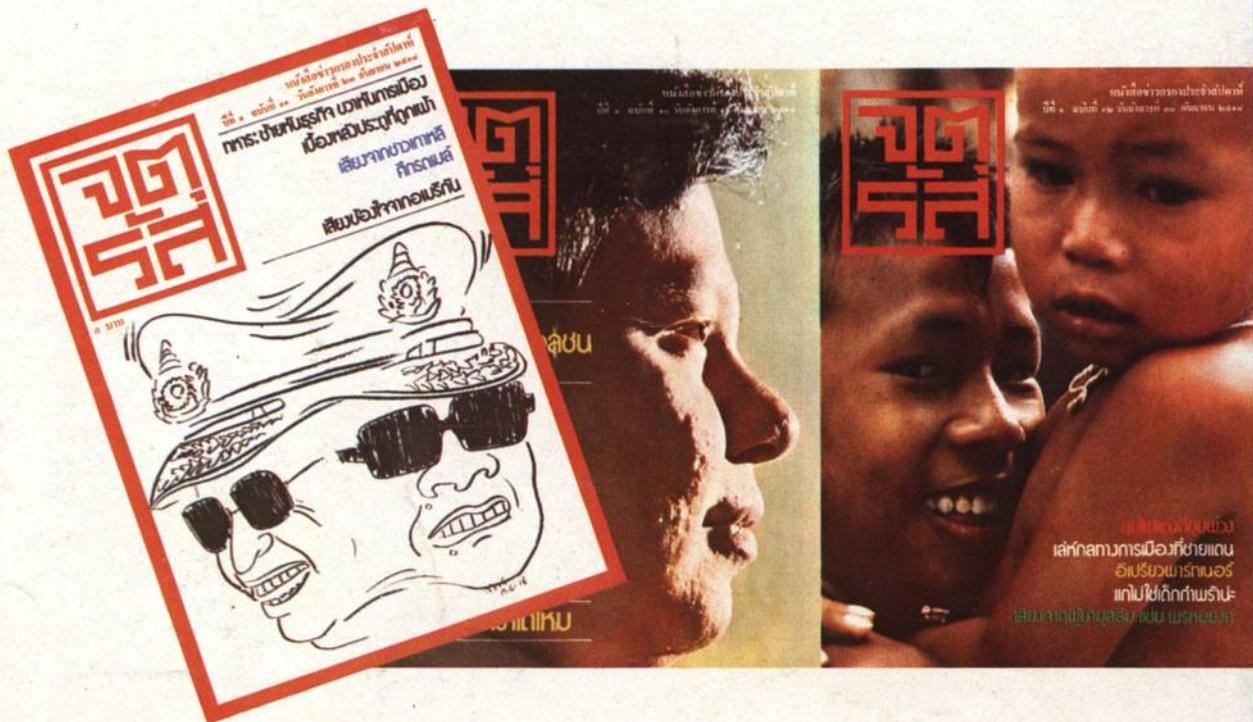

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือจตุรทิศ 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

ทุกฉบับที่ผ่านมามี
 พิสูจน์ได้แล้วว่า
 เรา จตุรจักร

มุ่ง
 สัมผัสความจริง